

நாவல் பற்றி...

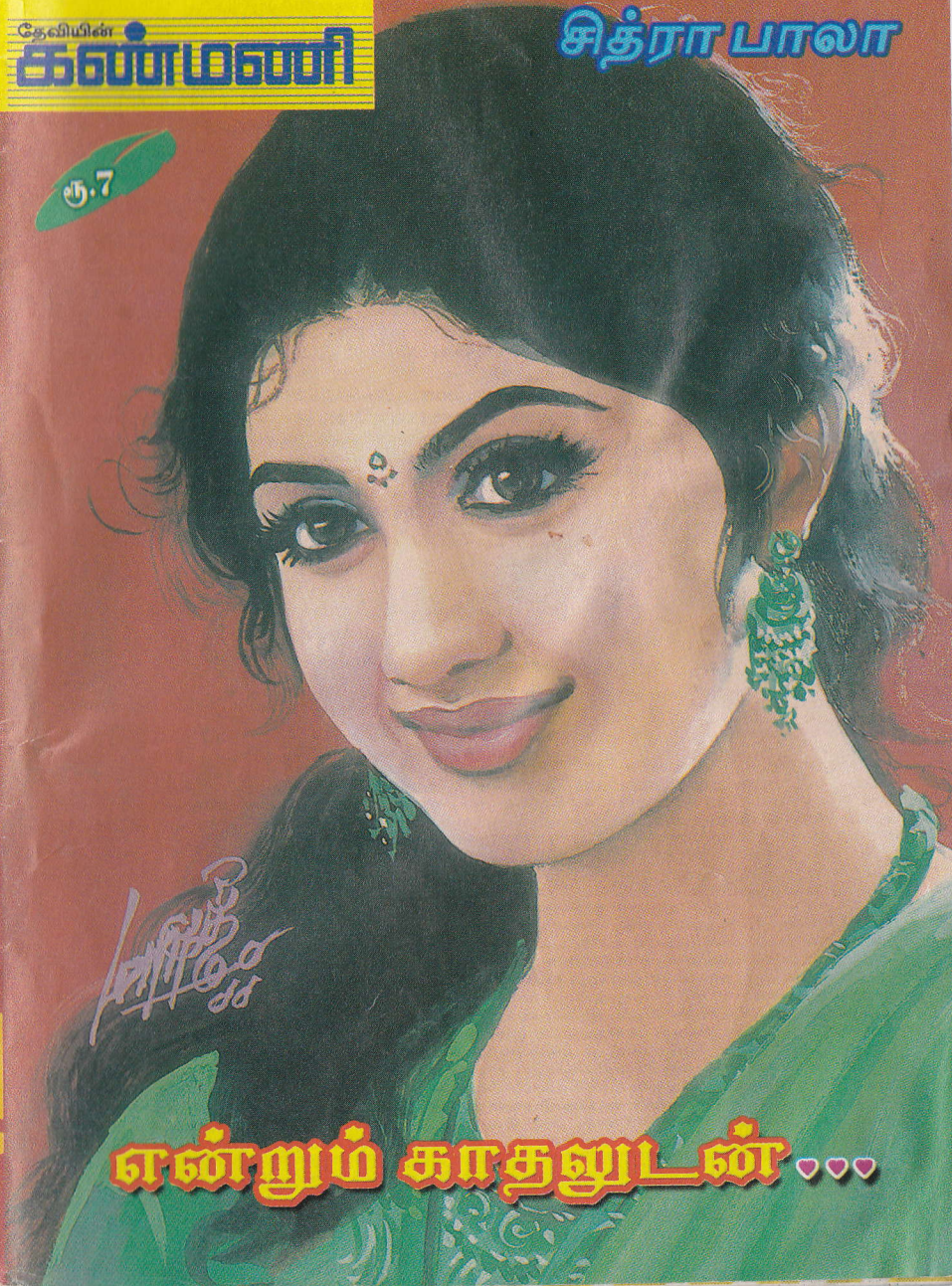
இந்த கதையின் நாயகி யுத்தா ஒரு வசீகர
மான கதாபாத்திரம் அவளுக்கு நீலவேணி
பாட்டி கொண்டு வந்து நிறுத்திய சின்ன சின்ன
பிரச்சினைகள் ஏராளம். அதில் அவளால் சமா
ளிக்க முடியாமல் போன பிரச்சினை நித்தின்.
அவளின் வாழ்க்கையில் அவளின் அனுமதி
இன்றி அத்துமீறி பிரவேசித்தவன், அவளின்
இதயத்தில் உரிமையாக எப்படி பிரவேசிப்பான்
என்பதை நாவலில் எழுதியிருக்கிறேன். படித்து
விமர்சியுங்கள்.

எதிர்பார்ப்புடன்
சித்ரா பாலா.

தேவியின்
கண்மணி

சித்ரா பாலா

௬.7

என்றும் காதலுடன்...

என்னும் காதலுடன்...

அந்த விடியற்காலையில் பீச் ரோட்டில்
காரை நிறுத்திவிட்டு இறங்கி கையில் இருந்த
நிமோட் கண்ட்ரோம் "ஃயால் காரை பூட்டிய
படி நடக்கத் தொடங்கினான் யுத்தா.

முகத்தில் சிந்தனைக் கோடுகள்,
கட்டுகளால் பற்களை கடித்தபடி நடக்கத்
தொடங்கினான், நடைவில் வேகம் இருந்தது.

யுத்தா, வழக்கமாக மற்றவர்களைப் போன்று
உடற்பயிற்சிக்காக பீச் வந்து நடக்கும் ரகம்
இல்லை. மனசில் எப்பொழுதாவது குழப்பம்
ஏற்படுகையில் இப்படி வந்து கால் ஓய நடப்
பான். அப்படி நடக்கையில் குழப்பத்திற்குத் தீர்வும்
கண்டுபிடித்துவிடுவான். ஆயுடும் சமீப காலமாக
அவன் இப்படி வந்து நடப்பது அதிகமாகத்தான்
ஆகிவிட்டது.

காரணம் பிரச்சனைகள்.

ஆனால் இப்பொழுதுள்ள குழப்பத்திற்கு, பீச்
சோரமாக நடந்து பூமி முழுவதும் சுற்றி வந்தா
லும், எந்த தீர்வும் கிடைக்கப் போவதில்லை
என்று அவன் மனம் அடித்துச் சொன்னது.

அவனால் இந்த சிக்கலில் இருந்து மீள முடி
யுமா?

பாட்டியை சமாளிப்பது எப்படி?

சித்ராபாலா

பலதூறு முறை இதைப் பற்றி சித்தித்தும் அவ
ளுக்கு பதில் விடிந்தபாடியில்லை.

அவன் வேண்டாம் முடியாது என்று சொல்லி
பாட்டி கேட்டுவிட்டாள், இந்த பூமி சுழலுவதை நிறுத்
திவிடாதா? பாட்டி... பாட்டி... என்று அவனின் சிவந்த
இதழ்களில் இருந்து கன அழுத்தமாக, கோபமாக
வார்த்தைகள் அளவறிவாமலே தெறித்தன.

யுத்தாவின் பாட்டி!

அவளுக்கு விவரம் தெரியாத வயதிலேயே தாய்த்
தையர்கல் இருவரும் விமான விபத்தில் இறந்துவிட்ட.
அவளுக்கு எல்லாமே பாட்டிதான். பெற்றோரை
நினைத்து குழந்தை ஏங்கி விடக் கூடாதே என்று
நினைத்த பாட்டி குழந்தைபிடம் கட்டியதோ பேரன்பு.

கண்ணின் கருவிறையை இமை காப்பது போல யுத்
தாவை கண்ணும் கருத்துமாய் பார்த்தாள். அந்நில் இம்மி
யளவு கூட குறை சொல்ல முடியாது. படிப்பு, விளைய
வாட்டு அவளுக்கு பிடித்த பொழுதுபோக்கு என்று
அவன் விருப்பத்திற்கு வளைந்துக் கொடுத்த பாட்டி
கொஞ்ச காலமாக மாறியே போனார். மாற்றத்திற்கு
என்ன காரணம் என்பது மட்டும் யுத்தாவிற்கு புரிய
வில்லை.

பாட்டியின் வயது ஏழி விட்டதால் வந்த மாற்றமா?
வயதின் கோவாறா...? அப்படியும் தோன்றவில்லை.

எப்பொழுதும் விளையாட்டு சிரிப்பு, வினிமா
என்று விளையாடிக் கொண்டிருந்த யுத்தாவிற்கு, திடீ
ரென்று ஆபீஸ், கமிட்டி மீட்டிங், பேசுடரி ஷேட்...
என்று பலதூறு திடீரென்று போதிக்கப்பட முதலில்
திண்டாடிப் போனான்.

அன்பான பாட்டி திடீரென்று காங்கோ ஷாக் மாறி,
அப்படி செய்... இப்படி செய்... என்று அவளை ஒரு
வழி செய்துவிட்டாள். ஒரு வழியாக பிசுவும் கஷ்டப்
பட்டு மனதை பக்குவப்படுத்தி, அடக்கி கொஞ்ச கால
மாக சரி நமக்கு கடவுள் அளித்த வரம் இதுதான் என்று
வாழ்க்கையை அதன் போக்கில் ஏற்றுக் கொண்டான்
யுத்தா.

எதையும் எட்டென்று கிரகித்துக் கொள்ளும் புத்தி
சாலியான யுத்தா, பாட்டி கொண்டு சென்ற பாதையில்
இறுதியில் ஈடுபாட்டுடன் செல்லப்பட்டான். அதிலும்
கவாரசியம் இருக்கத்தான் செய்தது. காரண ஆறு
மணிக்கு எழுப்பினால், இரவு எட்டு மணி வரை செல்

வதற்கு ஏதாவது வேலை இருந்து கொண்டே இருக்கும்.

ஆனால் பாட்டி திடீரென்று சொன்ன செய்தியில் பொறி கலங்கிப் போனான்.

திருமணம்.

புத்தாவின் திருமணம்.

மாப்பிள்ளையும் அவரே முடிவு பண்ணி, அவனிடம் ஒரு அபிப்ராயமும் கேட்காமல் பாட்டி சர்வாங்காரமாக சொன்னது அவளுக்கு மிகுந்த எரிச்சலைக் கிளப்பியது.

அவள் என்ன குழந்தையா? இல்லை ரோபோட்டா...? அவளுக்கு கென்று மனம் என்று ஒன்று இருக்கிறதே...?

எதை சொன்னாலும் சரி சரி என்று தலையாட்டும் பூம் பூம் மாடு என்று நினைத்து விட்டார்களா?

அதுவும் சமீப காலமாக அவர்களின் ஆபீஸில் கமிட்டி மீட்டிங் சமயங்களில் மட்டும் தலையை காட்டிவிட்டுப் போகும் பொறுப்பு பற்றி நிதின.. அவளுக்கு கணவனாக முடியுமா? என்ன தகுதி அவனுக்கு இருக்கிறது என்று பாட்டி முடிவெடுத்தார்கள்...? "சோனக் கொல்லை" பொம்மைக்கு கோட்டு போட்ட மாடிரி, கமிட்டி மீட்டிங் என்றால் வந்துவிடுவான். வாயை திறந்து இரண்டு வார்த்தை அபாயில் அவன் பேசி பார்த்ததில்லை. இவளாளால், வார்த்தைக்கு வார்த்தை மல்லக் கட்டுவது, டிபேட் என்று வந்த வார்த்தை கருத்த ரங்குகளிலும் முதல் ஆளாய் நிற்பவள்.

ஆனால்.. இது அராஜகம்... நோழியரிடம் சொன்னால் கேலி கூட தாவிவிடும்.

இந்த காலத்தில் அவள் வளர்ந்த வட்டத்தில் திருமணம் பெரும் பாலும் காதல் மணம்தான். மணம் ஒத்து, கண்களால் காதல் கவிதை பேசி, எஸ். எம். எஸ். ஸீல் வார்த்தைகள் பரிமாறப்பட்டு, காபி டேக் களில் வளர்ந்து, நாட்கள் பல பழகி பின் பெரியவர்கள் சம்மதத்துடன் மணம் புரிவார்கள்.

"மன்னா தங்களைக் காணப் புலவன் பாடலுடன் வருகிறான்"
"சீக்கிரம் கரங்கப்பாறையைத் திறந்து விடுங்கள்...நான் தப்பி ஓடி விடுகிறேன்."

- எம். அசோக் ராஜா
அரங்குநிச்சரிப்பட்டி

அப்படியும் காதல் கல்யாணம் என்றில்லாவிட்டால், பெற்றோர்கள் பார்த்து செய்யும் அரேஜ்ட்டு மேரேஜ் என்றாலும், ஆண் பெண் இருவரின் சம்மதத்தையும் பெற்று, இருவரையும் ஒருவருடன் ஒருவர் பேச அனுமதித்து, பின் அவர்களின் சம்மதத்தைப் பெற்றுத்தான் நிச்சயமே நடக்கும்.

இந்த பாட்டி என்னவென்றால்...

"தில் இல்லை... மச்சு..." என்று அவளின் மெல்லிய அதரங்கள் மெல்ல முணுமுணுத்தது.

அவளின் போட்டோவை காவலியில் கொடுத்து இதுதான் நீ மணந்து கொள்ள போகும் மாப்பிள்ளையின் 'போட்டோ' என்று தட்டி திருமணம் அடுத்த மாதம், தேதியும் குறித்தாகிவிட்டது. என்று முடிந்த போது புத்தா அதிர்ச்சியின் முழு பரிமாணத்தில் கண்களை விரித்தான்.

தாய் தந்தையரின் பிரிவு அப்பொழுதுதான் நெஞ்சில் பெரிய அடியாக விழுந்தது.

அப்பா, அம்மா இருந்திருந்தால் இப்படி அவளை கேட்காமல் முடிவெடுத்திருப்பார்களா?

அதுவும் அவள் வேறொருவனை விரும்புவது தெரிந்தும்... அதற்கு பாட்டி சம்மதம் கொடுத்த பின்பும்.... கடும் கோபம் கிளம்பியது புத்தாவிற்கு.

கோபமா..? அது சாதாரண வார்த்தை. உன்னே எரிமலையல்லவா வெடித்து சிதறியது.

பரத.

காலேஜ் முடிக்கும் பருவத்தில் வந்த காதல். பாட்டியின் சம்மதத்தையும் பெற்ற காதல். சந்தோஷத்துடன் மேற்படிப்பு படிக்க லண்டன் போயிருக்கும் அவள் நிலைமை???

ஏமாற்று...

ஏமாற்று...

எத்தனை நம்பிக்கையோடு வருவான்.

கடவுளே!

அவனுக்கு என்ன பதிலை அவனால் கொடுக்க முடியும்?

"வேண்டாம்... முடிவானது... எப்படி அவனை எனக்கு கல்யாணம் செய்து வைக்க கேட்பீர்கள்.... அதுவும் பரத்திற்கு சம்மதம் சொல்லி விட்டு...?" என்று அவள் பாட்டியிடம் பட்டை பட்டாசாக கோபத்தில் வார்த்தைகள் சிக்க, கேட்டாள் தான்.

"நிதின்தான் உன்னை மணக்க கேட்டான்" பாட்டியிடம் இருந்து வார்த்தைகள் மெல்ல முணுமுணுப்பாக வந்தது.

"கேட்பான்... கேட்பான்... சொல்கொல்லை பொம்மை."

யார் கேட்பாலும் உடனே சரி.. சரி... என்று சொல்ல தான் என்ன...? அவள் பேசியதை கேட்க பாட்டி அங்கு நிற்கவே இல்லை.

பதில் சொல்ல முடியாதில்லையா? ஆனால் முடிவு மட்டும் அவரிடம் ஏன்? மணக்க கேட்டது அவளா?

என்ன நிமிர்? என்ன நிமிர்? மீண்டும் மீண்டும் யோசித்தவளுக்குள் மின்னலென யோசனை பிறந்தது.

யோசிக்க யோசிக்க அது மட்டுமே தீர்வு என்று அவளுக்கு புரிந்து போனது. தெஞ்ச துடிப்புப் பீரானது.

அவளே அவள் வாயால் வேண்டாம்.. வேண்டாம் இந்த பெண் வேண்டாம்... ஏன்? கல்யாணமே வேண்டாம் என்று அவள் அடித்து ஓட விடுகிறேன் பார் என்று மனதில் கருவினான் யுத்தா.

2

யுத்தா வீட்டிற்கு வந்த போது பாட்டி இல்லை.

பாதி நேரம் அவர் வீட்டிலேயே இருப்பதில்லை. எங்கு போகிறார்? என்ன செய்கிறார் என்பது அவருக்கே வெளிச்சம்.

வீட்டின் கதவை திறந்த பைரவி யுத்தாவை விழி வழிவ பார்த்தார்.

"என்ன யுத்தா. உலகமே இடிந்து உன் மேலே விழப் போகுதா?" என்றான். முகத்தில் சிறு கவலைபுடன்.

"ஏன்... அய்யோ"

"முகம் பார்க்க சிக்கலில்லை. ஏன் இப்படி அலமயந்து நிற்கிறே. யுத்தாள்ளா அந்த சிரிப்பில் மலர்ந்த அழகு முகம்தான் தெரியணும்"

"வாழ்க்கையே என்னை பார்த்து சிரிப்பா கிவிக்குதே அய்யோ. இதில் கிரிப்பு எங்கிருந்து வரும்.. எதிர்சமூகம் யுத்தா சொல்ல.

"யுத்தா... வாட் இயர்ராய்? என்ன ஆச்சு?" எப்பொழுதும் சிரிக்க பேசும் யுத்தாவின் இன்றைய எரிச்சலான தொனியில் அநிரந்தர பைரவி.

"உங்களுக்கு விஷயம் தெரியாதா அய்யோ. பாட்டி எனக்கு கல்யாணம் முடிவு பண்ணிவிடுக்காங்களாம்...." வாழ்த்தைகள் தெவிடாத இருந்தாலும் கோபத்தில் கண்கள் சிவந்தது.

"அம்மா, என்னிடமும் பேசினாங்க.. என்று சொல்லும் முன் பைரவியின் குரல் இறங்கிவிட்டது. ஆனால் தொடர்ந்து, "ஏன் உனக்கு பிடிக்கலையா யுத்தா. பாப்பின்னை பையன் நல்ல மாநிரி, பணவசதிவும் உண்டுன்னு அம்மா சொன்னாங்கனே..."

"அப்போ... பரத் அவன் விஷயம் பாட்டி சம்பந்தித்தது உங்களுக்கு தெரியுமில்லையா? நிமிஷத்துக்கொரு நிமிஷம் நன்றி கொண்டு விடுகிற உன்... அம்மாவை என்ன அத்தை பண்ணிறது" குதி குதி என

குதித்தான் யுத்தா.

"தீ பரத்தை காதலிக்கவில்லையே யுத்தா. அந்த பையனா பிரியப் பட்டு வந்து கேட்டதுதான். அழகான, வசதியான, படிச்ச பொண்ணுன்னா நானு பேர் வந்து கேட்பாங்கத்தான். ஆயுடே உனக்கேத்த ஜோடியை உன் பாட்டி கரெக்டாக தான் செலக்ட் பண்ணிவிடுப் பாங்க..."

"பொங்க அதை. நீங்க எப்பவும் பாட்டி சொன்னதையே தெய்வ வாக்கா எடுத்துப்பீங்க. மனுஷங்க சில நேரம் தவறுகள் செய்யலாம் இல்லையா? இந்த முறை பாட்டி செலக்ட்டு சரி சினை யாது. தப்பு, தவறு சதவீதம் தான் அடித்துச் சொல்வேன்" என்று விரைவே மறுப்பாக ஆட்டிப் பேசியபடி சோபாவில் அமர்ந்தான் யுத்தா.

"உனக்கு கெட்டது பண்ண பாட்டி நினைப்பாங்கனா?"

"இவ்வளவு நான் கெட்டது பண்ண மாட்டாங்கன்னுதான் நம்பிக் கிட்டு இருந்தேன். ஒரு சொல் பாட்டியை எதிர்த்துப் பேசியிருப் பேனா? பாட்டிவினால் என்னோ... வாழ்க்கை முறையையே மாத்தி விடுக்கேன். ஆனா... இது கல்யாண விஷயம் அதை. என் எதிர்கா லம். எனக்கு என் கனவுவனாக வருபவனா பிடிக்க வேண்டும்..."

"என் தீ அவனை பார்த்து இருக்கிறாயா எப்போது பார்த்தாய்? ஏன் பிடிக்கவில்லை?" யுத்தாவின் அருகில் தானும் அமர்ந்து கொண்டு கேட்டான் பைரவி.

"ம்ம்..." வெறுப்பாக வாழ்த்தைகள் வந்தன. "இரண்டு மூன்று முறை பார்த்திருக்கிறே.. ஹி இஸ் தாட் மை சாய்ஸ்" தெற்றினை ஒற்றை விரலால் அழுத்தினான். "அப்பறம் பரத்துக்கு என்ன பதில் சொல்லுபீங்க?"

"நீங்களாவது பாட்டியிடம் சொல்லுங்களே அத்தே. எனக்கா... பிளீஸ்..." என்று கண்களில் நீர் துவிக்க யுத்தா சொல்ல, பைரவியின் முகம் கவல்கியது. தெற்றிப் பொன்னட ஆன்காட்டி விரல்களால் அழுத்தி தன்னை நினைப்படுத்திக் கொண்டான்.

"நான் சொன்னா அம்மா கேட்பாங்கனா?" என்று யோசித்தவரை ஆச்சரத்தோடு பார்த்தான் யுத்தா.

"நீங்க கோர்ட்டே வாநாடுறதை நானே நெர்வ பார்த்து இருக்கேன். பாவின்ட் பை பாவின்டா நீங்க போடற பேயட்டில், வதிரானியை சிக்க வைக்கிற வாத்தலில் உங்களை மிஞ்சற வக்கினை பான்க முடி யாது. நகரத்தின் டிரபலமான வக்கில்... ஏன் பாட்டி யிடம் வாழ்த்தை களை பிடியோகிப்பிடுகிறீங்கனே. எப்பவுமே ஆயாம் சாரி. யு ஆர் சர்ப் டைசிங் அதை"

யிடுக்கிளான முறுவல் வெளிப்பட்டது பைரவியிடம்.

"ஒரு முறை அப்பாவை எதிர்த்தது போதும் யுத்தா. அதனால் நான் படித்த வாழ்க்கை பரம். இழந்த விஷயங்கள்... மனதிலுள்ள நினைத்ததை பைரவியால் வெளியே சொல்ல முடியவில்லை.

"ஏன், அதிதை உங்களை எப்படி பாட்டி கம்மா விட்டாங்க. நீங்க ஏன் கல்யாணமே பண்ணிக்கவில்லை.... என்று பேசியவன்..

"ஆகா.... பாட்டியிடம் என்னையும் ஆளை விட்டு விடுங்கன்னு சொல்லிவிடப் போறேன். எனக்கும் கல்யாணமே தேவையில்லை. உங்களுக்கும் இதே மாற்றி மாப்பிள்ளையை மாற்றி மாற்றி காட்டி ளாங்களா... நானும் உங்களை மாற்றி..." என்றவரின் வாயை நடுங் கும் விரல்களால் மூடினான் பரவி. "அப்படி சொல்லாதே கண் ணம்மா..." என்றபடி.

"பின்னே என்ன அத்தை... அன்று பரத் ஒகே என்றார்கள். இன்று நிதின் ஒகே என்மிறார்கள். என்ன நினைச்சிட்டாங்க..?"

பதில் பேச வாயை நிறந்த பரவி அதற்குள் அவளுடைய ஜூனியர்ஸ் மூன்று வக்கீய் அன்றைய கேஸ் கட்டை தூக்கி கொண்டு கறுப்பு யுனிபார்ம் சகிதமாக வர, சட்டென்று அவரும் சமாளித்துக் கொண்டு எழுந்து யுத்தாலிடம் கையாட்டிய படி, இது பற்றி இன் னொரு நாள் பேசலாம் என்று கோட்டுக்கு சென்றார்.

எத்தனை அழகு இந்த அத்தை. வயது போன வருடம் முப்பத்தி ஒன்பது முடிந்தது. ஆனால் பார்ப்பதற்கு யுத்தாவின் தோழி... அவ் வது சகோதரி என்று சொல்லலாம் அத்தனை இனமை.

பாட்டி அதிதையையும் கம்மா விட்ட நிலை. ஆனால் பாட்டி சொல்வதற்கெல்லாம் மறு வார்த்தை பேசாமல் அத்தனையும் செய் யும்அத்தை. பாட்டி அவரின் திருமண பேச்சை எடுத்தால், கண்களால் அவரை கட்டெரிப்பதை சிள்ள வயதிய் யுத்தா பார்த்திருக்கிறாள். ஒரே மூறை இது பற்றிய சூடான வாக்குவாதத்தில் பாட்டியும், அத் தையும் பேரிய பேச்சில் விவரம் ஒன்றும் புரியாமல் பயந்து யுத்தா மிரண்டு விழித்ததுண்டு. ஏன்? ஏன்? இந்த சண்டை? என்று அழுது அழுது யுத்தா விசாரித்ததும் உண்டு. இவர்களின் சண்டையில் சிறுமி யுத்தா பாடுக்கப்படுகிறாள் என்று தெரிந்தவுடன் யுத்தா பார்த்து இத்தனை வருடங்களில் பாட்டியும் அத்தையும் அவள் இருக்கும்

"உடம்பு சரியாப் போச்சா?"
"அது சரியாப் போச்சு டாக்டர், ஆனால் மனசுதான் நாஸ் தளினாக்கிட்ட போயிருச்சி!"

-ப.கோபிபச்சுரத்து
கிருஷ்ணகிரி.

போது முரண்பாடாக பேசியதே இல்லை.

"என்ன ஆபீசுக்கு லேட் ஆயிடுச்சு, பிடிச்ச வைச்ச பின்னையார் மாற்றி ஒரே இடத்துல ரொம்ப பேரமா உட்கார்ந்து இருக்க ஆபீஸ் கிளம்பற வழியை பார்..." வெனிவேயிடுத்து வந்த பாட்டி விரட்டிய நிலை. துள்ளி குதித்த யுத்தா, பாட்டி என்று எழுந்து சறுக்கையுடன், அவர் தோளில் முகம் வைத்து கடைசி முயற்சியாக கெஞ்சலான குர லில்,

பாட்டி.... எனக்கு இப்போதைக்கு கல்யாணமே வேண்டாம்.. பாட்டி, கொஞ்ச நாள் போகட்டுமே..." என்றான்.

"கொஞ்ச நாள் இல்லை. எவ்வளவு நாளானாலும் உனக்கு நிதின் தான் மாப்பிள்ளை யுத்தா. பாட்டி மேலே நம்பிக்கை வை. உனக்கு கெட்டதா தான் பண்ணவே மாட்டேன், உன்னோட எதிர்காலம் வளமா இருக்கும் யுத்தா. தூதகத்தில் வரலாற்றுப் பொருத்தம் உனக் கும் நிதினுக்கும்.."

"பாட்டி மூச்சு விடாமல் யுத்தாவை கண்விளச் பண்ணிவிட வேண்டும் என்று கண்ணோட்டத்தில் பேசிக் கொண்டே இருத்தார்.

"பாட்டி பிளீஸ் பாட்டி... நப்பு பண்ணறீங்க. எத்தனை பொருத் தம் இருந்தாலும் மனசு பொருத்தம் வேண்டாமா? பாட்டி பிடிக்காத கல்யாணம் எத்தனை நாள் ஒடும்! எடலோரில் என்று மீண்டும் இங்கே வந்துதான் என் வாழ்க்கையை தொலைத்துவிட்டு திற்பேன்" கொஞ்சம் மிரட்டலோடு பேசினான் யுத்தா.

"சில விஷயங்களை வெளிப்படையாக பேச முடியாது யுத்தா. ஆனால்.. நீ நினைப்பது போல் இல்லை.

இந்த திருமணம் அந்த வாழ்க்கை உனக்கு அமோகமாக இருக் கும். வீணே மவசை போட்டு குழப்பிக் கொள்ளாதே..."

"முதலில் என்னோட பரத்துக்கு என்ன பதில் சொல்வீங்க.. அவனை கட்டிவிட்டாலும் தான் சந்தோஷமாகத்தான் இருப்பேன் என்று நீங்கள்.. நீங்களே சொன்னீர்களே பாட்டி... இப்படி மாற்றி மாற்றி.... பேசுவதை பார்த்தால்... இந்த திருமணத்தால் என்னை விற்க... பணயம் வைக்க. ஏதாவது மிரட்டல்..." யுத்தா தீவிரமாக பிரச்சனையை தீர்க்க ஏதாவது வழி இருக்குமா? என்று கேட்க, கேட்க "யுத்தா..." என்று தெஞ்சை பிடித்துக் கொண்டு கண்கள் சொருக மயல் கிளர் பாட்டி.

அம்மிட்டலில் மூன்று நாட்கள் டீர்ட் மெண்ட் எடுத்துவிட்டு வீட்டிற்கு வந்தார் பாட்டி நீல வேணி.

டாக்டர்களின் அபிப்பிராயம் முகம் கருங்கியது யுத் தாவிற்கு.

பாட்டியை எமோஷனலாக ஆக்க கூடாதாம்.. இந்த கொதிப்பு ரொம்ப 'ஹை' ஆக எகிறியிருக்கிறதாம். இதயம் மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறதாம். ரொம்ப ஸ்ட்ரெஸ்ஸில் இருக்கிறார்களாம். இதைப் போல இன்னொரு முறை மயங்கினால், "ஆஞ்சியோ" ஆப்ரேஷன்தான் தீர்வாம். பிறகு இதய ஆப்ரேஷன். நிறைய கார்பினிகேஷன் இருக்காம கூடுமான முறை அவசிகளை சந்தோஷமாகவே வைத்திருக்க வேண்டுமாம்.

நிலமாசுவே பாட்டிக்கு முடியவில்லையா? இல்லை டாக்டர் அவர்கள் பாட்டிச் சொல்லச் சொன்னதை கிளிப்பிள்ளையாய் அவனிடம் சொல்கிறாரா?

தம்பிக்கையே இல்லை யுத்தாலிற்று?

பாட்டியிடம் இனி பேசி பயனில்லை.

அந்த சோளக்கொல்லை பொம்மைமீடும் தான் பேசவேண்டும். எவ்வளவு தைரியமாக என்னை கல்யாணம் செய்ய நினைத்திருப்பான்?

அவனை கேட்கிற நானு கேள்வியில் அவன் ஊரை விட்டே ஓடி வேண்டாமா.. அவனின் அட்ரஸ் பாட்டியிடம் அவள் விசாரிக்க, ஒரு கெஸ்ட் அவுஸ் அட்ரஸ்தான் கிடைத்தது. யுத்தாவின் உதடு இளக்காரமாக வளைந்தது.

கெஸ்ட் அவுஸ்'லா?

இதுவும் சொந்த ஊர் இல்லைவா? அவ்வது அவன் வீட்டின் லட்சணத்தை இவள் பார்த்து விடக் கூடாது என்று "கெஸ்ட் அவுஸ்" ஐடி யாவா?

இந்த பாட்டிக்கு நிமிரென்று புத்தி ஏன் இப்படி போனது..? ஏன்..? எப்படி? ஊர் போர் தெரிந்தவன்.... அவன் கேட்டானாம்.. இவர்...சரி என்று சொல்லிவிட்டார்களாம்.. மீண்டும் மீண்டும் மனம் அதிலேயே கழன்றது.

எப்படி என்ன அவளுக்கு அவசர அவசரமாக கல்யாணம் செய்ய வேண்டும். இருபத்தியோரு வயதில் திருமணத்திற்கு என்ன அவசரம். பரத் ஏதாவது பிடித்திருக்கிறது என்ற போது பாட்டி அவனின் விருப்பத்தையும் அறிந்த போது இது சின்ன வயது. இன்னும் தான் கைந்து வருடம் போகட்டும். பக்குவப்படுங்கள். பிறகும் திருமணத்தின் மேல் நாட்டிருந்தால் கண்டிப்பாக தடையேதும் இல்லாமல் பெத்து வைக்கிறேன் என்று பெருந்தன்மையாக சொன்ன பாட்டி எங்கே காணாமல் போனார்.

எங்கேயோ இடித்தது யுத்தாவிற்கு புரியவில்லை.

என் பாட்டி?

ஏன்?

என்ன அவசரம்?

ஏதாவது பிரச்சனையா?

அதற்கு அவள் வாழ்க்கையை பாட்டி பண்பாடு வைப்பார்களா? நம்ப மறுத்தது மனம்.

ஆனால் முன்னுக்கு பின்னாக நிறைய முரண்பாடுகளுக்கு அந்தத் தம்புரியவில்லை.

காரண காரியங்களுடன் பேசும் பேத்தியை எதிர்நோக்கும் சக்தி பாட்டிக்கில்லையா..!

பாட்டி உடல்நிலை பற்றி டாக்டர் சொன்ன விஷயத்தில் இருந்த சந்தேகம் போரிக் போரிக் இரட்டிப்பானது தான் மிச்சம்.

டாக்டர் அவர் ஏதோ ஸ்ட்ரெஸ்ஸில் இருப்பதாக சொன்னார்? என்னவாக இருக்கும். இல்லை இவன் பாட்டியை தொல்லை செய்யக் கூடாது என்று டாக்டர் போடும் நரடசமே தானா?

குழப்பமாக இருந்தது யுத்தாவிற்கு.

கல்யாணத்தையும் நீலவேணி பாட்டி அவர் இஷ்டத்திற்கு அந்த மாதக் கடைசியில் நடத்த தீர்மானிக்கார். இத்தனை சிக்கிரமாக, அவசரமாக அவளுக்கு மனம் புரிய வேண்டிய கூட்டாயம் என்ன?

மாப்பிள்ளையும், பெண்ணும் நேருக்கு நேர் சந்திக்க வேண்டும் என்ற சம்பிரதாயம் கூட செய்து வைக்க நீலவேணி பாட்டி முயற்சிக்கவே இல்லை. அந்த சோளக்கொல்லை பொம்மையும் அவளை எந்த வகையிலும் தொடர்பு கொள்ள பிரயத்தனம் செய்யாது யுத்தாவிற்கு எரிச்சலை தந்தது. கோழை.....

பாட்டி அவனின் மறுப்பை, ஈடுபாட்டின்மையை வருத்தத்தை, கோபத்தை துளிக்கூட மதிக்கவேயில்லை. பாதி நேரம் அவள் கண்களில் படுவதேயில்லை.

இடையில் எப்போ.

"நிதின் வீடு இருப்பது பாம்பேராம் யுத்தா. கல்யாணம் ஆவதும் நீ பாம்பே போயிட்டா... இந்த வீடே வெறிச்சென்று ஆகிவிடும்." என்று கண் கலங்க...

"அதான் தான் போகமாட்டேன் என்றேனே அத்தை. இந்த கல்யாணம் நடக்காது. சோளக்காட்டு பொம்மையை மிரட்டி கல்யாணத்தை நிறுத்தி விடுவேன்" கண்களை சிமிட்டினான் யுத்தா.

சமையிலிலும், எஸ்.எம்.எஸ்ஸிலும் பரத் அவன் தொடர்பில் இருந்தான்.

எப்படியும் திருமணத்தை நிறுத்தத்தான் போகிறோம் என்ற நினைப்பில், பரத்தை எதற்கு கலவரப்படுத்த வேண்டும் என்று அவனின் தற்போதைய நிலைமையைப் பற்றி அவனிடம் தகவல் அனுப்பாமல் முற்றிலும் தலிர்ந்தான் யுத்தா.

அந்த சோளக் கொல்லை பொம்மையாவது கையில் அகப்படும் என்று கெஸ்ட் அவுஸில் காலை, மாலை நேரங்களில், என்று எந்த நேரம் போனாலும் அவன் கிடைக்கவேயில்லை. இனி கெஸ்ட் அவுஸ் வேலைக்கு உதவாது, அவனை தொடர்பு கொள்ள கிடைத்த

கொல்போன் என்றும் எப்போதும் எல்லிச் ஆப் செவ்த நிலையிலேயேயிருந்தது.

நிதி நேரம் யோசித்தவளுக்கு பாட்டி தப்பாக போன் நம்பர் கொடுத்திருப்பார்களோ என்று சந்தேகம் உதித்தது. சட் ஏன் இது முதலிலேயே புரியவில்லை. அவர் தாங்கி கொண்டிருந்த நேரம், அவர் மொபைலில் இருந்து நம்பர் எடுத்தாள். அவன் பெயரில் தாக்கு எண் கள் இருந்தன.

"அட போப்பா..."

நாட்டிலே எல்லோரிடமும் கூடான வாய்க்கி வைத்திருப்பாளா? தைரியமாக உபயோகிக்க ஒரே 'போன்' நம்பர் இல்லை. ஏமாற்றப்பவர்கள் தான் நிறைய நம்பர் மாற்றி மாற்றி உபயோகித்து, பின் யாராவும் 'டிசெஸ்' பண்ண முடியாமல் ஒளித்து தப்பித்துக் கொண்டவர்கள். நிலையான இருப்பிடம் கூட அமைத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

'கெஸ்ட் ஹவுஸ்'ம் மர்மக் கதை தான் போலிருக்கிறதே. இதே போல எவ்வளவு கெஸ்ட் ஹவுஸில் எண்டரி போட்டு வைத்திருக்கிறார்களோ?

நிதிச் பெரிசனல் என்று எழுதிருந்த செல் நம்பரை இதழில் உள்ள வளைவுடன் அவளுடைய மொபைலில் அழுத்தினாள். ஏமாற்றமாக... அதிலும் பதிலில்லை.

இரண்டு மூன்று முறை முழு ரிங்கும் போகவிட்ட பின்பும், அந்த புறம் இருந்து எந்த பதிலும் கிடைக்கவில்லை.

மற்ற நம்பர்கள் உபயோகத்தில் இல்லை. தொடர்பு கொள்ளும் நிலையில் இல்லை என்று கிளிப்பிள்ளையாக சொல்லின.

மீண்டும் வேறு நம்பர் மாற்றிவிட்டாள்?

அட்டஸ் இல்லாதவன், இல்லை என்றால், போன் அடித்தால் எடுத்துப் போக் கூட தைரியம் இல்லாதவனா? கெஸ்ட் அவுஸ், செல் போன் என்று எந்த முறைகளும் தொடர்பு கொள்ள கூட முடியாத வளை பாட்டி அவளுக்காக தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறாள்.

ஏன் பாட்டி?

"உங்கிட்ட தான் எப்போதே இல்லையே, அப்போதும் எதுக்கு ஹெல்மெட் வாங்கற?"
"என் மனைவி கையில பூரிக்கட்டை இருக்கே!"
-ப.கோபிபச்சமுத்து
கிருஷ்ணகிரி

ஆனால் ஏன்?

அவன் யார்? யார்? யார் பாட்டி?

கண்ணின் கருவிழிகள் கண்ணீரில் தத்தவியிற்று. விரல்களால் கண்ணீரை கண்டியவள் செல்போன் மணி அடிக்க, ஆஹா.. அதே நம்பர்... சோள கொல்லை பொம்மை இடறிய குரலை தொண்டையை செறுமிய படி.

"ஹலோ..." என்று யுக்தா சொல்ல, மறுமுனையில்,

"இந்த நம்பரில் இருந்து மூன்று முறை 'மிஸ்ட் கால்' எனக்கு வந்திருக்கிறது. நான் மீட்டியதில் இருந்ததால் பதிலளிக்க முடியவில்லை. மறுபக்கம் பேசுவது யார் என்று தெரிந்துக் கொள்ள யாமா?" என்று தெளிவான ஆங்கில உச்சரிப்பில் மிகச் சரளமாக பேசிய கன கச்சிதமான கம்பீரமான ஆண்மையான குரல் யுக்தாவின் காதுில் ஒலிக்க, அந்தக் குரலில் சில நொடிகள் அவளறிபாமல் மூளை வேலை நிறுத்தம் செய்தது.

"ஹலோ... ஹலோ..." என்று அதற்குள் அவன் இரு முறை சொல்ல, தன்னை நித்தித்தப்படி இயல்புக்கு மாறினாள்.

"நான் யுக்தா. எனக்கு உங்கனிடம் பேச வேண்டும்" என்று நிரூத் தமான குரலில் யுக்தா பேச.

"எஸ். கோ அஹெட்" என்று அவளும் கொஞ்சமும் அவட்டிக் கொண்டவாய், யோசிக்காமல், அவன் யார் என்று புரிந்த மாதிரி காட்டிக் கொண்டாமை அவளையே பேசுமாறு ஊக்குவிக்க, இதை போன்று அதிகாரமும், அலட்சியமான ஆண்மையான குரலை முற்றிலும் எதிர்பாரிக்காத யுக்தா சில விநாடிகள் பேச்சற்றுப் போனாள். ஆளாறும் தன்னை சமாளித்துக் கொண்டு இவனுக்கு தான் யார் என்று புரிந்ததா? இல்லையா? இல்லை இது ஏதேனும் தவறான நம்பரா? என்ற சந்தேகத்தோடு,

"அம் ஹு டாக்ஸிங் டூ மிஸ்டர் நிதின" என்று கேட்க.

"எஸ்.யூ... ஆர் லைட்" என்ற அவன் குரலில் நிறைய என்டெயில் தெரிந்தது.

யுக்தாவிற்கு கோபத்தின் அளவு கூடியது. சரியான பாரட்டி தான். மரமண்டை.

"நான் நீலவேணி பாட்டியின் யுக்தா.... தெரிகிறதல்லவா?" அமர்ந்த குரலில் அதிகாரமாக அவன் கேட்க.

"உம் கொஞ்ச தாட்களில் என் யுக்தா.. ஆகப் போகிறவன். என்ன விஷயம்? எதைப் பற்றி பேச வேண்டும்?" அவன் பேச்சில் கொஞ்சம் கூட தடுமாற்றமேயில்லை.

அவன் பேச்சில் அவளின் நெஞ்சு உதறியது.

கோபம் எரிமனையாக வெடித்தது.

'எவ்வளவு தைரியமாக பேசுகிறான்?'

என் யுக்தாவா?

எல்லாம் பாட்டி கொடுத்த இடம் போலல்லவா தெரிகிறது?

"ந... என்று தொடங்கியவன் தாக்கை கடித்துக் கொண்டு "என் கல்யாணம் பற்றி"... என்று முடிக்க.

அவன், "நம் திருமணத்தைப் பற்றியா? அதை போனில் பேசினால் நன்றாயிராது. இங்கே வருகிறாயா? எனக்கும் இங்கே பிஸினஸ் மீட்டிங் மேலியட். ஹோட்டலில் போய் கொண்டிருக்கிறது. நவீனம் இங்கே ரெஸ்ட்டாரண்டில் மீட் பண்ணுவோம். ஒகே... மீட் யூ இன் திசுப்லிஸிங். அரவுண்ட் சிக்ஸ்" என்று போனை வைத்து... வைத்தே விட்டான்.

மை காட்டி

ஒருக்கத் தனத்திற்கு ஒரு அளவில்லையா..?

மறுமுனையில் பேசும் நபர் என்ன பதில் கொடுக்கிறார் என்று கேட்கும் அவளுக்கு ஞானம் இல்லாத ஞானகுளியமா?

ரெடிகுலஸ் பிளையின்லெஸ் மேன்.

இவன் கூப்பிடுவதற்கு தான் இவன் காத்து இருந்தானா? நாலு கால் பாய்ச்சலில் அவன் முன் நிற்பார் என்று எதிர்பார்த்தானா? இடியட் என்று மனக்குள் அவனுக்கு அர்ச்சனை செய்தான்.

ஆனால்... ஒன்று... இந்த குரலை மட்டும் முதலிலேயே கேட்டிருந்தால் அதன் அமைப்பில், அவன் அவனைப் பற்றிய கணிப்பில் கொஞ்சம் மாற்றம் கண்டிப்பாக இருந்திருக்கலாம். போனில் இந்த அலட்டல். பேச்சிற்கொன்றும் குறைச்சலில்லை.

குரலிற்கு முன்னால் ஆனாலேதான் தேரில் பார்த்தாயிற்றே... கண் களில் கண்ணாடி, பட்டிக்காட்டான் மிட்டாய் கடைசைய பார்த்தது போன்ற பார்வை, பாவனை, சபையில் இரண்டெழுத்து சேர்ந்து பேசத் தெரியாத கோழைத்தனம். பாட்டிக்கு இருந்திருந்து இவன் தானா கிடைத்தான்? பாரத்துக்கு சம்மதம் சொன்ன பாட்டி பின் ஏன் மாறினான்? பதில் தெரியாத அந்த கேள்விக்கு நெஞ்சு பதில் தேடி அவைந்தது.

அவனை இந்த அவலிற்கு அவன் கரித்துக் கொட்டுவதற்கு பெரிய காரணமும் இருந்தது. அவன் தன் கண்களால் பார்த்தது. யாரும் சொல்விக் கேட்டிருந்தால் கூட எந்த அளவு அதில் உண்மை கலந்திருக்கும் என்று யோசித்திருப்பாளாமிருக்கும்.

4

சீமான் இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு...

அன்றுதான் கம்பெனி மேலூர் ஷேர் ஸ்டோல்டர்ஸ் மீட்டிங் இருந்தது. எட்டு பேர் கலந்து கொண்டார்கள். பாட்டியின் சார்பில் இவன். ஆனால் எதிர்பாராத விதமாக அவனும்

பாட்டியின் சார்பில் யோசித்து யோசித்து கையெழுத்திடவே அவளுக்கு உன்னத கண்ணு கொண்டே இருந்தது. அதிர்ச்சியாக...

பிறகு மீட்டிங்கில், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு விதமாக தங்கள் கருத்தை ஷேர் என்பது போல் விவாதங்கள், பெரிய பட்டிமன்றம் போல் நடந்துக் கொண்டிருக்க, அவன் ஒரு முறை கூட வாயைத் திறக்கவேவில்லை. விஷயம் தெரிந்தால் அவ்வளவு பேசலாம்? அணிந்திருந்த கண்ணாடி வழியாக பார்க்காமல், தவறாத பார்வையும், அந்த பார்வையுடன் அவனை நோட்டம் விட்டதும் வேறு அவனை கடுப் பாய்கியிருந்தது.

மீட்டிங் முடிந்து எல்லோரும் சென்றுவிட, அன்று ஏனோ அவளுக்கு மனசே சரியில்லாமல் போனது. கம்பெனி மீட்டிங் எதிர் பார்த்த அளவு போகவில்லை. கம்பெனி நட்ட கணக்கில் ஒதுவது அதிர்ச்சியாகவிரும்பாது.

மீட்டிங்கு போக மனமில்லாமல் மக்கள் சந்தடி உள்ள அந்த மார்க்கெட் ஏரியாவில் காணர பார்ச்சிங்கில் நிறுத்திவிட்டு கால் போன போக்கில் நடந்தான். அவன் கண்கள் ஒரு கூட்சியில் நிலைத்தன. கும்பலாக ஆரோமு பொறுக்கிகள் ஒரு பெண்ணை சுற்றி நின்றிருந்தார்கள். ஏதோ கலாட்டா என்று அவன் புருவத்தை சுருக்க, அதற்கேற்றாற் போல, அந்த ரவுடிகளின் சப்தமும், வீரிலும் பறக்க, நின்றிருந்த இளம் பெண்களும், பொதுமக்களும், நமக்கெதுக்கு வம்பு என்று வேகமாக நகர, தவறு கண்டு பொறுக்காத யுக்தாவிற்கு கோபம் தொடியில் பெருகியது. அதற்குள் அந்த பெண் துப்பட்டா தூக்கி ஏறியப்பட, அந்த பெண்ணின் அபாயக்குரல் அந்த இடத்தையே உலுக்கியது.

எத்தனை நிகழ்ச்சிகளை இதைப்போல் பேப்பரில் படித்திருக்கிறான். என்னவென்று வருத்தப்படுவான். பெண்ணைக்கு மரியாதை தராத இந்த மாதிரி பொறுக்கிகளை என்ன ஏது என்று விளக்கம் கூட கேட்காமல் பொது இடத்தில் தூக்கிவிட வேண்டும் என்று வாதம் புரிவானே, இன்று அவன் கண் முன்னே இந்த மாதிரியான நிகழ்வு. ஏதாவது செய்த வேண்டுமே. உதவுவதற்கு ஒருவரும் தயாராக இருந்தது போல் இல்லை. போலீசுக்கு போன் செய்தால் அவர்கள் வருவதற்குள் என்ன நடக்குமோ?

அங்கு ரவுடிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்க, அட்லீஸ்ட் உதவிக்கு ஒருவர் வந்தாலும் நிலைமையை சமாளிக்கலாமே. கண்களை வேகமாக சுற்றியபோது நிதினைக் கண்டான். அப்பொழுதுதான் ஒரு ஷோரூமில் இருந்து வெளிவந்தவளின் கண்களும் அந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்ணுற்றது.

அறிந்தவனைக் கண்டதும் சிறு நிம்மதி எழுந்தது. அவனும் உதவுவான் என்ற நம்பிக்கையோடு அந்த நம்பிக்கை தந்த தைரிவந்தோடு தொடியில் முடிவெடுத்து புதுமை பெண்ணாய் பாய்ந்தான் ஷுத்தா.

பத்து வருடமாக கற்று வரும் கராத்தே களையில் அவன் கற்றதை பெல்லாம் ரவுடிகளிடம் பிரயோகித்தான். அவனை மிகுபலமிலித்த ரவுடிகளால் ஒன்றுமே முடியவில்லை. ஒய்... என்று சப்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள்தான் யுத்தா நெற்றியில் இருந்து முகம் வரை இரத்தம் வழிவதைக் கண்டு வேகமாக அங்கிருந்த வாகனம் ஒன்றில் அவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள்.

இத்தனைவரையும் கொலை அவன் வேடிக்கை பாசித்தான். பாரம் பரிய ஆணின் வீரம் துளியும் இல்லாதவன்.

ஆண்களின் வரிகரமான அலங்காரம் வீரம் பண்டைய காலம் தொட்டு ஆண்கள் பால் பெண்கள் சர்க்கப்படுவது, வீரத்தால்,

ஐய்...யோ... பாட்டி... பாட்டி... அவன் பக்கத்தில் நின்றுதான் எனக்கு வாந்தியே வந்துவிடும். நினைத்தாலே குமட்டுகிறது. பாட்டி... ஏன்?

வாழ்க்கை முழுவதும் திருமணம் என்ற பத்தத்தால் அவனுடன் என்னை இணைக்கப்பார்க்கிறாயே.

துளியும் நல்ல அபிப்பிராயமும், அபிமானமும் இவ்வாதவனை மணந்தால் அவன் வாழ்க்கை எப்படி இருக்கும்?

கடவுளே.

ஆயிரம் வாலாபட்டாகப்போவ கோபம் படபட வென்று பொரித்த யுத்தாவிற்கு.

நினைக்க நினைக்க மனம் ஆறவில்லை அவருக்கு.

5

“என்ன தைரியமாக ஹோட்டலுக்கு வா என்று கூப்பிடுகிறான்?”

அவன் கூப்பிட்டால், இவன் உடனே ஓடிப் போக, இவன் என்ன அவன் வீட்டு நாய்க்குட்டியா?

“தலைவரே... ஒரு 'காரியம்' பண்ணணும் தலைவரே...”
“எரிக்கணும்...”
புதைக்கணுமா? என்ன காரியம் பண்ணணும்?”
-எம். அசோகராஜா
அரங்குதிக்கப்பட்டது

முட்டான். இந்த சோளக் கொல்லை பொய்மைக்கு வாரிடம் பேசுகிறோம் என்று மரியாதை கூட காணோம்.

என்ன இருந்தாலும் அவனைப் பொறுத்தவரையில் முதன் முதலாக வருங்கால மனைவி ஆகப் போகிற பெண்ணிடம் பேசுகிறான். பேச்சில் ஒரு சுவாரஸ்யம், வலிப்பு, ஆர்வம் ஒரு மன்னாங்குட்டி வாயும் காணவில்லை. அவளுக்குள் இவம் புரியாத கோப உணர்ச்சி மேலிட்டது.

வருவா... வர முடியுமா? என்று எந்தக் கேள்வியும் கேட்காமல், என்ன அதிகாரமாக வா என்கிறான்?

வருவான் என்று எத்தனை நம்பிக்கை? அவனிடம் ஒன்றும் போடாமல் போனை வைத்த அவன் சியம்.

இந்த சோளக் கொல்லை பொய்மை தெரிந்துதான் செய்கிறதா? இல்லை தெரிவாமல் செய்கிறதா? இதுவரை அவனைப் பார்த்த இரண்டு மூன்று முறையும், அவனைப் பற்றி பிரயாதமாக நினைக்க ஒன்றுமே இல்லை. கண்களை மறைத்து கண்ணாடி அணித்து எல்லோர் பேசுவதையும் வேடிக்கை... வேடிக்கை பார்ப்பான்.

ஆனால்... இன்று எல்லாவற்றுக்கும் சேர்த்து நிறையவே பேசி விட்டான். சற்று அநிகப்படிவான பேச்சுதான். ரியாக்ஷன் மணிக்கு யுத்தாவின் செல்போனில் மணி அடித்தது.

தினீர்!

“தான் உனக்காக இங்கே காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன் யுத்தா? வேட்டாதுமா?” வர மாட்டான் என்று சத்தேகம் துவி கூட கிடையாத அவனுக்கு எவ்விருந்தது யுத்தாவிற்கு.

மாங்கா மடையன்?!!

“வர முடியவில்லை.” ஒரே வார்த்தையில் பேச்சை முடித்துக் கொண்டார்.

“ஓ... இட்ஸ் ஆம் ஸாட்” அந்த பதிலில் ஏமாற்றம் இருந்ததா? இவ்வையா? என்று அவளால் இனம் காண முடியாத அளவிற்கு உணர்ச்சிகளற்றிருந்தது.

சில நொடிகள் மெனமை சாதித்தான் பின் திரைக்கதை.

“தீ ஏதோ பேச வேண்டும் என்று சொன்னாயோ? உன்ன வெளியே சாய்பிடலாம் வருகிறாயா? எட்டு மணி போல் உள்ளன வீட்டிற்கு வந்து பீக்கப் செய்து கொள்கிறேன்... இன் இட் ஒகே...” அனுமதி கேட்டான் அவன்.

அப்பாடா சோளக்கொல்லை பொய்மைக்கு அனுமதி கேட்கத் தெரிந்து விட்டது. புரிந்தால் சரி. இந்தப் பாட்டி எட்டு மணிக்கு மேல் அவளை இதுவரை எங்கும் செல்ல அனுமதித்ததே இல்லை. நீல வேணி பாட்டியின் எரிச்சலை கூட்டும் வேகத்தோடு, சரி என்றான். எப்படியும் அவனிடம் பேசியாக வேண்டியது தானே? எத்தனை சிக் விரம் முடிபுமோ, அத்தனை சிக்கிரமாக, நாட்கள் பறக்கவல்லவா சொல்

சிறகு?

கம்ப்யூட்டரில் 'மெயின்' செக் பண்ணிக் கொண்டிருந்த பாட்ரி ரீட்டம் நிதினுடன் டின்னர் போடுறேன் என்றும் தீவவேணி பாட்டி களை உருட்டியதையும் பாக்கி சிரிப்பாக இருந்தது யுத்தாவிற்கு.

"இந்த வயசில் உன் அந்தையே ராத்திரி வெளியே போக பாட்டி என் கேட்க இன்னும் பயப்படுவான். வர வர உனக்கு எதிரியம், வாய் எவ்வாறு நீளத்தான் செய்கிறது?"

"திதின் கூட பாட்டி... உங்க திதின் கூட... அதற்கு கூடவா பயப்பட்டுவோம்?" அவளின் வார்த்தைகளில் திண்டல் தொனித்தது.

உதட்டைக் கடித்தார் தீவவேணி பாட்டி.

"உன்னோட செல் நம்பர் அவனுக்கு ஏன் கொடுத்தது? மெய்லி பேசிட்டாவிருக்கே. ஏதும் ஏடா கூடமாக நீ பேசிவிடவில்லையே? அவன் கூட கொஞ்சம் ஒத்துப் போய் யுத்தா.

நாவை கொஞ்சம் அடக்கி வாசி."

பாட்ரிக்கு நிதினிடம் ஏதாவது பேசி அவள் திருமணத்தை நடக்க விடாமல் செய்து விடுவாளோ என்ற பயம் இருப்பதைக் கண்டு திடுக்கிட்டும் போனான்.

இந்த திருமணம் நடக்க வேண்டும் என்பதில் பாட்டி முனைப்பு போடு இருப்பது யுத்தாவிற்கு புரிந்தது.

ஆனால்... பாட்டி யுத்தாவையும் சரியாகத்தான் கண்காண்டு வைத்திருக்கிறார். அதனாலேயே திருமணம் முடியும் வரை அவனுடன் அவளை சந்திக்கப் பேச வைப்பதை தடுத்திருக்கிறார். மொத்தத்தில் சதுரங்கத்தில் ஹெயிப்பதற்காக ஜாக்ஹைதாயாக காய்களை நகர்த்துவதைப் போல, பாட்ரி விளையாடும் சதுரங்க காரா அவன்? அவர்கள் இய்டம் போல அவனை ஆட வைக்க அவர்களைப் முடி யுமா?

தீவவேணி பாட்டிக்கு பதில் சொல்லாமல் சிட்டாகப் பறத்தான் யுத்தா.

இன்றோடு நிதின் அத்நியாயத்திற்கு 'புல் ஸ்டாப்' என்றபடி குனிந்து உடை மாற்றினாய் யுத்தா. 'சிக்' கென்று அவயின் வளைவு தெவியுக்களை அழகாகக் காட்டி. அந்த காப்பர் சல்பேட் திற கடிதம் ஒரு டிஸைனர் பீஸ். லோகட் கூந்தலை ரப்பர் பாஸ்ட்ருக்குள் அடக்காமல் அப்படியே விரித்து விட்டான். முகத்தில் டிஸுமினுக்கும் கிரீம். கண்களில் காஜல், உதட்டில் மெல்லிய இளஞ்சிவப்பு பளபளப்பு கவாஸத்தை உறுத்தாத சென்ட் யுத்தா? பேரழகி யுத்தா?

விட்டிவிருந்த சின்ன வைப்ரேரியில் இருந்த வெளியே வந்த பைரலி, யுத்தாவைக் கண்டு கண்கள் விரிந்தான்.

"இந்த நேரத்தில் எங்கே வெளியே திளம்பிட்டிருக்கே?" கேள்வி கேட்டார்.

"அந்தே... அந்த சோ.கொ.பொ..." என்று யுத்தா தொடங்க, புரியாமல் அவர் நெற்றியைச் சுருக்கவும் "அதான் அந்த சோனாக்

கொல்லை பொர்மை என்னடி டின்னர் கூட்டிட்டுப்போகுதாம். இன்னைக்கோட என் போட்டரில் இருந்து விலகிதற மாநிரி கவன்கடிச் சிட்டு வரேன் என்று கண்ணடித்தாய் யுத்தா.

"இப்படி தேவதை மாநிரி தீயூன் பண்ணிட்டு போனா... அவன் கலங்கித்தான் போவான்" என்று லேசாகச் சிரித்த பைரலி தொடர்ந்து.

"எனக்கென்னவோ இந்தக் கல்யாணம் நடக்கும் என்று தான் நோன்றுகிறது யுத்தா. அதுக்கு உன்னை தயார் படுத்திக்கிறது. நல்லதுல்லுதான் சொல்லுவேன். அம்மா செய்தாய் நல்லதுதான் செய்வார்கள் யுத்தா. நம்பு."

"போங்க அந்தே..." என்று சிணுங்கியபடி நடந்தான் யுத்தா. அதற்குள் செல்போன் மணியடிக்க 'ஹலோ' என்றான் யுத்தா.

"ஐ அம் வெயிட்டியும் அவுட் டைட் கேன் யு கம்" அவன் தான், வந்து விட்டானாம்."

விட்டியும் பாட்டி அந்தை இருவரும் அவனை உள்ளே கூப்பிடு என்று பரபரக்க "ஆல் ரொடிஷ்னளுக்கு லெட் ஆயிடீச்சு, 'பை' சொல் வியபடி வெளியே வந்த யுத்தாவிற்கு கறுப்பு நிறத்தில் பட்டாக பளபளத்தபடி நின்ற பென்ஸ் கார் வியப்புதான். அவனைக் கண்டதும் டிரைவின் விட்டியும் இருந்து இறங்கி வந்து அவன் ஒரு இதழ் வளைவுடன் 'ஹலோ' சொல்லியபடி, கை குறுக்கிய ஸ்டைல் அதை விட வியப்புதான். மூன் இருக்கையில் அவனுக்கு பக்கத்து சீட்டில் அரூ, காரைச் சுற்றி வந்து கார் கதவை திறந்து விட்டது இன்னொரு வியப்பு.

"ஈ.சி.ஆர், ரோட்டில் ஒரு ரெஸ்டாரண்டில் டேபிள் புக் பண்ணி ருக்கேன். ஃபுட் நல்லாயிருக்கும் அங்கே" என்றபடி கை கம்பிரமாக காண்புகி விழம்பினான்.

"ஓ... மை காட்... எனக்கு அந்த ரெஸ்டாரெண்டில் போன நடவை சாப்பிட்ட போது அவர்தி வந்து விட்டது. அந்த ஃபுட் ஸ்மெல் பிடிக்காமல் வாசிட்டியுக்கே வந்தது" வேண்டும் என்று அவன் சொன்ன ஹோட்டவைப் பற்றி குற்றப்பற்றினை வாசித்தான்.

அவனிடமிருந்து சில கண்கள் பேச்சே எழும்பவில்லை. வேகமாகச் சென்ற காரின் வேகத்தை மட்டும் குறைத்தான் பிறகு மெல்ல,

"ஓகே... ஓ.எம்.ஆர், ரோட்டில் ரட் லேண்ட்..."

"அந்த ஒட்டல் சாப்பாடு எனக்கு அசிடிட்டி கொடுக்கும். நோ..." என்று மீண்டும் மறுத்தான் யுத்தா.

"மெனன்ட் ரோட்... ஷவ்."

"அய்யோ... எனக்கு நந்தூரி அலிட்டமே பிடிக்காது. அந்த ஹோட்டல் அதுக்கு தானே மேமஸ் "கையை ஆட்டி மறுத்தான்.

திதின் கண்கள் சாலையிலிருந்து மீண்டு அவன் புறம் திரும்பின. அவன் கையைசுத்துப் பேசிய நாகரீகம், அவனுடைய கண்கள் பேசிய பாணை ஆறியவற்றை கண்க்கிட்டவன் கண்களில் நடத்திறங்கள்

மின்னி. உதட்டை பற்களால் கடித்து திநிறிய சிரிப்பை அடக்கிய படி.

"ஒகே... சரி... எங்கே போகலாம் சொல். எந்த ரெஸ்டா ரெண்ட்..." என்று குரலில் கேலி இழையோட கேட்க.

அப்பாடி... டியூப் வைட் மாங்கா மடையனுக்கு விஷயம் புரிந்து விட்டது என்று இன்னும் சில பட்டங்களை அவனுக்கு அவன் மனதில் வாரியினறத்தான்.

"தாஜ் போகலாம், புட் ரொம்ப டேஸ்டியா இருக்கும்" என்று அவன் முடிவெடுத்தான். அவன் முடிவே இறுதி என்பதை உணர வைப்பதற்காக.

அவன் சின்ன மீனை போட்டு பெரிய மீனைப் பிடிக்கும் மேதாவி என்பது புரியாமல்.

காரை வாவட் பார்க்கிங்கில் விட்டுவிட்டு இருவரும் ஜோடியாக ஓட்டலுக்குள் நுழைந்தனர். மங்கலான மஞ்சள் நிற ஒளியில் ரெஸ்டாரெண்ட் தங்கமாக ஜொலித்தது. காதலர்கள் அமர்வதற்கு வசதியான இருக்கை போல உட்புறமாக அமைந்திருந்த இடத்தை ஹோட்டல் ஊழியர் தேர்த்தெடுத்து இவர்களுக்காக கொடுத்தனர்.

அவனுக்கு பிடித்த உணவு வகைகளையும் கேட்டு, அவன் உணவு ஆர்டர் செய்தான்.

அவரவர் தட்டுகளில் விளம்பிவிட்டு பேரர் நகர்ந்து விட, சாப்பாடு பற்றி கமெண்ட் அடித்துக் கொண்டு சாப்பிட்டு மேஜை நாகரீகத்துடன் இருவரும் சாப்பிட்டனர். யுக்தா மனதுக்குள் ஒத்திசைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்ததை நிதின் அறியவில்லை.

மெல்லிய மியூசிக் பின்னலையில் அவன் தினைப்பதை முழு வீச்சோடு பேச முடியுமா? என்று கொஞ்சம் யோசனையோடு யுக்தா சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

மெயின் கோர்ஸ் முடிந்தவுடன் "சொல் யுக்தா, என்ன விஷயம்? என்னிடம் ரொஸ்வதற்காக உன் மனதில் நீ ஒத்திசை பார்க்கும் மேட்டர் என்ன?" என்று நிதானமாக யுக்தாவின் கண்களை ஊடுருவிப்படி கேட்க, ஏதோ பெரிய மகாராஜா மாநிலி அவன் பேசிய தோரணையில் யுக்தா எரிச்சலில் வெடித்தாள். "எனக்கு உன்னை மணக்க துணிகுட இஷ்ட மில்லை. கல்யாணத்தை உடனே நிறுத்திவிடு" என்றாள். அவன் பேச்சில் அவன் விழிக் கப் பவிச்சிட்டது.

வினாடிக்குள் அதன் பாதிப்பு மறைந்து நிதானமாக, மிக சாதாரணமாக அவன் கேட்ட,

"ஏனோ..." வில் யுக்தாவின் கோபம் அவை அலையாகப் பொங்கியது.

நமக்கு என்ன பொருத்தம் இருப்பதாக தினைப்பு மிஸ்டர்? உங்களுக்கு என்னைப் பிடித்தால் மாட்டும் போதாது? எனக்கும் உங்களைப் பிடிக்க வேண்டும். புகிறதா...?" என்று நிறுத்தி அவன் கண்களை நேருக்கு நேர் பார்த்தவன், அவன் கண்களின் கூர்மையில் அவன் றியாமல் சட்டென்று கண்களை தழைத்தபடி.

"எனக்கு உங்களைப் பிடிக்கவில்லை" என்று ஒரே போடாக போட்டான்.

அவன் கண்களில் மீண்டும் மின்னல் வெட்டியது. அதைத் தவிர்த்து வேறு எந்த முகமாற்றத்தையும் அவளால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. ஆனால் தொடர்ந்து.

"என்? வேறு யாரையும் பிடித்து விட்டதா...?" அவனை உகப் பேற்ற அவன் லோலிக்காமல் கேட்ட கேள்வியில் உண்மை இருப்பதை உணராமல்தான் கேட்டான்.

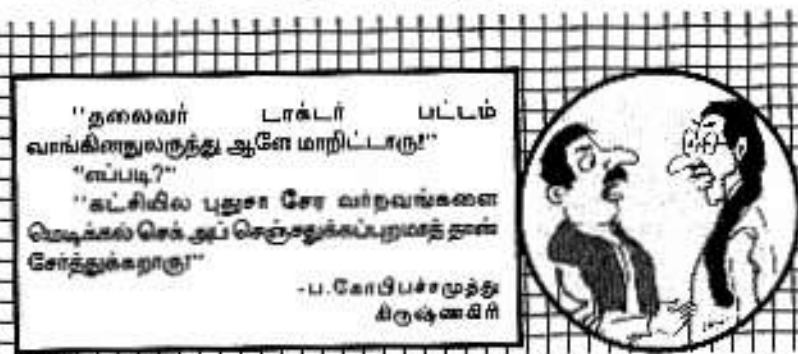
அதற்குள் சர்வர் 'டொர்ட்' என்று பாதாம் அல்வா, ப்ரூட் சாலட், ப்ரைடு லுஸ்கிரீம் என்று விளம்ப சில நிமிடங்கள் அவர்களிடம் பேச்சில்லை. சர்வர் நகர்ந்தவுடன் கோபமாகப் பேச வாயைத் திறந்த யுக்தா, அவன் கை சைகையால் உயர்ந்து, சாப்பிட்டு முடித்துவிட்டு பேச என்றது.

அவன் சொன்னால் இவன் கேட்பான் என்றா.. தினைத்தான்? மாங்கா மடையன்?

"எனக்கு உங்களைப் பிடிக்கவில்லை" என்ற ஒரு காரணம் போதும் அதோடு... எனக்கு என்று ஒருவன் காத்திருக்கிறான். அவன் படுவில் அவன் பருவம் நெரிந்தது.

"யார் அவன்?" அவன் குரலின் உறுமலில் தினைத்தான் யுக்தா. அந்த உறுமலின் அர்த்தம் என்ன?

ஆனால் அவனின் உறுமல் அவளுக்கு பயத்தை விட ஒரு வித

ஆச்சரியத்தைத் தான் கொடுத்தது. இதற்கொன்றும் குறைச்சலில்லை... என்று யுக்தாவால் மனசினுள் கேலி செய்யாமலிருக்க முடியவில்லை.

ஆனால் அவனின் உறுமல், அவனுடைய முனைக்கு மணி அடித்தது.

"அவன் இங்கில்லை. கண்டனில் மேற்படிப்புக்காக போயிருக்கிறான். உனக்காக யுக்தா காத்திருப்பான். நீ படித்து முடித்து விட்டு வா என்று பாட்டி அவனுக்கு தம்பிக்கைபூட்டியிருக்கிறாள் தெரியுமா? இப்போது நிறென்று உங்களை மணக்கச் சொன்னால்? இது ஏமாற்று வேலைகளில் கையா?'' என்று பேசிய யுக்தாவின் குரல் தடைத்தது. அவளிடம் மனதில் உள்ளதை சொல்லிவிட்டபடியால், திருமணத்தை திறுத்தி விடுவான் என்று அவளுக்குத் தோன்றியது. அவள் மனதில் நிம்மதி அவளறிவாமல் பரவுவதை உணர்ந்தான். வேறொருவனை விரும்புவான், அவனை வெறுப்பவன் கய்யாணத்தை நிறுத்த இந்த இரண்டு காரணங்கள் தான் பிரதானம் என்று உறுதியாக நம்பினான் யுக்தா.

இந்த கய்யாணம் நடப்பதற்கு திறை காரணங்கள் இருந்ததை யுக்தா அறியவில்லை.

பிரச்சனை தீர்த்தது என்று மெல்ல கண்களை உயர்த்தி அவளைப் பார்க்க அவன் முகத்தின் கடினம் யுக்தாவை முதல்தடவையாகப் பாதித்தது. யுக்தா கணித்திருந்ததைப் போல், அவள் பேச்சில் பயப்படுபவனாகவோ, அதில் இருந்த தியாயத்தை உணர்பவனாகவோ அவன் இல்லை என்பது அவளுக்கு புரிந்து போயிற்று. தெஞ்சு 'திசு' என்று ஒரு தொடி அதிர்த்தது.

"படிக்கிற வயதில் முனைக்கிற காதல் கத்திரிக்காவில் எல்லாம் எனக்கு உடன்பாடிவலை'' என முஷ்டி இறுக முகம் சிவக்க அவன் முணுமுணுத்தது அவளுக்குத் கேட்க யுக்தா வாயை பிளந்தான்.

அவன் நினைந்து போல் எதுவும் நடக்கவில்லையோ?

கவபத்தில் இவனை அடக்க முடியாது போலிருக்கிறதே! எப்படி இந்த விஷயத்தை கையாளப் போகிறான்?!

அந்த சமயத்தில் பலவிதமான சிந்தனைகள் அவன் மனதில் வந்து போயின.

கடவுளே... உதவி செய்.

அதே நேரம் ஒருவன் செல்போனில் பேசிக் கொண்டு இவர்களைக் கடந்து சென்றான். சின்ன 'மினூக்' என்ற ஓசை மிக மெல்லியதாகக் கேட்க, சடாரென்று திரும்பினான் நிதின்.

இவர்கள் இருவரையும் ஒரு சேர படம் எடுத்தான் என்பது உடனே புரிய ஸ்பீசில் போல் எழுந்த இரண்டெட்டு வைத்து அவன் மேல் கை வைக்க, உடனே அவன் நிமிர் ஒட நிதின தன் செல்போனை இயக்கினான்.

"மோசஸ் ப்ரூ வ்ரைப்ஸ் டி சர்ட் போட்டு ஒவ்வி ஒருத்தன் வெளியே மெயின் என்ட்ரான்ஸ் வழியே ஓடி வருவான் அவன் செல்போனை பிடுங்கிடு."''

யுக்தா மிரள மிரள விழித்தாள்.

சில தொடிகளில் நடந்த விஷயம் அவளுக்குப் புரியவில்லை.

ஆனால் நிதினின் பாடி லாங்வேஜ் அவன் நெஞ்சை உதற வைத்தது. நிமிர்ந்த தெஞ்சு, யாருக்கும் கவன்காத அந்த நிமிர் கண்கள், அழுத்தின இறுக்கமான உதடுகள். இந்த முகம் அவன் இதுவரை பார்த்திராதது.

தொடிகில் வெகு சாதாரணமாக "தென்..." என்று பேச, அவனின் செல் அழைத்தது. எடுத்துப் பேசினான் நிதின்.

"மோசஸ்... பிடித்து விட்டாயா... ஓகே... அவனுடைய செல் போனில் என்னையும் யுக்தாவையும் சேர்த்து படம் எடுத்து வைத்திருக்கிறான். அதை 'டெலிட்' பண்ணி விடு. அவன் யார் என்ன என்று விவரம் அறிந்து விட்டு விடு. பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம்."

வைத்து விட்டான். நிதின்.

"என்ன நடக்குது இங்கே...?" கண்களில் சிறு சிவப்புடன் கோபத்துடன் யுக்தா கேட்க,

"என்னோட ப்ரைவேட் விஷயம் பப்லிஸிஸ் ஆவது எனக்குப் பிடிக்காது" என்றான் அவன் அலட்சியமாக.

யுக்தாவின் கண்களில் கேலி திரும்பியது. ஆமாம் இவன் பெரிய ராஜா. இவன் ப்ரைவேட் லைப்தான் எல்லாரும் சூழி வைக்கிறாங்க...? அய்யோ இவன் அலப்பரைக்கு ஒரு அளவில்லையா? தன்னை அடக்கிக் கொண்டு,

"அது... யாரு மோசஸ்..." தம் கூட யாரும் வரவில்லையே, உங்க உதவிக்குன்னு அவன் எங்கிருந்து குதித்தான் நிடெர்ன்று."

"என்னோட... செக்யூரிட்டி... என்கூட எப்போதும் வருவான். அவனுக்கு துணையாக டாக்கியியாண்டு இன்னும் இரண்டு பேர்... நம்ம கார் பின்னாடி ஸ்காப்பியா லண்டனில் வந்தார்கள்" என்று கண்கள் சிமிட்டியபடி அவன் சொல்ல,

'பக்' என்று தன்னை மறந்து அடக்க முடியாமல் சிரித்து விட்டான் யுக்தா. என்னம்மா 'உதார்' காட்டுகிறான்.

அவனின் சிரிப்பை கண்கள் இடுங்க அவன் ரசித்ததை யுக்தா கவனிக்கவில்லை.

அதே சமயத்தில் "உன்னை பார்த்த பின்பு தான் தானாக இல் லையோ" என்று நேறாட்டலில் மெல்லிய கடை பேசுரவுண்ட் மியூசிக் வாசித்தது. நிதின கண்கள், ரசிய பளபளப்பில் மின்னின.

சாப்பிட்டு முடித்தவுடன் பிள்ளைக் கொண்டு

வந்து கொடுத்த பேரரிடம் 'கிரெடிட் கார்ட்' கொடுத்தபடி கண்களைச் சுழல விட்ட நிதின்கண்கள், சற்றுத் தொலைவில் ஹோட்டலின் மறுமுனையில் புஃ

பேயை நோக்கிச் செல்பவரைக் கண்டதும் கண்கள் கூர்மையானது.

சட்டென்று அவன் முகத்தில் அதுவரை தெரிந்த மந்தகாசம் மறைந்து, ஏதோ பிடிபட்டார் போன்று ஒரு தொற்றத்தை உருவாக்கியது. அவன் முகமாற்றத்தை கவனித்த யுக்தா, அவன் கண்கள் எதைக் கண்டு கலக்கமுற்றன என்று திரும்பிப் பார்த்தாள். ஆனால் அவளுக்குப் புரியவில்லை.

"என்ன விஷயம்? என்ன ஆச்சு? நொடிக்கொரு தரம் முகம் மாற்றுகிறீர்கள்" என்று விளங்காத பாவனையுடன் அவள் கேட்க,

சில நொடிகள் அவன் பார்வை அவ்விடம் ஒரு ஆராய்தலோடு பாய்ந்தது. கண்களில் தீவிரம் பிறந்தது. அவன் பார்த்த பார்வையில் கூர்மை அவர் நெஞ்சு வரைக்கும் எதக்கும் வேகத்தில் அவன் நெஞ்சை குறிவைப்பதை உணர்ந்த யுக்தா ஒரு விரைப்புடன் அவளை முறைத்தாள்.

தொண்டையை வேசாக களைத்தபடி,

"அங்கு திற்பவர் என் மாமா. இந்த காதல் கல்யாணம் என்பதெல்லாம் சுத்தமாக அவருக்குப் பிடிக்காது. அதுவும் அவர் பிள்ளை இப்படி இரவு நேரத்தில் ஒரு அழகிய பெண்ணுடன் டின்னர் சாப்பிடுகிறேன் என்றால் அதிரிந்து விடுவார். அவர்தான் எனக்கு எல்லாம்..." என்ற போது அவன் கண்களில் தெரிந்த மென்மையைக் கண்டு யுக்தாவிற்கு ஆச்சர்யமாக இருந்தது.

"வண்டலிலிருந்து மாமா வருவதாகச் சொல்லவேயில்லை. ஏன் என்னிடம் தொடர்பு கொள்ளவில்லை?" என்று தனக்குள் கேள்விகளை அவன் தொடுத்தான்.

சரியான பயந்தாங் கொள்ளியாக வேறு இருப்பான் போலயிருக்கே... யுக்தாவிற்கு தக்கலாக இருந்தது.

டின்னர் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தாலே அதிர்ந்து விடும் மாமா, நீங்கள் என்னைக் கல்யாணமே செய்து கொள்ளப் போவதை அறிந்தால் என்ன ஆவார்...?" குரலில் கொஞ்சம் கிண்டல் கலந்து யுக்தா கேட்க, முகத்தை ஒரு கையால் தாங்கிப் பிடித்தபடி அவன் தன் முகம் மறைத்திருந்தான்.

மாமா பார்க்கும் முன் கிளம்பிவிட வேண்டிய அவசரம் அவன் முகத்தில் யுக்தா கண்டாள்.

அவன் நெற்றி யோசனையாக கருங்க, யுக்தாவிற்குள் மின்சாரம் பாய்ந்தது போல் இருந்தது.

"உங்க வீட்டு பெரியவர்களுக்கு தெரியாமலா கல்யாண பேச்சு பேசப்பட்டிருக்கிறது... "ஆனால் ஏன்? அவளுக்கு அதிர்ச்சியாக இருந்தது. என்ன விந்தையான கல்யாணம் மணப்பெண்ணுக்கு இஷ்டமில்லை. மாப்பிள்ளை வீட்டிற்கு கல்யாண விஷயமே தெரியாது? பாட்டி என்ன விளையாடுகிறார். இல்லை இவன் விளையாட்டு காட்டுகிறான். இந்த கல்யாணத்தின் பின்னணி தான் என்ன? யுக்தாவின் தலை கிறுகிறுத்தது.

"அவன் கேள்விக்கு நிதின் பதில் சொல்லாமல் "நாம் கிளம்புவோமா...?" என்று மறு பக்கமே திரும்பாமல் அவன் பேச்சு யுக்தாவிற்கு கோபம் வந்தது.

இந்த கோபம் தந்த வேகத்தில், "ஹலோ... இந்தக் கல்யாணத்தின் நோக்கம் என்ன? உங்கள் வீட்டுக்குக் கூடத் தெரியாமல் திருட்டுக் கல்யாணம்... ஏன்?"

"ஏன்னா... ஏன்...?" இன்று இழுத்தவன் பட்டென்று போட்டுடைந்தான். "உன்னைக் கண்டதும் காதல் பிறந்து விட்டது. வீட்டில் சொல்லி புரிய வைக்க முடியாது. அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டால் என்னால் மேற்கொண்டு எதையும் செய்ய முடியாது... போதுமா? கிளம்பு யுக்தா..."

அவளின் பதிலில் அவளுக்கு உதடு துடித்தது.

"பாட்டியை எப்படி சரீ கட்டினீர்கள்? அவ்வளவு சுலபமாக உங்க வீடுபத்திற்கு பாட்டியை சம்மதிக்க வைத்தது எப்படி? அதுவும் பாட்டிக்கு என் மனம் தெரியும். அப்படியிருந்தும்..."

"அது பாட்டியிடம் தான் கேட்க வேண்டிய கேள்வி. என் வீடுபத்தை உன் பாட்டியிடம் சொன்னேன், உடனே 'தொப்' என்று அவர்கள் உன்னை என் மடியில் போட்டு விட்டார்கள்."

தன் மாமாவை எதிர்பாராமல் பார்த்ததில் இருந்த தடுமாற்றத்தில் அவன் அவசர அவரமாக சொன்ன அலட்சியமான பதிலில் யுக்தாவின் முகம் அவமானத்தில் சிவந்தது.

இவனை தண்டிக்க வேண்டும். எப்படியும் இவனை இவன் திரு

"மன்னா... அண்டை நாட்டரசர் எமெயில் அனுப்பியுள்ளன்..."
"புறா காலில் அனுப்பாமல் ஏன் ரகாலில் கட்டி அனுப்பியுள்ளான்?"
-எம்.அசோக் ராஜா
அரவங்குறிச்சிப்பட்டி

மனம் செய்து கொள்ளப் போவதில்லை. அந்த விஷயத்தில் அவளின் உறுதி மேலும் மேலும் இறுகியது. பல மடங்கு வேகமாக மூளைவேலை செய்ய, முடிவு செய்து விட்டாள் யுக்தா.

இவளை மாட்டி விட வேண்டும்.

அந்த மாமாவைப் பார்த்து நடுங்குகிறானே.

மாட்டி விட வேண்டியதுதான்.

அவளின் நோக்கம், அவள் எழுந்த வேகத்திலேயே நிதினுக்கு புரிந்து விட்டது. யுக்தா அவன் மாமளின் புறமாக நடக்க எத்தனிக்க, அதை நடுக்கும் முயற்சியாக அவன் அவன் கரங்களை பிறர் கவனத்தை ஈர்க்காமல் இழுக்க, யுக்தா நிலை தடுமாறி அவளின் துப்பட்டாவின் சலங்கை குஞ்சலங்கள் கால்களில் சிக்க, 'தொப்' என்று அவன் மடியில் விழுந்தான்.

தற்செயலாகத் திரும்பிய அந்த மளிகள், நிதினின் மாமாவின் கண்கள் அந்த நிகழ்ச்சியை கண்ணுற்றன. அதிர்ந்து போனார்.

நிதினின் கைகளில், பெண்?!!!!

நிதின அணைப்பில் திகைத்து இருந்த யுக்தா, அந்த மாமாவின் பார்வை வளையத்தில் தாங்கள் இருவரும் விழுந்ததைக் கண்டான். இந்த வாய்ப்பை நழுவ விடக்கூடாது. நழுவ விடக்கூடாது என்று மூளை வேகமாக எச்சரிக்கை மணியடித்தது. இது கோல்டன் ஆப்பர்சூனிட்டி. கடவுள் அவள் பிரார்த்தனைக்கு தந்த வாய்ப்பு... கடவுளே... சிட்டுக்குருவி சிறகாய் படபடத்த நெஞ்சத்துடன் தன்னை சமாளித்துக் கொண்டு 'லிசுக்' கென்று எழுப்பினான். பின் அதே வேகத்துடன் கையை வேகமாக அவன் கண்ணத்தில் வீசி... அவளை அறைந்தே விட்டான்.

அவன் கண்கள் எக்கின் உறுதியில் இறுகியது. ஆனால் யுக்தாவின் ஆட்டம் நின்றபாடியில்லை.

"யூ ஸ்கெனண்ட்ரல், எவ்வளவு தைரியமாக என் கையைப் பிடித்து இழுப்பாய்? பெண் பித்தன்? நீதேடிப் போகும் பெண்ணைப் போன்றா என்னை நினைத்தாய்? உன் வேலையை என்னிடம் காட்டாதே... ஜாக்கிரதை... என்று கிதீச்சிட்டு சுத்தி விட்டு அவளை உதறிவிட்டு திரும்பிப் பார்க்காமல், நெஞ்சு பதற்றத்தில் வேக வேகமாக ஏறியிறங்க நடந்தாள் யுக்தா.

யுக்தா போட்ட சப்தத்தில் ஹோட்டலில் நிறைய பேர் கண்கள் அவர்கள் புறம் திரும்பின.

மாமாவின் முன் இத்தனையும் அரங்கேறிய திகைப்பில் செயலற்றுப் போனான் நிதின.

ஒற்றை விரலால் கோபமாக அவளை அழைத்தார் அவர்.

அந்த இரவின் தனிமையில், யுக்தா வேகமாக நடந்தாள். ஹோட்டலை விட்டு வெளியே வந்தும் ஆட்டோ ஒன்றும் கிடைக்காதது அவளுக்கு பெரிய விஷயமாகவே படலில்லை. பல நாட்களுக்குப் பிறகு நெஞ்சில் நிம்மதி விரிந்தது. அப்பாடா... என்று நிம்மதிப் பெருமூச்சு வேறு கிளம்பியது. இதழ்களில் புண்ணை தவழ்ந்தது. நடந்த நிகழ்ச்சியை அசைப்போட்டபடி நடந்த யுக்தாவிற்கு கொஞ்சம் கூட குற்ற உணர்ச்சியே இல்லாதது ஆச்சர்யம்தான். திரும்பி கை ஒங்கக்கூட தைரியமில்லாத கோழை, அரண்டு போவிட்டாளே? இனி என்னிடம் வாலாட்ட நினைப்பாளா அந்த கோழை, நெஞ்சு அவளைப் பரிசுசித்தது. பாட்டிதான் பாவம். கல்யாணம் நின்று விட்டது என்பதை எப்படி ஏற்றுக் கொள்வார்களோ? இதய வலி நிஜமா? நாடகமா? நிதின கதையை எப்படிச் சொல்வது...

சார்... என்று

பக்கத்தில் எதிர் பாராத வண்ணம் உராய்ந்தபடி வந்து நின்ற கறுப்பு நிற காரைக் கண்டதும் சற்று அதிர்ந்து நின்றாள். காரின் மறு பக்கத்தில் இருந்து இறங்கி அவளை நோக்கி வந்த நிதினைக் கண்டதும் அப்படியே அவன் கண்கள் சிப்பியாக விரிந்தது. நெஞ்சு துடிப்பு வேகமானது.

அவளை சிறிதும் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவன் மாமாவை எப்படி அவ்வளவு சீக்கிரம் சமாளித்தான்? அவன் தப்பிக்கவே முடியாத படி பெரிய குண்டு போட்டதாகவா அல்லவா? நினைத்தான்.

"ஏதிக் கொள்" என்று அவளுக்குக்காக காரின் கதவை திறந்து விட்டவன் அவன் அசைவற்று நிற்பதைக் கண்டு சற்றும் நாகரீகம் இல்லாமல் அவளை கை கொண்டு காரின் உட்புறமாக தள்ளி கதவை மூடினான்.

"இரவில் என்னை நம்பி என்னுடன் வந்த பெண்ணை பாதுகாப்பாக மீண்டும் வீடு சேர்க்கும் வரை என் பொறுப்பு முடியவில்லை" அவன் பக்கத்தில் டிரைவரின் சீட்டில் அமர்ந்தபடி தாடை இறுக பேசினான் அவன்.

கார் சிறிப்பாய்ந்தது.

அவன் கோபத்தை காரில் காட்டுகிறானா? தன் நிலைக்கு வந்த யுக்தா,

"நான் உங்களுடன் வரமாட்டேன். நிறுத்துங்கள் காரை" என்று ஆணையிட்டான்.

"என்னை அடித்துவிட்டுச் செல்லும் உன் வாழ்க்கை இனி கலபம் என்றா நினைத்தாய்? நான் யார் என்பது தெரியுமா உனக்கு? என் மேல் கை வைக்க உனக்கு என்ன தைரியம்? எம் காட்... யூ ஆர் ஓ

மச்..." என்று அவன் கர்ஜிக்க, யுக்தாவிற்கு முதன்முறையாக தெஞ்
சின் மூலைவலியில் சின்னதாய் பயம் மூளைத்தது.

அவனின் கர்ஜனையில் சிங்கத்தின் முகவரி தெரிந்தது!

இவன் யார்?

இவன் நினைத்தது போய் இவன் சோ.கொ.பொ.இல்லை என்
பது இவனிடம் தனிமையில் பேசிய சில நிமிடங்களில் புரிந்துதான்
போனது. ஆனால் ஏற்றுக் கொள்ள மனமில்லை.

காரில் ஒரு சப்தம் இல்லை. அந்த நிசப்தம் அவளுக்குள் பயத்
தைக் கூட்டியது.

பத்து நிமிடத்தில் 'ராக்'கெட்' வேகத்தில் காளை 'யுக்தா' வீட்டின்
முன் டயர் சித்சொடி திறுத்தினான். அவர்கள் வீடு வந்து விட்டார்கள்.
என்று வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு தெரியவைப்பதற்காக இந்த 'கிர்ச்'
சத்தம் என்று கோபத்துடன் யுக்தா ஒரு வார்த்தைக்கூட அவனிடம்
பேசாமல் காரியிருந்து இறங்க, கூடவே அவளும் இறங்கினாள்.

இவன் ஏன் இறங்குகிறான் என்று யுக்தா யோசிக்கும் போதே,
அவன் கை நீண்டு அவனின் இடுப்பை வளைத்து, காற்று கூட புக
முடியாதபடி அவளை தன்னுடன் சேர்த்து அணைத்து,

"ஹோட்டலில் நீ செய்த காரியத்திற்கு... இனி நீ எது தொடங்கி
வைத்தாலும் முடிவு என்னுடையது" என்று அவன் காது தெளிவாக
முணுமுணுக்க.

அமைலத்து போனான் யுக்தா.

கொஞ்சம் கூட அடைய முடியாத நிலையில் அவளால் அவளை
எதிரிக்கவோ பிடித்துத் தள்ளவோ முடியாத நிலை.

அவனின் குடாள் மூச்சுக் காற்று. அவனின் வெண் கழுத்தில்
உராய கூசிப் போனான் யுக்தா.

"யுக்தா..." என்று பாட்டியின் அழைப்புக் குரல் கேட்க,

அதற்காகவே காத்திருந்தது போல,

நிதினின் உதடு யுக்தாவின் உதட்டில் அழுத்தமாக ஒரு முத்தத்
தைப் பதித்தது.

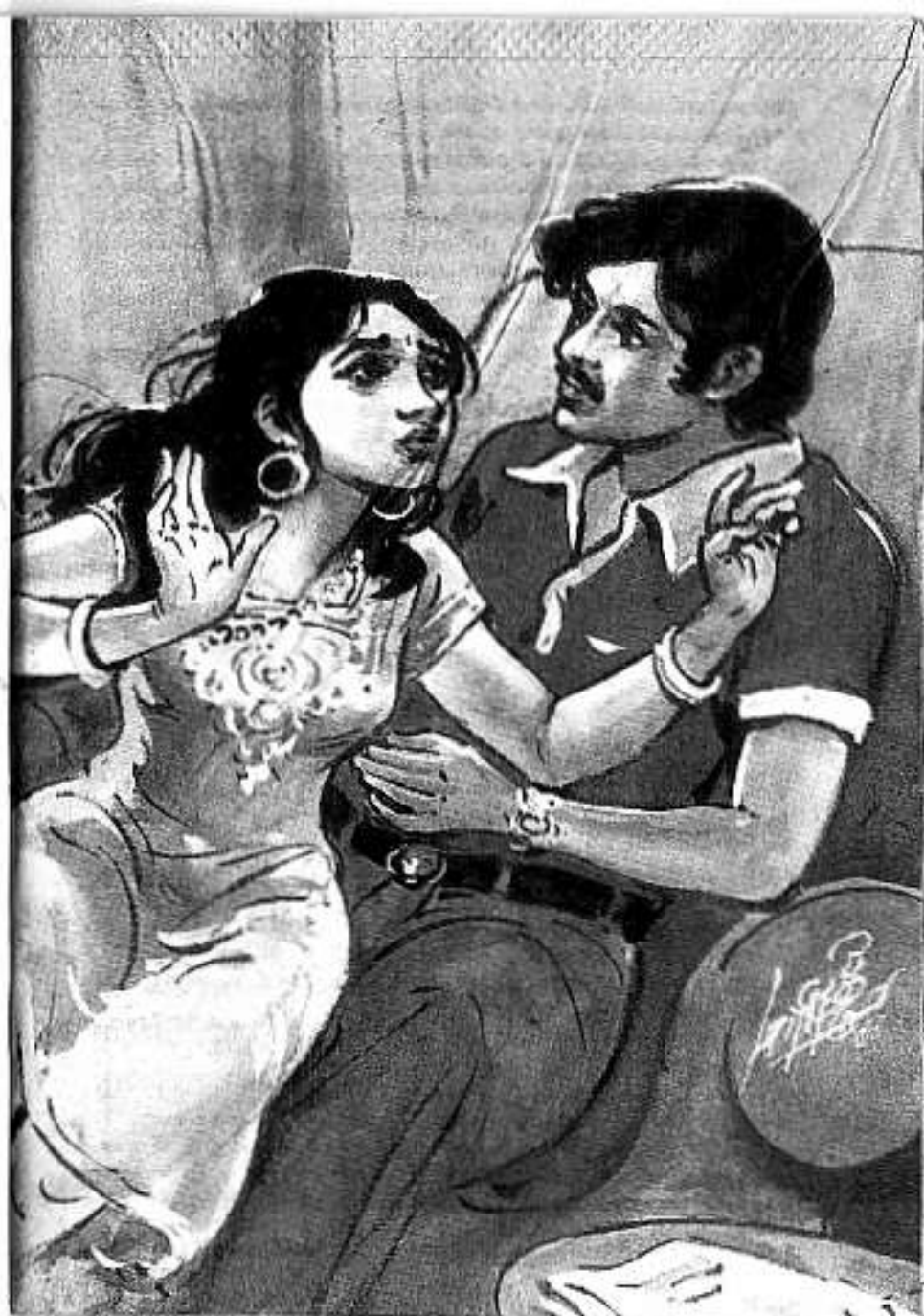
"ஹேவோவ்! டீய் ஷாக்" அடித்த அதிர்ச்சி யுக்தாவிற்கு கலவரத்
தில் நெஞ்சு தடதடவென்று குதிக்க, விரல்கள் நடுங்க நின்ற யுக்தா
வின் அதிர்ச்சியை சொல்ல வார்த்தைகளே இல்லை.

மயக்கம் வராத குறை?!!!

அவள்பெண்ணைக்கு அத்து மீறி நேர்ந்த முதல் தீண்டல்?!! கோபத்
தில் உதடு துடித்தது.

அவன் விவசிய பின்பும், விழுந்து விடுவோமோ என்று அவ
ளைப் பற்றியிருந்த யுக்தாவின் கை அவன் சட்டையிலேயே இருக்க
அந்தக் கைகளைப்பற்றி தன் கைகளுக்குள் அடக்கியவாள். அவன் கண்
கள் சிவந்த அவன் முகத்தில் மேல்த்தது.

"குட் எடட் ஸ்வீட் ஹார்ட். திருமணத்திற்கு உன் முழு சம்மதத்

தையும் பாட்டியிடம் சொல்லிடு" என்று அவள் கண்ணத்தைத் தட்டிய படி வேகமாகச் சென்று விட்டாள்.

தொடிக்குள் நடந்த நிகழ்வில் யுத்தாவாஸ் எந்த விதமான எதிர்ப்பையும் காட்ட முடியவில்லை. அதற்குள் போயே விட்டால் அவள் அவனையோனக்கொல்லை பொன்மையாக்கிவிட்டு போயே விட்டாள்.

மாங்கா மடையன் அவனா? அவனா?

கோழை அவனா? அவனா?

கண்களைய கரித்துக் கொண்டு வந்தது யுத்தாவிற்கு.

விட்டை விட்டுப் போகும் போது ஜோர் என்ன? வந்து சேர்ந்த

கோலமும் தான் என்ன?

அவளால் தாங்கிக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

அவள் தோற்று விட்டாளா?

9

தன்னைக்குள் ஓடி படுக்கையில் கவிழ்ந்து குலுங்கிப் போனான் யுத்தா. பின்னாடியே ஓடி வந்த பாட்டி நீலவேணி, பேத்தியின் அரழலையில் உதடு கடித்து அப்படியே சிலைப் போல நின்றாள்.

"பாட்டி... ப்ளீஸ் பாட்டி, இந்த கல்யாணம் வேண்டாம். நிறுத்திடுங்க" அறையில் பாட்டியை

ஈண்டித்து கள்ளத்தில் கண்ணீர் கோடுகளுடன் யுத்தா முகத்தைத் திருப்ப,

நெஞ்ச உருகியது நீலவேணி பாட்டிக்கு.

மெல்ல நகர்ந்து யுத்தாவின் தலையை தடவிவாள்,

"தீ விரும்புபவரை விட உன்னை விரும்புபவரை கல்யாணம் செய்து கொண்டால் வாழ்க்கை சுகப்படும் யுகி" என்று மென்மையான சிறு குழந்தைக்கு சொல்வதைப் போல சொல்ல யுத்தா வெடித் தாள்.

"அவன் விரும்பி கேட்டான், அவன் விரும்பிக் கேட்டான்னு எப் போதும் இதே புராணம் தானா பாட்டி. ரோட்டுலே போற எந்த பொறுக்கிக் கேட்டாலும் இந்தா தாலி, கட்டிக்கோ அவன் கழுத்தில் என்று சொல்லி விடுவீர்களா?"

"வாயைக் கொஞ்சம் அடக்கி வாசி... முதலில் நிதின் பொறுக்கி வில்லை."

"அப்ப அவன் யார்? இதுவே ஏதோ விஷயம் இருக்கு பாட்டி. எங்கிருந்தோ நிதின் குதிச்ச நொடியில் இருந்த நீங்கள் நீங்கவாகவே இல்லை. இது புரியாமலிருக்கிறதுக்கு நான் ஒன்றும் சின்னக் குழந்தை இல்லை. உண்மையைச் சொல்லுங்க பாட்டி ப்ளீஸ் உண்மையைச் சொல்லுங்க" கோபத்தில் பேசத் தொடங்கின யுத்தா. ஏறத்

தமிழ் கெஞ்சலில் முடித்தாள்.

"யுகி..." என்று தொடங்கிய நீலவேணி பாட்டி குரல் கம்ம வார்த்தைகள் தேடி தடுமாறி, பாட்டியை வெறித்தாள் யுத்தா.

"நான் முதன் முதலா நிதினைப் பார்த்தது சுமார் இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் யுத்தா. ஆனால் முற்றிலுமாக வேறு ஒரு சூழ்நிலை வில் தான் அவனைச் சந்தித்தேன், பன்னட்டில் தான் ஒரு ஒப்பந்தத் திற்காக டில்லி டிளம்பிஷனசமயம், பன்னட்டில் நடுவாணத்தில் எனக்கு மைல்ட் ஹார்ட் அட்டாக் வந்தது. பிஸினஸ் கிளாமரில் எனக்கு அருகில் அமர்ந்திருந்தவன் நிதின். அவனுடைய பாட்டிக்கு வந்த அட்டாக் போவவே இருந்ததால், அவன் செய்த சரியான முதலுதவி என் உயிரைக் காப்பாற்றி விட்டது. அந்த முறை வந்த மீட்டிங்கும் என் னால் அட்டெண்ட் பண்ணவில்லை. ஏன் என்றால் என்னால் முடிய வில்லை. பெல்லியில் உள்ள பெரிய ஹாஸ்பிடலில் வி.வி.ஐ.பி. ரூமில் மூன்று நாட்கள் நான் அப்சர்வேஷனில் வைக்கப்பட்டேன். என் சார்பாக நம் சுமொவி சம்பந்தப்பட்ட அத்தனை மீட்டிங் கும் அட்டெண்ட் பண்ணியவன் நிதின்."

அதிர்ந்தாள் யுத்தா.

பாட்டிக்கு ஹார்ட் அட்டாக் வந்திருக்கிறது.

அவனுக்கு விஷயம் இன்றுதான் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அத்தைக்குத் தெரிந்தால் அவ்வளவுதான் புரியாமல் இருந்தது நினைவ விஷயங்கள் அவனுக்கு 'பனிச்' சென்று புரிந்தன.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு...ஆக...விஷயம் இதுதான்.

இரண்டு வருஷமாக அன்பான பாட்டி கார்கோடனாக மாறியதன் மர்மம் இதுதான்.

பாட்டியின்வலது வாய்க்கைக்கு அவளை நயாசி பண்ணியிருக்கிறார் நீலவேணி பாட்டி.

பாட்டி...பாட்டி... என்று எதற்கெடுத்தாலும் அவரையே சாந்தி

"உங்கள் ஆட்சியினால் மக்களுக்கு ஆன்மீக உணர்வு அதிகமாகிவிட்டது"

"எப்படி சொல்றீர்கள்?"

"இனி நம்மை அந்த ஆண்டவன் தான் காப்பகத்தனும்னு வேண்டிக்க ஆரம்பிச்சிட்டாங்க தலைவரே"

-எம். அசோகராஜா, அரவக்குறிச்சிப்பட்டி

குந்த யுக்தாவை கடினமாக்கிறார். சின்ன வயசிலேயே ஆபீஸ் நிர்வாகத்தில் அவனைப் புகுத்தி வாழ்க்கையை கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். கண்கள் கலித்தது யுக்தாவிற்கு.

"அதனால்தான் என்னை ஆபீஸில் நீங்கள் இழுத்து விட்டு, வேலை கற்றுக் கொள்ளச் சொன்னீர்கள்? காரணத்தோடு சொல்லியிருக்கலாமே பாட்டி? தேவையில்லாமல் உங்கள் மேல் எவ்வளவு கோபமாகிப் போனேன் பாட்டி."

"காரணத்தைச் சொல்லியிருந்தால் இந்த அளவு நீ மூன்றேறி எதையும் எடுத்துச் செய்திருக்க மாட்டாய். எனக்கு முடிவு காலம் எந்த நேரமும் வரலாம் என்று அபாய மணி அடித்தவுடன் உன்னை நான் இவ்வளவு வாழ்க்கைக்கு தயார் செய்ய வேண்டியது என் கடமை அல்லவா?"

நம் கம்பெனி மூழ்கிக் கொண்டே வருவது எனக்குப் புரிந்தது. புது இரத்தத்தோடு இன்னொருவரின் போட்டியை என்னால் சமாளிக்கவே முடியவில்லை. நஷ்டக் கணக்கில் கம்பெனியில் நம்பிக்கைக்கு உரிமையர்கள் என்று நான் நினைத்த மனிதர்களே துரோகம் செய்தார்கள். எனக்கு சிரமமாக ஷேர் ஷேரால் டர்ஸ் நிறைய விஷயங்கள், என்னை கம்பெனியை விட்டு வெளியேற்ற துடித்தார்கள். இந்த அழுத்தம் என் தொஞ்சை அழுத்தி அன்று அட்டாக் வரை கொண்டு சென்றது.

பனைட்டில் அட்டாக் வந்ததால் ஏதாவது மருத்து உடெய்ல்ஸ் இருக்கும் என்று பின்பெட்டியைத் திறந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அப்படி கம்பெனி பைல், சி.டி, லிசிட்டிங் காட்டு எல்லாம் நிதின் கண்களில் பட்டிருக்கு. யுக்தா, நிதின் பற்றி இதுவரை சொல்லாதது..." என்று நிறுத்தியவர்கள் பின் தொடர்ந்து,

"நிதின் மும்பையில் பெரிய பிரினைஸ் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவன். அதிலும் நிதினுக்கு உடம்பெல்லாம் மூளை, சின்ன வயதில் அவன் வைத்திருக்கும் கம்பெனியின் பெயரெல்லாம் நான் சொன்னால் நீ ஆச்சரியப்பட்டுப் போவாய்... இதைப் பற்றி நிதின் அவனே உன்னிடம் சொல்லுவான். எனக்கு அனுமதியில்லை.

கிட்டத்தட்ட அவனுடைய பாட்டி வயது உள்ள நான் இவ்வளவு சாமர்த்தியமாக கம்பெனியை நிர்வகிப்பதால் அவனுக்கு என் மேல் ஒரு நவ்வு அபிப்பிராயத்தை உண்டாக்கியது கடவுள் செயல். அவன் எனக்கு கம்பெனியை மீட்க நிறைய அட்வைஸ் கொடுத்தான். இப்படித்தான் எங்கள் அறிமுகம் தொடங்கியது யுக்தா.

பிறகு ஒரு நாள் அவன் சொன்னைக்கு ஏதோ பிரினைஸ் விஷயமாக வந்திருக்கிறேன் என்று போனில் கூப்பிட்டான். கம்பெனி ஷேர் ஷேரால் டர்ஸ் மீட்டிங் என்று கிளம்பிக் கொண்டிருந்தேன். என்னை குழந்தை இருக்கும் கம்பெனி பிரச்சனைகளுக்கு என்னால் முடிவு காண முடியவில்லை. எனக்கு பதிலாக அவனை செல்வ முடியுமா என்று

என் தோழமை அடிப்படையில் கேட்டேன் அன்று நான் உன்னை அவன் பார்த்தது.

உன்னை யார் என்று கேட்டான்.

சொன்னேன். அடுத்த நாள் மீண்டும் என்னைச் சந்தித்தான். வெளியாளாய் உங்களுக்கு கம்பெனியில் உதவுவதற்கு உரிமையுள்ளவராக உதவினால் நன்றாக இருக்குமே என்று உன்னை மணம் செய்ய சம்மதம் கேட்டான்.

மூழ்குகிற கம்பெனி உன் அப்பாவின் கம்பெனி யுக்தா, என் பின்னையின் நினைவாக நான் வளர்ந்தது என்று சொல்லி மகளின் நினைவில் வந்த கண்ணீரை கண்டியுவர் தொடர்ந்து,

"பரத்தினால் என்ன செய்ய முடியும்? அமெரிக்காவில் ஏதாவது கம்பெனியில் மாதச் சம்பளக்காரனாக இருப்பான். கடவே தீயும் போவாய். அவன் நல்லவன்தான் யுக்தா. உன் அப்பாவின் கம்பெனியை தூக்கி நிறுத்த ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும்போது என்னை என்ன செய்யச் சொல்கிறாய். எப்படி நான் செய்யும் லாயர் தொழிலை விட்டு வெளியே வரமாட்டான். அவளை நான் எந்த விதத்திலும் தொந்தரவு செய்ய முடியவில்லை. அவளுக்கு இதுவரை நான் செய்த நல்வதே...! போலாம்."

"பாட்டி கம்பெனியை நான் தூக்கி நிறுத்துவேன் பாட்டி. அதற்கு நிதினை நிரூபணம் செய்ய வேண்டும் என்ற அவசியம் இல்லை. ப்ளீஸ் புரிஞ்சுக்கொள்கவேன் நானே நடத்துவேன்."

10 "நீங்க இனி நல்லா ரெஸ்ட் எடுங்க பாட்டி ஸ்ட்ரெயின் எல்லாம் தேவையே இல்லை, எதற்கும் உங்க மெடிக்கல் பைல் எல்லாம் என்னிடம் கொடுங்க. இனி உங்களுக்கு கம்பெனி பற்றின கவலை கத்தமாக இருக்கக்கூடாது. இந்த மேட்டரீஸ் இனி நான் நிதினை துழை விடப் போவதில்லை. என் தீர்வெண்கள் பாட்டி. என் அப்பா கம்பெனி. அவனுக்கு இறிலெய்ன் விருப்பம் இருந்து விடப் போகிறது. உங்களுக்கு இதுவரை அவன் செய்திருக்கிற உதவிக்கு எவ்வளவு முறை நன்றி சொன்னாலும் தரும் பாட்டி, ஆனால்... எனக்கு நிதின் வேண்டாம். பாட்டி.... கம்பெனிக்கு எனக்கும் முடிச்சுப் போடாதீங்க பாட்டி...." என்று அழுத்தாளாகப் பேசிய யுக்தா இனி என்னை கட்டாயப்படுத்த முடியாது என்பது போன்ற பாவனையுடன் பாட்டியின் அருகில் வர, சற்றும் எதிர்பார்க்காத காரியம் ஒன்றைச் செய்தார் தீர்வெண்கள் பாட்டி....!"

தீர்வெண்கள் பாட்டி சட்டென்று யுக்தாவின் கால்களில் சாஸ்டாய்

கமலா விழுந்து விட்டார். விதிர் விதிர்ந்துப் போனான் யுக்தா

நீலவேணி பாட்டிக்கு கம்பெனி அவ்வளவு முக்கியமா?

அடுத்து வந்த நாட்களில் யுக்தா பிரம்மாண்ட பிடித்தது போல் இருந்தான். பாட்டி செய்த காரியத்தை அவளால் ஜீரணிக்கவே முடியவில்லை. ஆனால் அதை மீறுவது என்பது அவளால் முடியாத காரியம். விஷயம் அத்தனை தூரம் வந்த பிறகு, யுக்தாவிற்கு நிதினாடனான கல்யாணத்தை ஏற்றுக் கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியும் இல்லை. மனசே சரியில்லை யுக்தாவிற்கு. என்னதான் காரண காரியங்கள் இருந்தாலும் நீலவேணி பாட்டி யுக்தா காவில் விழுந்தது அவளால் ஏற்றுக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

மனசு இருந்த இடத்தில் பிரச்சனைகள் ஏறி உட்கார்ந்து போய் சதா சித்தனைவிலேயே இருந்தான் யுக்தா. என்ன சமாதானங்கள் சொன்னாலும் பாட்டியின் செய்கையை அவளால் ஜீரணித்துக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

அந்த செய்கையை எதிர்ப்பது என்பது அவன் உயிர் உள்ள வரை முடியாத காரியம். பாட்டி அவன் வாழ்க்கையில் அத்தனை முக்கிய மாவவர்.

அதனால் இத்தனை நாட்களாக வதைப்பட்ட பிரச்சனைக்கு முடிவு வந்து விட்டது. ஆனால் அந்த முடிவை மனதில் ஏற்பது வெகு கஷ்டமாக இருந்தது. யுக்தாவிற்கு.

மனதை சரிப்படுத்த யோகா கிளாஸ்க்கு சென்று விட்டு வீட்டிற்கு வந்தபோது வீட்டில் பேச்சு சப்தம் அதிகமாகவே கேட்டது. தன்னிடம் இருந்த சாலியால் கடவைத் திறந்து பேவை இயக்கியபடி சோபாவில் அமர்ந்து டி.வி.யை ரிமோட் கொண்டு இயக்கினான். டெலிவிஷனில் சப்தத்தையும் மீறி பாட்டியின் குரல் அவன் செவியில் எட்டியது.

இப்பொழுதெல்லாம் வீட்டில் அடிக்கடி அத்தையும் பாட்டியும் விவாதம் செய்வதை அவனால் அறிய முடிந்தது. அச்சமால் அவன்

போனால், பேச்சு வார்த்தைகள் சட்டென்று அடங்கி விடும்.

இரண்டு, மூன்று முறை அதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் விலகியவள், தொடர்ந்து இதே போல், அவள் வந்தால் இருவரும் பேர்ச்சு நிறுத்துவதும், இவள் கேட்டால் கிடைத்த மழுப்பலான பதில்கள் அவளை சந்தேகிக்க வைத்தன.

என்ன பிரச்சனை? இரண்டு மூன்று நாட்களாக இந்த நிதில் கண் கண்களாலேயேயில்லை. அவன் ஏதேனும் புதுப் பிரச்சனையை கிடைப்பிட்டு விட்டானா?

அவனுக்கு உண்மையில் என்னதான் வேண்டுமாம்?

எல்லாம் இந்த பாட்டியால் தான் பிரச்சனைகள் கிளம்புகிறது என்பது யுக்தாவிற்கு சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் புரிந்தது. வயதையும், அன்பையும் வைத்தே எல்லோரையும் நலையாட்டி பொம்மை யாக்கி விட்டார்களே இந்த பாட்டி.

தன்னுடைய அரவம் கேட்கவே நிமிர்ந்தான் யுக்தா

"என்ன அத்தே ஏதேனும் பிரச்சனையா? ஒரே சப்தமாகக் கேட்டது"

"பிரச்சனையா ஜோக்கடிக்காதே அம்மா இருக்கும்போது ஒரு பிரச்சனையும் வராதி யுக்தா. அவர்களின் அன்பும் அனுபவமும் நமக்கு வாழ்க்கைப் பாடம்." என்றார், பைரலி அத்தை.

பைரலி அத்தைக்கு அம்மா என்றால் மறு வார்த்தை பேசத் தெரியாது. இருந்தாலும்.. எதையோ சொல்லாமல் மறைக்கிறார்கள்.

"உங்கிட்டே கொஞ்ச நேரம் பேசலாமென்று வந்தேன் யுகி" என்றபடி யுக்தாவின் அருகில் அமர்ந்தார் பைரலி.

"இன்னொரு கோர்ட்லேயிருந்து சீக்கிரமே வந்திடும்ங்க போல யிருக்கு அத்தை."

"ஒரு கேஸ் ரொம்ப இழுத்துட்டு இருந்தது. பைனல் ஹியரிங் இன்றுதான் முடிந்தது. கொஞ்சம் காம்பிளிகேட் கேஸ், நிறைய பிரிப்பைர் பண்ண வேண்டியதிருந்தது. அதனால் இரண்டு மூன்று தாளா வேற எதையுமே யோசிக்க முடியவில்லை. மம்ம்.. சொல்லு யுக்தா உன்னோட கல்யாண மேட்டர் எந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கு, நிதினோடு வேற எங்காவது வெவியே சுத்தினாயா? எளி திங் இன்ட்ரஸ்டிங்?"

யுக்தா உச்... என்று கவரால்யயில்லாமல் உச்சு கொட்ட.

"யுகி, நிதிங் கூட திருமணம் உனக்கு கொஞ்சம் கூட விருப்பம் இல்லாட்டா அம்மாவிட்டே நான் பக்குவமா சொல்லட்டா?"

நல்ல அத்தை. யுக்தாவின் விழிகளில் கண்ணீர் படலம்.

என்ன விஷயம் என்றாலும், யுக்தாவிற்கு கஷ்டம் என்றால் தாங்க ஓடி வந்து விடுவாள். அத்தை மட்டுமா? நீலவேணி பாட்டி யும் அதேபோல்தான்.

ஆனால் நீலவேணி பாட்டி செய்த விபரீத காரியம் அத்தையிடம்

"மன்னா... இனிமேல் எதிசி மன்னிடம் தாங்கள் பயம் கொள்ள வேண்டாம்"

"ஏன்?"

"புறமுதுகிடுபவர்களிடம் இனி போரிடுவதில்லை என்று அறிவித்துள்ளான் மன்னா!"

- எம். அசோகராஜா, அரவக்குறிச்சிப்பட்டி

கூட யுக்தாவால் பதிர்த்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர்கள் வயகக்கு பேத்தியின் காலில் விழலாமா?

இமைக்காமல் தன்னையே பார்க்கும் யுக்தாவை "என்னடா அம் மாவிடம் பேசட்டா" என்று மென்மையாக பைரவி கேட்க,

"நோ..." என்று அந்தையை இறுக கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டாள் யுக்தா.

அவளின் முக கலக்கத்தையும், கண்ணீரையும் அந்தைக்கு காட்ட மனமின்றி தன் முகத்தை மறு பக்கம் திருப்பினாள் யுக்தா. குரஸ்ல சிரமப்பட்டு நிராக்கி "பாட்டி இஷ்டம் போல் நடக்கட்டும் அத்தே" என்றாள் முணுமுணுப்பின்.

11

பரத்திற்கு மெயிலில் தன்னுடைய திரும னத்தைப் பற்றி எழுதி அனுப்பினாள். ஆனால் அடுத்த பிளைட் பிடித்து வந்து அவள் முன் நிற் பான் என்று கொஞ்சமும் எதிர்பார்க்கவில்லை பாட்டியும் அத்தையும். வேறு சமயத்திற்கு உதவ விட்டில் யாரும் இல்லை.

அவனுக்கு என்ன பதிலை சொல்வாள்? அவனை எதிர் கொள் வது மிகவும் கடினமாக இருக்கும் என்று யுக்தாவிற்கு தெரியும். வந் தவுடனேயே வேகவேகமாக கேள்விகள் கேட்டவனை வரவேற்று சோபாவில் உட்கார வைப்பதே பெரிய விஷயமாக இருந்தது.

"இது என்ன பைத்தியக்காரத்தனம் யுகி. வாயில் ராங் வித் பூ" என்று ரெளத்திரம் காட்டினான்.

"நம் விஷயம் இனி 'பாசிங் கிளவுட்ஸ்' என்பது போல மறந்து போக வேண்டிய விஷயம் பரத்."

"திரும்பவும் பூல் மாநிலி பேசாதே யுகி. ஏன்? இதை என்சிட்டே மறைத்தாய் யுக்தா. இன்னும் இரண்டு நாட்களில் திருமணம் என் றால், திருமண ஏற்பாடுகள் கொஞ்ச காலமாகவே தொடங்கியிருக் கும் இல்லையா? "அவள் கண்களில் சினத்தின் சிவப்பு.

"ம்ம்... உன்னை கலவரப்படுத்தாமல் திறுத்தி விடலாம் என்று நினைத்தேன். ஆனால்.. இனி சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை இனி இந்த திரு மணம் நடந்தே தீர வேண்டும் பரத்..."

"யுக்தா ... கல்யாணம் ஒன்றும் நீ விரும்பி நடக்கவில்லை என் பது உன் முகம் பார்த்தால் தெரிகிறது. என் சந்தர்ப்பம் என்ன சூழ் நிலை? பிடிக்காத திருமணத்தில் உள் வாழ்க்கையை பணயம் வைப் பதை நான் அனுமதிக்க மாட்டேன்." அதற்குள் எமோஷனல் ஆகி அவள் கண்கள் கண்ணீரில் தழும்பின.

"இப்படி நினைச்சவுடன் வண்டனில் இருந்து வந்து விட்டாயே வீவு கொடுத்தார்களா? ரொம்ப பஸ்டிரிக்ட்டான இன்ஸ்டிடியூஷனாச்சே.

ஷார்ட் நோட்டீஸ்லே வீவு எல்லாம் கிடைக்குதா" அவளின் படிப்பு பற்றி பேச்சை மாற்றும் முயற்சியில் யுக்தா இறங்க, பரத் பெரிய குண்டைத் தூக்கிப் போட்டான்.

"வீவா... அதை அப்பளை பண்ணி, அவங்க கொடுத்து வருவதற் குள் உனக்குக் கல்யாணமே முடிந்து இருக்கும். இது எம்ர்ஜன்சியில் லையா? சொன்னால் அவர்களுக்குப் புரியுமா?" ஷாக் அடித்தது போல நின்றான் யுக்தா.

"மை காட் பரத். என்ன காரியம் பண்ணி விட்டாய்? எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஸ்காலர்ஷிப்பிலே அந்த காலேஜிலே ஜூயின்ட் பண் ணினே. இப்படி பொறுப்பில்லாமல் அங்க வீவு கூட அப்பளை பண் ணலைன்னா உன் 'ஸீட்' அவ்வளவுதான். திரும்பவும் கோர்ஸ் கம்ப் லீட் பண்ண முடியுமா?"

"இப்போ அதுவா முக்கியம்? படிப்பதே உன்னோடான சந்தோ ஷமான வாழ்க்கைக்கே அதுவே இப்போ ஆட்டம் காணும்போது, படிப்பாவது ஒண்ணாவது?"

முட்டாள்தனமாகப் பேசும் அவனைக் கண்டு யுக்தாவிற்கு எரிச் சல் வந்தது.

ஆண் பிள்ளையாக லட்சணமாக, எடுத்த காரியத்தில் பொறுப் பைக் காட்டியிருக்க வேண்டாமா? அவனைப் பொறுத்தவரை அவள் முக்கியம்தான்.

ஆனால் படிப்பு எவ்வளவு முக்கியம்? அதை பாதுகாப்பது அவ சியமல்லவா? அதை தொலைத்து காதலுக்காக ஓடி வரும் ஆண் மக னுக்கு அழகா?

அவனுடைய படிப்பை நம்பி, அதனால் அவன் பெறப்போகும் நல்ல வேலை, சம்பளம் நம்பி அவன் வீட்டில் தாயும், தங்கையும் இருப்பதை மறந்து விட்டாளா? காதலுக்காக குடும்பத்தை விட லாமா? இரண்டுக்கும் சரியான பேலன்ஸ் செய்ய வேண்டாமா?

கம்பிரமான் ஆண்மகனுக்கு அது அழகல்லவே, இனி அவன் என்ன செய்யப்போகிறான் என்ற கவலை அவனுக்கிருந்ததோ இல் லையோ, யுக்தாவிற்கு அந்த கவலை மிகுந்தது.

அவளால் அல்லவா அவனுக்கு இந்த நிலை.

இவள் கிடைக்காமல் போகிறானே என்ற தவிப்பு ஒரு கடுகளவு கூட இல்லாதது வியப்பாக இருந்தது. இருவரும் காதலர்களாக எக் கோர்த்துக் கொண்டு ஊர் சுத்தவில்லை. ஆனால் அவன் அவனைக் காதலிப்பதாக விருப்பத்தைச் சொன்னபோது அவளுக்குப் பிடித்து தான் இருந்தது.

நல்லவன், நல்ல படிப்பாளி, பாடகன், கெட்டிக்காரன், ஆணை கள், பாட்டியிடம் சம்மதம் கிடைத்தது.

மேற்படிப்புக்கும் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைத்தது. படிப்பு முடிந்ததும் வேலை கியாரண்டியும் இருந்தது.

நல்ல தோழனாக இருந்தான். அவனுடன் பேச பழக கம்பர்ட்

பிளாக இருந்தது.

"யுக்தா.. ஆன்ஸர் மீ! என்ன ஆச்சு? என் படிப்பைப் பற்றி பிறகு பேசலாம். ஏன் இந்த நிமிர் கல்யாணம்? அதுவும் உனக்குப் பிடிக்காமல்? ஐ. நோ யு லவ் மீ ஆர் மேட் பார் ஈச் அதர் யுகி". அவன் அழுந்த அவன் அருகில் அமர்ந்து அவன் கைகளைப் பற்றி தன் மடியில் வைத்துக் கேட்டான். அவனின் கெள்வியில் இருந்த நியாயத்தில் யுக்தா விற்கு பதில் பேச முடியாமல் நெஞ்சடைந்தது.

தேற்று வரை அவளையே மனதில் மனைவியாக வரிந்தவனுக்கு, அதற்கு அனுமதி கொடுத்த யுக்தா பதிலளிக்க கடமைப்பட்டவளே, ஆனால் என்னவென்று சொல்வான்? எப்படிச் சொல்லுவான், அப்படியே சொல்வாலும் இத்தனை வேகத்துடன் இருப்பவன். ஒத்துக் கொள்ள மாட்டான் என்று யுக்தாவிற்குப் புரிந்தது. அதில் இன்னும் பிரச்சனைகள் தான்.

இது என்ன சின்ன பிள்ளைத்தனமாக கொஞ்சம் கூட யோசிக்காமல் நம் காதலை மறைத்து இது என்ன விளையாட்டு யுக்தா. ஐ டோண்ட் அண்டர்ஸ்டாண்ட் என்று மீண்டும் கொதிக்க.

"அது... வந்து" என்று யுக்தா வார்த்தைகளுக்காக தடுமாற, அவளுக்கு பதில் கூற கஷ்டம் இல்லாமல் அங்கே சற்றும் எதிர்பாராமல் மூர்க்கத் தோடு வந்து நின்றான் சம்பந்தப்பட்டவன்.

"எங்கள் திருமணம் ஒரு விளையாட்டு இல்லை" என்றான் வார்த்தைகளில் உஷ்ணத்தோடு.

12

நிதின்.

கடவுளே!

கார் சப்தம் கூட கேட்கவில்லையே?

எப்பொழுது வந்தான்?

ஏன்?

விட்டுக்குள் அவன் வருவது இதுதான் முதல் முறை? அதுவும் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் ஏன் வந்தான்? வந்த நிதினின் கண்களில் முதல் பட்டம் யுக்தாவின் கைகள் வேறோரு ஆடவனின் கைகளுக்கும் சிக்கியிருந்தது.

அவனின் ஒற்றை புருவம் ஆராய்தலோடு ஏறியது. அதை தவிர அவன் முகத்தில் எந்த மாறுதல்களும் தெரியவில்லை. சில தொடிகள் நீடித்த தாடை இறுக்கம் கூட மெய்யோ, பொய்யோ எனுமுள் தளர்ந்து விட்டது.

ஆனால் யுக்தாவிற்கு புரிந்தது. நிதினுக்கு இந்த நெருக்கம் பிடிக்கவில்லை. என்பது புரிந்தது. அதுவரை பரத்தின் அருகில் பாதுகாப்பாக உணர்ந்த யுக்தாவிற்கு, நிதின் வந்ததும், நெஞ்சம் படபடத்தது.

அவன் அருகில் நெருங்கினாலே அவனின் பெண்மை தன்னை உணர்வதை நெஞ்சு திடுக்கிடலுடன் உணர்ந்தான் யுக்தா.

ஏன்?

மேலும் அதைப் பற்றி ஆராய முடியாமல், நிதினின் செய்கை அவளை ஸ்தம்பிக்க வைத்தது.

அவன் அருகில் வந்தவன் ஒரு கையால் அவனின் கைகளைப் பற்ற வேறு எந்தத் தூண்டுதலும் இல்லாமல் கண்களில் கேள்வியுடன் எழுந்து நின்றான் யுக்தா.

மறு கையால் தன்னுடைய பேன்ட் பாக்கெட்டில் கை விட்டு சின்ன வெல்வெட், பெட்டியை எடுத்தவன், ஒற்றை விரலால் அனாயாசமாக பெட்டியை கண்டினான் உள்ளே ஜோலிஜோலித்த புளியங் கொட்டை அளவு பெரிய வைர மோதிரத்தை அவன் விரலில் அணி வித்தான்.

"என்...ன்" என்று யுக்தா அந்த மோதிரத்தைக் கண்டு தடுமாற, அவன் கைகள் அவனின் இடுப்பில் ஒரு பொஸலிவ்னஸ்கடன் அழுத்தமாகப் பதிந்தது. வார்த்தைகளால் புரிந்து கொள்ள முடியாத விஷயம் அவன் அவளை பற்றியிருந்த விதத்தில் பரத்திற்கு புரிந்தது.

"நீ என்லிடம் கேட்ட காதல் பரிசு ஹவ் ரூ வைக் இட்?" என்று மிகவும் அன்னியோன்யமாக சிசுநிகப்பாக நிதின் கேட்க, வேண்டுமென்றே பரத் முன்னிலையிலும் அவன் ஆடும் நாடகத்தைப் பார்த்து யுக்தா மிரண்டு போனான்.

சிலையாகவே நின்று விட்டான் யுக்தா..

அவன் கண் முன் தன் விரல்களால் "சொடக்" விட்ட நிதின்,

"என்ன.. யுக்தா.. கம்மா உனக்கு ஒரு சர்ப்பரைஸ் தரலாமென்னு வந்தேன். பார்த்தால் சர்ப்பரைஸ் இல்லாமல் ஷாக் ஆகிவிட்டாய்? என்ன விஷயம்..?" என்று கேட்டு விட்டு, அவன் பக்கத்தில் நின்ற பரத்திடம் கை குலுக்க தன்னுடைய கையை நீட்டினான்.

"ஐ ம் பரத், யுக்தாவுடைய..?" என்று கொஞ்சம் நிதானிக்க.

"தெரியும், யுக்தாவின் பிரண்ட், உங்களைப் பற்றி நிறைய சொல்

"நர்ஸ் இந்த பேஷனாடை தியேட்டருக்கு அழைச்சிவிட்டு போங்க!"

"ஹம்பதன்லிடாக்டர், நான் நேந்தே கூப்பிட்டேன் புதுபடம் வந்திருக்கு வாங்கன்னு!"

-இ.பாவாஜிகணேஷ், கோவிலாம்புண்டி

லியிருக்கிறாள்."

மெதுவாக, பரத்தைக் காயப்படுத்தாமல் எப்படியாவது விஷயத்தை இங்கிதமாக சொல்லலாம் என்று யுத்தா யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, நினை தடாடியாக வந்து, என்வனோ சரேழு ஜென்மமாக இவர்கள் இருவரும் காதலர்களாகவே இருந்தது போல தோற்றத்தை ஏற்படுத்துவதைக் கண்டு வெறுத்துப் போனாள்.

ஏன்?

ஏன்?? நினை ஏன் இப்படி செய்திருக்க என்று சுத்த வேண்டும் போல் இருந்தது யுத்தாவிற்கு.

பரத் முன்னிலையில் ஏன் இந்த அணைப்பு? பரத் கண்கள் அவமானத்தில் சிவந்தது வேறு யுத்தாவிற்கு பரிதாபமாக இருந்தது.

இல்லாத காதலில்! பரிக ஏன்?

"யுத்தா எனக்கு உன்னிடம் முக்கியமான விஷயம் பற்றி பேச வேண்டும். பாட்டி நீ வீட்டில் இருப்பதாக சொன்னதால் வந்தேன். நேரில் உன் முகத்தைப் பார்த்தபடி தவிமையில் சொல்ல வேண்டிய விஷயம்" அழுத்தமாக நினை பேச.

அவர்களிருவரின் அள்ளியோம்பத்தில்,

"நா.. நான்.. கிளம்புகிறேன்.." என்று நினைலான, திகைப்புடன் பரத் ஏழ,

யுத்தா தவிர்ந்துப் போனாள், பரத்திடம் சமாதானமாகப் பேச முடியாமல் அச்சமயம் வந்த நினை மேல் கோபம் பெரிதும் பொய்கிவது. போனில் தோற்று நடுங்கிப் போனது போல பரத்தின் தோற்றம், அவளால் தானே..

"பரத் கொஞ்சம் இரு "அவன் நகருவதைக் கண்டு யுத்தா மறுப் பாகப் பேச எத்தனிக்க பரத் போகட்டும்.. ஐ ஆம் கெட்டியில் லேட்" என்று அவட்சியமாக நினை சொல்ல.

பரத் முகம் அவமானத்தில் மேலும் சிவக்க, வெகு வேகமாக ஸ்டீட விட்டுச் சென்றாள். பரத் அவர்களுடைய பார்வை எல்லை விலிருந்து மறைந்தவுடன், அதுவரை இருப்பில் பதிந்திருந்த அவன் கைகள் தழைந்தது..

யுத்தா அருகில் இருந்தவனின் முகத்தை நிமிர்ந்து பார்த்தாள். அவன் முகம் உணர்ச்சிகளின்றி காட்சியளித்தது.

இவன் மனதில் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறான்? என்று யுத்தா எரிச்சலடைந்தாள். அந்த எரிச்சலுடனேயே,

"பரத்திடம் நீங்கள் இத்தனை ரூடாக ஏன் பேச வேண்டும்? அவன் அப்படி என்ன தவறு செய்தான்?" யுத்தாவிடமிருந்த அதிகாரமான கேள்விகள் கோபமாகப் பறந்தது.

சுட்டென்று அவனின் கண்கள் இடுங்கின. "நீ என் மனைவியாகப் போகிறவன் யுத்தா. வேறொருவனுடன் நீ தெருக்கமாக இருப்பதைக் கண்டும் காணாமலும் போவதற்கு நான் ஒன்றும் மாங்கா மடை

யான் இல்லை" வார்த்தைகள் அவளிடம் இருந்து சீறிப் பாய்ந்தது.

மாங்கா மடைவன் இல்லைவா? மனதுள் எத்தனை முறை அவனுக்கு இந்த பட்டம் கொடுத்திருந்தது. அவளையறி யாமல் அவன் உதடு துடித்தது.

அந்த உதட்டில் அவன் பார்வை படித்து மீண்டது.

"என்ன காரியம்?" செய் தது அத்தனையும் இவனல் வவா? கண்கள் அளல் கக்கின.

"உன் பழைய காதலனை கொஞ்சிக் குலாவுவதை ஏற்றும் தாகரீகம் இல்லாமல்..." அவன் வார்த்தைகள் உறுமலாக வந்தன.

கொதித்துப் போனாள், யுத்தா, என்ன பேச்சு பேசுகிறான். இவனிடம் அவன் அடிமையா? என்ன அலங்கமாகப் பேசுகிறான். கொஞ்சினாளா? முட்டி மோதிக் கொண்டு வார்த்தைகள் தெறிக்க அவன் பேசும் முன்பே அவன் மீண்டும் பேசினாள்.

"நீ எனக்கு சொந்தமானவன் யுத்தா. அந்த நினைப்பு எப்பவும் உன் நினைவில் இருக்க வேண்டும்" மீண்டும் ஆணவமான அவன் பேச்சு..

தன கட்டுப்பாட்டை இழந்தாள் யுத்தா.

"நான் எனக்கு மட்டும் சொந்தமானவன் உங்களுக்கல்ல. அதோடு நான் யாரிடம் பேசுவது, பழகுவது என்பது என் சொந்த விஷயம். அதில் நீங்கள் தலையிடுவதை என்னால் அனுமதிக்க முடியாது. உங்கள் வேண்டையை மட்டும் பாரும்பன். என் விஷயத்தில் தலையிட்டு மூக்கை நுழைத்தால்.. மூக்கு உடைந்து விடும் ஜாக்கிரதை.." கோபா வேசமாக பேசிய யுத்தாவின் முகம் ரிளத்தில் சிவக்க கைகளை விசி அவனைக் கூடந்து செல்ல விளைந்த அந்தக் கைகளை அழுத்தமாகப் பற்றிவான் நினை. மணிக்கட்டில் அவன் விரல்கள் அழுத்தின வேகத்தில் யுத்தாவிற்கு வலித்தது. அவன் கைகளிலிருந்து தன் கைகளை விடு வித்துக் கொள்ள, மேலும் மேலும் முடிந்த அளவு கைகளை அசைக்க, ஒரு இயல் கூட அவளால் அவனுடைய வலிமைக்கு மாடு கொடுக்க முடியவில்லை.

'தே ஹட்டல்' கம்பூட்டர் இரண்டுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை என்ன தெரியுமா?"
"இரண்டிலும் சர்வர் இருக்கு!"
-ஆர்.பிரதீபா, ரமணி, பெங்களூர்.

"என்விடம் பேசும்போது நாவடக்கம் தேவை யுத்தா. இல்லை யென்றால்..." அவன் கோபத்தில் தெற்றி நரம்புகள் தெறிக்க சிற.

"இல்லை என்றால் என்ன செய்து விடுவீர்கள்..." என்று சவாலாக பெண்டிலியாக அவளும் கூற, அவன் பார்வை மாறியது.

அவன் அவளை சட்டென்று இழுத்தான். நினை நடுமாறி மொத் தமாக அவன் மேல் விழுந்தான் யுத்தா. அவன் நோக்கமும் இதுவா கத்தான் இருந்தது.

மிக அருகில் அவன் முகம். அவன் கண்களில் சிற்றத்திற்கும் அவன் கண்களின் சிற்றத்திற்கும் ஒரு குறையுமில்லை. அங்கே நீ பற் றிக் கொள்ளும் அளவிற்கு அனல் கட்டது.

"இல்லை என்றால்... நாவை நாளே அடக்கி வைக்க வேண்டிய நாகி விடும்" என்று அவனின் மெல்லிய உடட்டசையில் வார்த்தை களை கிரகித்த யுத்தா அவனின் முகம் அவளை நோக்கி குளிய அவ னுடைய நோக்கத்தை உணர்ந்து நிமிர்வாள். ஆனால் அவனுடைய கோபமான உதடுகள் அவளுடைய உடட்டை முத்தமிட்டன. கண் களை இறக மூடினாள் யுத்தா. அவனுடைய பெண்மையை மீண்டும் மீண்டும் நிதின் பதம் பார்க்க வேண்டுமா...? அசைவக்கூட முடியா மல் அவள் அணைப்பும் இறக, யுத்தாவின் இறுகிய கண்களில் இருந்து இயலாமை கண்ணீர் கோடுகளாக இறங்கியது.

வாசலில் அவரம் கேட்க. நிதினின் பிடி தளர கரகரப்பான குர லில் ஏதோ முணுமுணுத்தபடி அவளை விலக்கினாள். நடுக்கத்தில் தடுமாறியவளின் புதுத்தை அவன் பற்ற, நீவவேணிப் பாட்டி வாச லில் பிரசன்னமானார்.

பாட்டி அறியுமுன் அவன் முதுகில் மறைந்து வேகமாக கண்ணீ ரைச் கண்டினாள் யுத்தா.

13

யுத்தா- நிதினின் திருமணம் முடிந்து விட்

டது. மிக எளிமையாக கோவிலில் வைத்து யுத்தா

வின் திருமணத்தை நீவவேணி பாட்டி மிகுந்த சற்

தோஷத்துடன் நடத்தினாள். மிகவும் வேண்டிய சொந்தங்களை, நன் பர்கள் என்று தேர்த்தெடுத்த மனிதர்கள் குழுமி ஆசீர்வதிக்க அழகு கெடையான யுத்தாவின் கழுத்தில் தாலி கட்டினாள் நிதின்.

கல்யாணப் பேச்சு ஆரம்பித்து இவ்வளவு சீக்கிரம் கல்யாணமே முடிந்து விட்ட ஜோடி இவர்களாகத்தான் இருக்கும் என்று யுத்தா மனதில் சித்தனை ஓடியது. கல்யாணத்திற்கு பிரமாதமாக ஒரு ஆர்ப் பாட்டமும் இல்லை ஏதோ பிளேனஸ் மீட்டிங் மாநிரி வந்த நிதின் நொடியில் பட்டு வேட்டி மானை சகிதமாக அவன் அருகில் நின்ற

போது யுத்தாவின் தெற்கு குறுகுறுத்தது.

நிதின் பக்க உறவுகள் யாரும் திருமணத்திற்கு வரமாட்டார்கள் என்று பாட்டி தேற்று யுத்தாவிடம் வேலை மெனக்கெட்டு சொல்லி விட்டுச் சென்றது அவளுக்கு விந்நையாகியிருந்தது. கல்யாணம் பண்ணிக் கொண்டு போனால்தான் வீட்டில் சம்மதம் கிடைக்குமாம். பிறகு மும்பையில் பெரிய அளவில் விறகுக்கு ஏற்பாடு பண்ணி விடலாம். அதில் ஒரு சிரமமும் இருக்காதாம்.

எங்கேயோ இடிக்குதே.. என்று பாட்டியை விளக்கம் கேட்ட போது, "உனக்கு இந்த கோவிலில் வைத்து திருமணம் செய்வேன் என்று தேர்த்து இருத்தேன். யுத்தா நிதின் சம்மதம் கொடுத்து விட்டான். அவன் வீட்டில் இதற்கெல்லாம் சம்மதித்து நமக்கு ஒத்துழைப்பார்கள். என்று நம்புவது கஷ்டம். ஒத்துக் கொள்ளலாம். ஒத்துக் கொள்ளாமலும் போகலாம். வேண்டாம் என்று சொல்லி விட்டு நாம் மீறினாலும் கஷ்டம். நிதின் எல்லாத்தையும் பார்த்துக்கொள்ளுதான் சொல்லிட்டானே. மும்பையில் அவன் உறவுகள் வரவழைத்து கிராண்ட்டாக இன்னொரு முறை தாலியைக் கூட கட்டுவான்.

பாட்டி நீலவேணி அவள் பேச்சிலும் யுத்தாவிற்கு கோபம் வந்தது. இயலாமையின் கோபம். நிதினையும் விட்டு வைக்கவில்லை போல விறகுக்கு நக்கலாக தாங்க முடியாமல் கேட்டான் யுத்தா. நீலவேணி பாட்டியிடம்.

கல்யாணம் முடிந்தவுடன் பாட்டியின் முகத்தில் தெரிந்த பெருமீதம், சந்தோஷம் கண்டு தோன் ஓட்ட தின்ற நிதினை அவளின் நெஞ்சில் ஓட்ட வைக்க அவளால் முடியவில்லை.

அவளும் அவளிடம் அதிகம் பேசவில்லை. ஏதோ நாடக மேடை திருமணம் போலவே இருவரும் நடந்து கொண்டார்கள்.

ஆனால் நெஞ்சில் சதா அழுத்திக் கொண்டிருந்த சிந்தனைகள் அவளை அயர வைத்தன. திருமணச் சடங்குகள் எல்லாம் முடிக்கையில் யுத்தா மிகவும் தளர்ந்து போனான்.

காரணம். அவள் மறுக்க முயன்றாலும் உண்மையான காரணம்

"நம்ம தலைவன் ரொம்பவுடின் வெகுளி. எப்படி சொல்ற?"
மழை பெய்யும் போது கூட குடை பிடித்துக் கொண்டு செடிக்கு தண்ணீர் விடுகிறாரே!"
-பழகவிதா சிவமணி.
புன்செய்ப்புடியம்பட்டி

கணவன் என்ற உரிமையுடன் அவன் கைகளை அழுத்தமாக பற்றி தின்று கொண்டிருந்த ஆரடி உயர நிதினின் உதட்டை கடித்தான் யுத்தா. முன்பைவிட அவன் மேல் கரும் கோபம் கிளம்பியது. யுத்தாவிற்கு. எத்தனை இத்தனை கோபம் அவன் மேல் பாய்கிறது என்று யுத்தா ஒரு நொடி கூட யோசிக்க முயற்சிக்கவில்லை. அப்படி யோசித்திருந்தான்.

விடை கிடைத்திருக்கும்! அவளின் அனுமதியின்றி அவளின் நெஞ்சில் அவன் மெய்ல நுழைந்து கொண்டிருந்தான்.

கணவன் என்ற உரிமையில்தான்.

விடியற்காலையிலேயே கல்யாணம் முடிந்து

விட. மதியம் புதுமணத் தம்பதிகளாக வீடு வந்தனர் நிதின் யுத்தா.

"சென்னையில் வேலை தானையோடு முடிந்தது பாட்டி. நாளை மறுநாள் நாணும் யுத்தாவும் மும்பை கிளம்பலாம்னு இருக்கோம்" என்று பாட்டியிடம் நிதின் பேசியதைக் கேட்டு திடுக்கிட்டு போனான் யுத்தா.

தாலி கட்டிவிட்டதால் இவன் சொல்வதை எல்லாம் கேட்டு இவன் பின்னாலேயே வருவான் என்று எதிர்பார்த்தானா? இடியட்ட, சட்டென்று நகர்ந்து தன் அறைக்குள் நுழைந்தான் யுத்தா. ஆனால் அவனுடன் அவனும் சேர்த்தே வர கண்களை உருட்டினான் யுத்தா மனைவியின் பார்வையை உணர்ந்தவன், அறையின் கதவைச் சாத்தினான்.

"என் மனைவியின் அருகில் தான் வரக்கூடாது? வைசன்ஸ் வேறு இருக்கிறது" என்று அவன் கண்கள் சிமிட்ட, யுத்தாவிற்கு எரிச்சலாக வந்தது.

"நம் திருமணம் நடந்தது என்னுடைய முழு விருப்பத்துடன் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்தும்... இதைப்போல்..." அவளைப் பேசி முடிக்க விடவில்லை நிதின்.

"உன் கையைக் காவை கட்டி மணவறைக்கு யாரும் இழுத்து வந்ததைப் பார்த்தவில்கலையே, நீயே உன் விருப்பம் போல உன் கால்களால் தானே நடந்து வந்தாய்?" அவன் பேசிய தொனியில் கோபம் வந்து நிதின் பதில் கொடுக்க,

"கல்யாணத்திற்கு என் சம்மதம் இல்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியாது..." பாட்டியிடம் ஏதோ பேரம் பேசியவ்வளவு என்னை மணந்தீர்கள்."

"உன் சம்மதமும் கிடைத்தவுடன்தான் யுத்தா நான் உன்னை மணந்தேன்" நிதினின் குரலில் கடினம் மெய்ல ஏறியது.

"எப்போது? நான் சொன்னேனா? சரி.. என்று சொன்னேனா?

என்னை மணந்து கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னேனா? எனக்கென்று மனம்... ஆசைகள்... எல்லாவற்றையும் நீங்கள் இத்தனை நாட்களாக நெஞ்சில் அடைத்து வைத்திருந்த கோபம், இயலாமை, பாட்டியின் செயலால் அடக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த வார்த்தைகள் தன்னிஷ்டமாக வெளியேற, இமைக்காமல் அவளையே சில விநாடிகள் பார்த்த நிதின, பதில் ஒன்றும் பேசாமல், சை முஷ்டியை இறுக மூடினாள்.

யுக்தா என்று குரல் கொடுத்தபடி கதவை தட்டினாள் பைரவி. தப்பித்ததுபோல் பைரவி யுக்தா அறைகதவை திறக்க நிதின முகம் மிக மென்மையாக மாறியது. அவள் உள்ளுக்குள் ஏதோ மாற்றம் நிகழ்ந்தது போல அதன் ஜொலிப்பு முகத்திலும் தெரிந்தது.

இவள் என்ன பச்சோந்தியா? சூழ்நிலைக்கேற்ப நிறம் மாற்றிக் கொள்வாளை? அநிசயித்து போனாள் யுக்தா.

என் அத்தையிடம் இவனுக்கு நல்ல பேர் கிடைக்க ஏன் பாடுபடுகிறாள்?

அவர்களுக்குள் வளர்ந்த பரிமாறல்கள் நடந்து கொண்டிருந்தது. பைரவி அத்தை கேட்பதற்கெல்லாம் ஆமாம் அத்தை சரி அத்தை என்று மிக பவ்யமாக அவன் பேசுவதைக் கேட்க என்ன நாடகமாடுகிறான் என்றிருந்தது அவளுக்கு.

"உங்களுக்கு நாள் அத்தையில்லை. சித்தி முறை வரும்" என்று பைரவி சொல்வதும்.

"யுக்தா அடிக்கடி அத்தை அத்தை என்று உங்களைப் பற்றி பேசுவதால் அதே உறவு முறைதான் இலகுவாக வருகிறது. அப்படி கூப்பிடுவதால் தவறொன்றுமில்லையே" என்று பதிலளித்தான். மீண்டும் அவரிடமே கேள்வியும் கேட்டான்.

பைரவி சிள்ள இதழ் அசைவுடன் அனுமதியும் தந்தார். யுக்தா விற்குதான் பற்றிக் கொண்டு வந்தது.

உரிமையுடன் கம்பெனியைப் பார்க்கத்தான் கேட்டான். உரிமையை அத்துடன் நிறுத்திக் கொள்ளட்டும். மனைவி என்ற உரிமையை எடுத்துப் பார்க்கட்டும், அவனுக்கு பாடம் கற்றுக் கொடுக்கிறேன். பாடம் யார்படிக்கப் போகிறது. யுக்தாவிற்கு அச்சமயம் கண்டிப்பாகப் புரியவில்லை. அவன் நினைத்தது ஒன்று நடந்ததோ...

15

மறுநாள் யுக்தாவை நிதின தன்னுடன் மும்பை அழைத்துச் செல்வதாக ஏற்பாடு.

யுக்தா முற்றிலும் யாரும் எதிர்பாராத விதமாக எதிர்த்தான். முடியாது பாட்டி. கம்பெனியை நடத்திச் செல்வான் என்ற நம்பிக்கைக்கு தானே என்னை கட்டிக் கொடுத்தீர்கள்.

நான் இங்கேயேதான் இருப்பேன். நான் அவனுடன் எங்கும்

போக மாட்டேன் என்று விரீயமாக எதிர்த்தான்.

நீலவேணி பாட்டி கலங்கிப்போனாள்.

திருமணம் முடிந்த மறுநாள் விடியற்காலையிலேயே எழுந்து ஹாலில் குறுக்கும் தெருக்குமாக நடைபயிற்ற யுக்தாவைக் கண்டு நீலவேணி பாட்டிக்கு வேசாக பயமாக இருந்தது.

"யுக்தா நாளைக்கு நிதின மும்பை கிளம்பப் போவதாகச் சொன்னானே. டிரஸ் எல்லாம் பேக் பண்ணிவிட்டாயா? வேறு ஏதாவது வேண்டுமா? பேக் பண்ணுவதற்கு உதவிக்கு 'சிள்ள பொண்ணு' வையும், கூட்டிக்கோ" மற்ற சாமான்கள் எல்லாம் நான் ரெடி பண்ணிவிட்டேன்" என்று யோசித்து யோசித்துப் பேச,

"நாம் மும்பை போக மாட்டேன்" என்று நீலவேணி பாட்டியை முற்றிலுமாக எதிர்த்தாள்.

"ஏன்?" கண்கள் இடுங்க நீலவேணி பாட்டி முறைக்க,

"கம்பெனியை நடத்திச் செல்வான் என்ற நம்பிக்கைக்கு தானே என்னைக் கட்டிக் கொடுத்தீர்கள். சென்னையில் இருந்து நான் கம்பெனியை பார்த்துக் கொள்கிறேன்." என்று விரீயமாக எதிர்க்க

நீலவேணி பாட்டி கலங்கிப் போனாள்.

அதற்கும் காரணம் இருந்தது. தேற்று இரவு நிதின யுக்தாவின் முதல் இரவு அவர்கள் வீட்டில் தான் கழிந்தது.

யுக்தா பேசின பேச்சிலோ.. இவ்வலை வெளியில் வேலைவிரிந்த ததோ... அவன் இரவு வெகுநேரம் கழித்துதான் விட்டிற்கு வந்தான். அதற்குள் யுக்தா தன் அறைக் கதவை மூடிவிட்டுப் படுத்துவிட நீலவேணி பாட்டி முழி பிதுங்கிப் போனாள். நிதினை எதிர்கொள்ள அவர் தவித்துப் போனாள்.

"முதல்விரவே..." என்று நீலவேணி பாட்டி திகைக்க..

சூழ்நிலையை உணர்ந்த நிதின.

"எனக்கு வேறு நும் ரெடி செய்யுங்கள் பாட்டி. மனதில் நினைவ விஷயங்கள் போட்டு என்னை சுழற்றி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதனால் வேறு நினைவும் எனக்கு இல்லை... கூல் பாட்டி..."

"சாப்பாடு நிதின..."

"பிள்ளை மீட்டிங்லேயே முடித்து விட்டேன் பாட்டி. இதுவரை என் திருமண நியூஸ் போய்ச் சேரவில்லை. சேர விடாமல் பார்த்துக் கொண்டேன். மாமா லண்டனிலிருந்து இன்னும் மூன்று நாட்களில் வந்து விடுவார்கள். அதுவரை தெரியாமலேயே இருக்கட்டும். அது நான் வசதி" என்று அவன் சொல்ல.

நீலவேணி பாட்டி முகம் வேதனைவில் கருங்க "கவலைப்படா நீங்க எல்லாம் நல்லபடியாக நடக்கும்" என்று சொல்லிவிட்டு அவனுக்கு என்று பாட்டி காட்டிய அறைக்குள் நுழைந்தாள்.

முந்தைய நாள் இரவு நடந்ததை நினைத்தபடி இருந்த நீலவேணி பாட்டிக்கு, காலையில் அவர் செய்யும் "யோகா"வில் மனம் லயிக்க

மறுத்தது. அவருக்கு பயமாக இருந்தது. காலை உணவை வேகவேகமாக சாப்பிட்ட யுக்தா 'பரதி' போன் செய்தாள் என்று அவசரமாக போக வேண்டும் என்று கிளம்பினாள்.

"நேற்று தான் திருமணம் முடிந்திருக்கிறது. இன்று எழுந்ததும் எழும்பாததுமாக என்ன ஓட்டம் யுகி. நிதி எங்கே-இன்னும் தூக்கமா?" பைரவி கேட்க சமையல்காரர் கொண்டு வந்து வைத்த காபி கைக்கையில் எடுத்துக் கொண்ட யுக்தா,

"யாருக்குத் தெரியும்" என்று அவட்சியமாகச் சொல்ல.

டீராக் குட்டோடு வியர்வையை வெண்ணி டவலால் துடைத்த படி வந்து நின்றுள் நிதி.

"காலை ஜாகிங் மிஸ் செய்தேன் என்றால் நான் முழுவதும் சோம்பேறித்தனமாக ஒரு வேளையும் ஓடாது அத்தை அதனால் யுக்தாவை டிஸ்டர்ப் பண்ணாமல் காலையிலே ஜாகிங் போய்விட்டேன். அதான் அவளுக்குக் கோபம் அத்தை" என்றபடி யுக்தாவின் அருகில் சுகஜம் போல அமர்ந்து "ஹாய் டார்லிங் குட்மார்னிங்" என்று சொல்லிய படி டபாயில் எக்ஸாமிக் டைம் பத்திரிகையை எடுத்துப் படிக்கலானாள்.

"அவர்களின் ஜோடிப் பொருத்தத்தை ரசித்தபடி சிறுக்களிடையே நாம் எதற்கு நத்தியைப் போல என்று பைரவி சிள்ள புன்னகையுடன் அங்கிருந்து நகர்ந்தாள்.

பைரவி கண்களில் இருந்து மறைந்தவுடன் பத்திரிகையை சீரே போட்டவன்

"எங்கேயோ கிளம்பியது போல தெரிகிறது. தெரிந்து கொள்ளலாமா?" என்று வினையாட்டுப் போல் கேட்டான் அவன்.

"நான் எங்கே போகிறேன், வருகிறேன் என்ற டைம் டேபிள் யாரிடமும் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் எனக்கில்லை" எழுந்து பக்கத்து சோபாவில் அமர்ந்த யுக்தா கோபம் முகம் காட்டினாள்.

அது சிறு பிள்ளை கோபம் போல் முரண்டு பிடிப்பது போல் இருக்க நிதினின் முகம் சிரிப்பில் சிலும்பியது. மனைவி என்று கரம் பற்றியவரின் வரிகர முகம் அவளை வசியம் செய்தது.

"சரி சொல்ல வேண்டாம்.. ஆனால் "நானும் வரலாமா?" என்று சிரிப்பில் மலர்ந்த உதட்டுடன் அவன் கேட்ட..

யுக்தாவிற்கு எரிச்சலாக வந்தது. கொஞ்ச நாட்களாகவே இவளை எப்படிச் சமாளிப்பது. கல்யாணத்தை எப்படி நிறுத்துவது என்ற சதா இவளைப் பற்றிய சிந்தனையில் கழிந்து போனது. இப்பொழுதென் னவென்றால் சதா அவள் முன் நின்று பேசி வேறு சிந்தனைக்கே வேட்டு வைக்கிறான். தன் மேல் வந்த கோபத்தில் அவனுக்கு குடான பதில் கொடுப்பதற்காக வாயைத் திறக்க, மீண்டும் வந்தார் பைரவி கைகளில் நிதினிடம் கோப்பையை டிரேயுடன் நீட்ட, நன்றியுடன் காபி கோப்பையைக் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டான்.

"டிபன் ரெடியாகி விட்டது. குனித்துவிட்டு வந்தீர்களானால் சாப் பிடலாம். அப்பறம் ஒரு விஷயம் நிதி.. நான் அர்ஜென்டாக டெல்லி கிளம்புகிறேன். ஒரு க்ளையண்ட் விஷயமாக அவசரமாகப் போக வேண்டியிருக்கிறது. பத்து மணி பளைட், இப்பொழுது கிளம்பினால் தான் சரியாக இருக்கும். எங்கள் யுக்தாவை நன்றாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்று அவர் முடிக்கையில் கண்களில் கண்ணீர் தழும்பிவது.

"உங்களுக்கு அந்த கவலை வேண்டாம் அத்தை. நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்." என்று புன்னகைத்த முகமாகப் பேசியவன், "பாட்டி எங்கே?" என்று கேள்வி கேட்டான்.

"அம்மா காலையில் யோகா என்று கொஞ்ச நேரம் செலவழித்து விடுவார். அதற்குப் பிறகு அவரின் கறுகறுப்பு யாருக்கும் வராது" என்று தோ சொல்ல.

"தெரியும் அந்தகறுகறுப்பு தான் முதலில் என்னைக் கவர்ந்தது. பிறகுதான் அவர்களுடைய அறிமுகம், நட்பு எல்லாம் உருவாகியது. ஆனால் அந்த நட்பு என்னுடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு அர்த்தத்தை ஆர் சரியிழைத்த, சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கப் போகிறது என்று வைக்கு யுக்தாவைப் பார்க்கும் வரை தெரியாது அத்தை" மிக கனிந்து போய் பேசினான் அவன்.

இவன் என்ன பேசுகிறான்? யுக்தாவை அவன் தன் சந்தோஷம் என்கிறானா? வாழ்க்கை என்கிறானா? ஆனால் அப்படி நினைக்கிறவன் மாதுரியா அவனிடம் பழகுகிறான்.

இவ்வையே! சதா அதிகாரம்! இவன் புதிராய்த்தான் இருக்கிறான். அவனிடம் காதுப் பொங்குகிறது என்று விட்டால் கதையளப்பான் போல் இருக்கிறதே! ஆனால் அப்படி அவன் பேசும்போது அவனுக்குக் காரணம் அறி

"ஏன் நம் மன்னன் இரவு நேர கூர்க்காக்களுக்கு மட்டும் 2 மடங்கு சம்பளத்தை உயர்த்திட்டாரு?"
"அரசர் இரவில் நகர்வலம் போகும் போது செய்யும் தப்புக்களை வெளியில் சொல்லாம இருக்கிறதாக்குதான்"

-பழ.கவிதா சிவமணி, பஞ்செய்ப்புனிதம் பட்டி

யாமல் நெஞ்சுப்படபடந்தது.

"அவளுடைய நித்தனையை தடை செய்தது, தொடர்ந்தது பைரவி பேசிய பேச்சு,

"ரொம்ப சந்தோஷமாக இருக்குது நிதின். இருவரையும் ஒரு சேரப் பார்க்கும்போது. மேட்பார்சு அதர்கப்பின் போல இருக்கிறீர்கள். வாழ்க்கையில் ரெண்டு பேரும் ஜெனிக்க வேண்டும்" என்று மனதார வாழ்த்தியவர், யுத்தாவின் முகத்தில் இருந்த கோபத்தைக் கண்டு கலவரமானார். அதனால் தொடர்ந்து,

"அவள் சின்ன பெண் நிதின். ஆள் வளர்த்த அளவுக்கு இன்னும் மெக்ஞரிட்டி வளரவில்லை. கோபம் ஆளுக்கு மூன் வந்துவிடும். ஆனால் வந்த வேகத்தில் அடங்கிவிடும். அதனால் ஏதாவது அறியாமல் தப்பு செய்தால் மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். அவளைப் போல் பாசமான பெண்னை இந்த காலத்தில் பார்ப்பது கஷ்டம்."

பைரவியின் வார்த்தைகள் யுத்தாவை இனக்கச் செய்தாலும், அவன் திருமண வாழ்க்கை சந்தோஷமாக அமைய வேண்டும் என்று பைரவி நிதினிடம் பேசுவதைக் கேட்க அவளுக்குக் கோபம் வந்தது.

"எனக்கு மெக்ஞரிட்டி இல்லையா? நான் தப்பு செய்தால் மன்னிக்க இவன் யார்? அதை எட்டாப் இட்" என்று யுத்தா சிறு.

நிதின் இதழில் கேலி சிரிப்பு உதயமாகிறது.

"போடுடா தோப்புக்கரணம் என்று அவன் போடச் சொன்னால் போடும் திவ்வயித் தான் இருக்கிறேன். எனக்காக கொஞ்சம் யுத்தா விடம் தீங்கள் சிபாரிசு செய்வதை விட்டுவிட்டு அவளுக்காக என்னிடம் பேசுகிறீர்களே அதை" என்றான். கண்களில் மாயக் கண்ணனின் கேள்வியுடன் அவன் பேசிய பேச்சின் அர்த்தத்தில் யுத்தாவின் நெஞ்சு மிணுக்கென்று துடித்தது.

சிரித்து விட்டார் பைரவி.

"நான் கிளம்புகிறேன். விட்டாய் தீங்கள் இரண்டு பேரும் என்னை பந்தாடி விடுவீர்கள்" என்று அவர் சிறு பெட்டியை கையில் தூக்கியபடி கிளம்ப,

"பாட்டியிடம் சொல்லிவிட்டீர்களா?" எதிரே நின்று யுத்தா கேட்க.

"ஆமாம்" என்பது போல தலைய அசைத்தபடி அவர் டிரைவருடன் காரில் கிளம்ப, நிதினும், யுத்தாவும் வாசல் வரை கையாசைத்து அவரை வழியனுப்பி வைத்தார்கள்.

"எனக்கும் நேரமாகிவிட்டது. நானும் கிளம்புகிறேன்." வீட்டிற்குள் துறைத்தபடி முணுமுணுப்பாக யுத்தா நேண்ட் பேக்கை எடுக்க,

"ஒரு பத்து நிமிடம் குனிந்து ரெடியாகி நானும் வருகிறேன். சில விஷயங்கள் தனிமையில் பேச வேண்டும்.. உள்ளிடம்" என்று அவன் பேச்சில் குறிப்போடு பேச,

காதே கேட்காத மாதிரி யுத்தா வெளியே சென்றான். அவன் கண்மூடி கர்மையுடன் அவன் பின் பறிந்தான்.

அந்த ஷாப்பில் மால் உள்ளே நேறாட்டலில் காய் ஷாப்பில் பரத்தோடு அமர்ந்திருந்த யுத்தா ஒரு முனைப்போடு கையோடு வைத்திருந்த லேப்டாப் பில் மூழ்கினான். இடைவிடையே பரத்திடம் கேள்வி களையும் கேட்டான்.

மீண்டும் பரத் படிப்பைத் தொடர யுத்தா தன்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்தான். எதினும் விருப்பமற்று, வாழ்க்கையே முடிந்து விட்டதை போலிருந்த பரத்தைக் கண்டு பாவமாக இருந்தது யுத்தா விற்கு. அப்படியே அவனை விட்டால் தேவதாஸ் ஆகிவிடுவானோ என்று உள்ளூர அவளுக்கு சிவ சமயம் உறுத்தியது. ஆனால் அவளுக்கு அவன் மேல் காதல் என்றுமே இருந்ததில்லை என்பது தெள்ளத் தெளிவாக புரிந்து போனது.

பரத் அருகில் இருந்தால் பாதுகாப்பாக இருக்கும். இவிய நன் பன் என்ற பாத உணர்வு மிகுந்து இருக்கும். ஆனால் அவனையும் அறியாமல் மனம் நிதினிடம் வந்தது. நிதின் அருகில் வரும்போது அவன் நெஞ்சில் திகழும் பட்டாம்பூச்சி படபடப்பு என்றுமே பரத் தின் அருகாமையும் அவன் உணர்ந்ததேயில்லை. அப்படி என்றால் நிதின் மேலும் யோசிக்க அவளுக்கு பயமாகயிருந்தது.

"யுத்தா" என்ற பரத்தின் சப்தத்தில் திடுக்கிட்டு விழித்தான் யுத்தா.

"நீ யுனிவர்சிட்டிக்கு என் நிலையைப் பற்றி வினக்கி 'மெயில்' அனுப்பி அதை அவர்கள் பார்ப்பார்களா? குப்பை என்று நீக்கி விடப் போகிறார்களா? எனக்கு சந்தேகமாகத்தான் இருக்கு."

"கண்டிப்பாக நீ படிப்பை முடிக்க வேண்டும். அதற்கு நீ தலை மிழாகத்தான் நிற்க வேண்டும் என்றால் அதையும் செய்து பார்க்க வேண்டியது தான். எப்படி உன் அம்மாவையும், தங்கையையும் நிலைக்காமல் அப்படி ஒரு முடிவை நீ எடுப்பார்?"

"எப்படி யுத்தா என்னை மறந்து நீ வேறொருவனை மணந்தாய்?"

"பரத் வாழ்க்கையில் பல நேரங்களில் தடக்கும் பல விஷயங்கள் தான் பள்ளன் பண்ணி வைத்தது போல் நடப்பதில்லை. ஆசைப் பட்டோம், நடந்தது நடந்து விட்டது. அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியது தான் வேறு வழியில்லையே. " யுத்தா சமாதானமாக அவனிடம் நீண்டதொரு பிரச்சனம் செய்ய,

வெளிநாட்டில் இருந்து வந்து அந்த பெரிய நேறாட்டலில் தங்கி

யிருக்கும் நண்பனைப் பார்க்க வந்த நிதினின் கண்கள், கொஞ்சமும் எதிர்பாராமல் யுத்தாவை சந்தித்தன. அதுவும் கூடவே பரத்தையும் கண்டதும் அவள் முகம் இறுகியது.

யுத்தாவின் நெஞ்சு ஏனோ குறுகுறுக்க அவள் மனம் நிதினை உணர்ந்தது. டெலிபதி எட்டென்று கண்களை உயர்த்தினாள்.

அவனே தான் நிதின! நெஞ்சு படபடக்க உதட்டைக் கடித்தான் யுத்தா.

அங்கு நிதினை சந்தியமாக எதிர்பார்க்கவில்லை யுத்தா. அவள் பாரிவை பரத்தையும் அவளையும் மாறி மாறிப் பார்த்தாள். அவள் கண்களுக்கு மட்டும் சக்தியிருந்தால் அதன் வெப்பத்தில் பரத் பஸ்பமா கியிருப்பாள்.

ஆக, இவள் காலையில் வேகவேகமாக ஓடி வந்து இவனைப் பார்க்கலா?

அத்தனை ஆசையிருக்கிறதா பரத்திடம்?

மெல்ல அவர்கள் புறமாக நடந்து.

"ஹலோ" என்று பேச தொடங்கியவளை செல்போன் அழைக்க, எட்டென்று உயிர்ப்பித்தாள்.

"இதோ ஒரு நிமிடத்தில் உன் அறையில் இருப்பேன்." என்று ஆங்கிலத்தில் குரல் பிசறாமல் போவியில் பதில் சொன்னவள்.

"ஹலோ மிஸ்டர் பரத்" என்று தன்னுடைய வலிமையான கரத்தை நீட்டினாள்.

கைகளில் இருந்த வரவேற்பு கண்களில் தெரியாததை யுத்தா குறிப்பிடுகிறான். பரத்தைக் கண்டால் நிதின முகம் கடினமாக மாறு வதும் கண்களில் சீற்றம் பறப்பதையும் யுத்தா உணர்ந்தான்.

நிதினின் செல்போன் மீண்டும் மணியடிக்க,

"அரை மணி தேரத்தில் மீண்டும் சந்திக்கிறேன்." என்று யுத்தா விடம் பேசியவன் பின் செல்லில் பேசிக்கொண்டே கிளம்பினான்.

"மெயில் அனுப்பியாகிவிட்டது. அவர்களின் பதிலுக்குத்தான் வெயிட் பண்ண வேண்டும். இனி கிளம்புவோம். உன்னை உள் இடத்தில் டிராப் செய்து விட்டு போகிறேன்." என்று வேகமாக வேப்டாப்பை கவிட்ச் ஆப் செய்தாள்.

அவள் வரும் முன் போய்விட வேண்டும் என்று டெல்லூனில் வண்டி ஓட்டிய யுத்தா காரை ஒரு பைக்கின் மேல் மோதினாள்.

ஆக்ஸிடெண்ட்.

டயர் கிரீஸிட சடல் பிரேக் போட்டான் யுத்தா.

அப்படியும் இரண்டு வாஸ்பர்களும் இடிபட்டு பாலவன்ஸ் தவறி டமாஸ் என்று விழுந்தார்கள். வண்டி ஹாண்டில் பார் முள் சக்கரம் சேதமாம்.

"யுத்தா வண்டியை நிறுத்தாதே அப்படியே கிளம்பு" என்று பயத்தில் பரத் குரல் கொடுக்க,

யுத்தா "இல்லவ பரத் அடிபட்டிருக்கும் போல. நம்தவறுதானே ஹாஸ்பிடலில் சேர்க்க வேண்டும். உதவி பண்ண வேண்டும்" என்று யுத்தா பதட்டத்துடன் இறங்கினாள்.

யுத்தா உதவிக்கரம் நீட்ட ஆனால் கொஞ்சமும் எதிர்பாராத முறையில் அந்த இருவரும் அசிங்கமான வார்த்தைகளால் யுத்தாவை திட்டத் தொடங்கினார்கள். பச்சாதாபத்தில் இருந்த யுத்தா அந்த வார்த்தைகளில் சில தொடிகள் அறிந்தாள். அவள் சமாளிக்கும் முன்,

ஒருவன் என்னை மீறி யுத்தாவின் கைகளை மடக்க யுத்தா பற்களைக் கடித்தாள். அவளை உதற முற்பட...

"நான் அப்பவே சொன்னேன். காரில் இருந்து இறங்க வேண்டாம்னு. இப்பப்பாரு நிலைமையை அடுத்து என்னையும் அடிப்பா லுங்க. குடிசாரனுங்க. நல்லா தண்ணி அடிச்சிட்டு வந்த ரெளடிகள். எனக்கு ஏற்கனவே இரத்தம்னா அலர்ஜி. எனக்கு பயம்மா இருக்கு" என கொஞ்சம் கூட உதவும் மனப்பான்மை இல்லாம தன் நலம் குறித்து பேச, யுத்தா ஆச்சரியமாகிப்போனாள்.

அவள் ஒரு கஷ்டத்தில் இருந்தால் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கூடத் தோன்றாதா?

அவள் ஆபத்தில் இருக்கிறாள். காப்பாற்ற வேண்டும். சின்ன உந்தாலுமின்றி எவ்வாறுக்கும் காரணம் நீதான் என்று அவன் சொன்னதும் இனி என்னை அடிக்கப் போகிறான் என்று பயப்படுவதும் அவளுக்கு பெரும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. பிரம்மை பிடித்தபடி அவள் திங்க.

அதற்குள் ஒரு கூட்டமே கூடியது. கார்வே போனா கண்ணு தெரியாதாமே என்று ஆளுக்கு ஆள் எகிற.

எல்லோரும் செய்த கலாட்டாக்களை விட தொடை நடுங்கியான பரத்தைக் கண்டு தான் ஆச்சரியமாகிப் போனது யுத்தாவிற்கு. இந்த பயம் பயப்படுகிறான் என்று வியத்த சமயம், வந்தது நிதின. தானே வண்டியை ஓட்டியவன்.

"இதுக்கு முன்னாடி வந்த கரேஷ். பிரகாசை விட இவர் பச்சைலிட்ட குறைவுதான்மர்"
அடுத்த மாதமாவது தல்ல ஆன செலக்ட் செய்யுங்கமர்"
?????

-பழ. கவிதாசிரமணி,
புனசெய்ப்புளியம்பட்டி.

அங்கே யுத்தாவையும், கும்பாவையும் கண்டதும் காளா நிறுத்தி வேகமாக இறங்கினான். புலலைப் போல் வந்தவன் செய்த முதல் காரியம் யுத்தாவின் மேல் கையை வைத்திருந்தவன் கையை முதலில் தட்டி விட்டான். அந்த சின்ன தட்டலில் அவன் கைகளில் தீ வைத்த மாநிலி எரிய “ஆ... ஊ...” என்று சுத்தியபடி நினைவு முறைக்க கண் களில் ஒரு கழற்சியில் அங்கிருந்த திவலைமையைப் புரிந்த நினைவு.

சமாளிக்கும் முன் கால் முட்டியில் இரத்தம் சொட்ட ஒருவன் வந்து.

“குருடி கணக்கா வண்டியை ஒட்டி எங்களை இடித்திருக்கா, பொம்பளைன்னதும் எம்மணி சப்போட்டுக்கு வந்துட்டா பாப்பா?” என்று நக்கலாய் பேச, அவன் பேசுகையில் வாயில் இருந்து வந்த நெடியில் புகுவம் கருக்கினான் நினைவு.

“குடிக்க விட்டு வண்டியோட்டியிருக்கே. போலீஸ் கேஸ்ஸாணா உன்னோட வண்டி போய், நடு ரோடல திற்க வேண்டியதாப் போகும்.”

“அய்ய... இவரு பெரிய போலீஸ் அந்த பொம்பளை வண்டியை உடைச்சா. அவனையும் விட்டு வைக்காதீங்க.” என்று அவன் உதார விட வேளக்கல் ரொஷடி போல அதற்குள் அவனுக்கு ஆள் பாலம் கூடுவதை நினைவு உணர்ந்தான்.

நினைவில் வலிமையான கைகள் மற்றவனின் கண்ணத்தில் அதிவேகமாக இறங்கின. பொதி கலங்கிப் போனான் ரொஷடி.

“மேடமை கூட்டிச் கொண்டு நீங்கள் கிளம்புங்கள்” என்று மிக பாய்மமாக ஆங்கிலத்தில் சொன்னபடி.

உயரமாக ஆலாபுரப்பாடுவாக வந்து நின்ற இருவரையும் கண்டதும் கூட்டம் பின் வாங்கியது.

கண்ணீரை கண்டி நள்ளை நிலைப்படுத்திய யுத்தாவை கூர்மை வாய் விழிகளால் அளந்தவன், அவன் கைகளை உரிமைபுடன் பற்றி தன் கைகளில் சிறை வைத்தான் அழைத்தமாக. கண்கள் மீண்டும் கூட்டத்தைச் சுழற்றின.

என்னவன்! எவ்வாவது அவனிடம் வரவாட்டினால் தெரியும் செய்தி என்ற மிரட்டல் அந்த செய்கையில் இருந்தது.

நினைவு செய்கை யுத்தாவை மொத்தமாக கருட்டியது. அவன் கண் கள் உடைப்பெடுத்தன. நெஞ்சு விம்மி, மனம் சொல்ல முடியாத நிம்மதியில் கவித்தது.

வீரமான கண்வன் என் உன்ளம் சொல்லுது. உன்னை மொத்தம் நேசித்திருேன்... என்று தொடியில் இதயம் ராகம் இழுத்தது. அவன் கண்கள் அவன் நெஞ்சை உருவிவதும் கூக்கும் விழி நான். உனக்கு கடவுளே நெஞ்சில் பல வாசங்கள் இருந்தன.

மெல்லிய இதம் யுத்தாவின் உடலின் நாடி நரம்புகளில் நாதமாக

மீட்ட, அந்த சகத்தில் யுத்தா கணவன் அருகில் மிக நெருங்கி நின்று கொண்டான்.

அந்த செய்கையின் அத்தித்தை உணர்ந்ததும் உணராதவன் போல கண்களை இடுக்கிய நினைவு இவனுடன் தன்னுடைய காளா நோக்கி நடந்தான்.

காதலுக்கும் வீரத்திற்கும் தொடர்புண்டு. காதல் திகழ்மிடத்தில் வீரம் செதியும், வீரம் செதியுமிடத்தில் காதல் திகழும்.

பரத், “யுத்தா நாணும் உங்களுடன் வருகிறேன்” என்று அவர்களுடன் காரில் ஏறிவான். கூட்டத்தை நிரும்பி பார்த்தான் யுத்தா.

அடிபட்டவர்களுடன் அந்த ஆலாபுரப்பாடுவான இருவர் ஏதோ பேசிச் கொண்டிருப்பது தெரிந்தது.

அவர்கள் இருவரையும் அவன் இதற்கு முன் எங்கோ பார்த்திருக்கிறான்.

எங்கே?

மேலே வேறு எதைமேல் வோசிக்க முடியாமல் நினைவுகள் நெஞ்சை நிறைத்தன. ஆனால் நினைவு நெஞ்சில் எரிமனவாயின் கொத்தளிப்பு.

பார்த்துடன் நவீனமையில் என்ன பேச்சு?

எத்தனை முறை சொல்லியும் யுத்தா பீடிவாதமாக அவனை மீண்டும் மீண்டும் எத்தித்தான்? ஆறுவும் திரும்மாணான மறுநாளே.

உன்னை உன்னைமையில் பேச வேண்டும் என்று யுத்தாவிடம் சொன்ன பிறகும் கேட்காமல் பார்த்தையே நாடி ஓ. வேண்டும் என்றால்? நவறு செய்து விட்டோமோ? என்று நினைவு உன்னத்தில் சஞ்சல அலைகள்.

ஆனால் யாருக்காகவும் யுத்தாவை விட்டுத் தரப்போவதாகவில்லை என்ற நினைப்பு மட்டும் மிக அழுத்தமாக நெஞ்சில் எழுந்தது.

பார்த்தின் இருப்பிடம் கேட்டு அவனை இறக்கிவிட, அவன் யுத்தாவின் “நானைக்கும் வேலும் உடம் மீ” பண்ணுவோம் “யுத்தா என் ரபடி டாடா பைப்பாவுடன் நகர்த்தான்.

காரில் அவன் அருகில் அமர்ந்திருந்த யுத்தாவுக்கோ, நினைவுப் பற்றி யோசிக்க யோசிக்க நிறைய புரியாத கேள்விகளுக்கு தாளாக விடை கிடைத்து விட்டது. அந்த விடைகள் அவனை சத்தோசத்தில் திக்கு முக்காட வைத்தது.

நினைவு அவனை கண் மூடித்தனமாக நேசித்திருக்கிறான். அதனால் தான் இந்த திரும்மாணம் இப்படி ஒடி ஒடி ஒடி ஒரே குவியாய் நின்று அவனை நன்னவளாக்கியிருக்கிறான். கர்வமாக இருந்தது அவனுக்கு.

என்ன மாநிலி காதல். ஆனால் அவன் புரிந்து கொள்ளாத மாநிலி மக்கு மாநிலி இருந்து விட்டாளே.

“ப்”

இனி செய்வாழிக்கப் போகும் ஒவ்வொரு மூச்சும் அவனுக்காகத்

தான். நூறு சதவீதம்.

மெல்ல இரும்பு காரை ஒட்டிக் கொண்டு வந்தவனை ஓரக்கண் ணால் பார்த்தான்.

அந்த கண்கள், உதடு, யுத்தா நெஞ்சு படபடக்க பார்வையை தழைத்தாள். வெட்டகத்தில் கண்ணங்கள் சிவந்தன.

காதலுணர்ச்சி மிகவும் நாணம் உள்ளது. ராஜசபையில் திரை மறைவில் உட்காரும் மகாராணியைப் போல் அது யுத்தாவின் மன லில் ஒலிந்து உட்கார்ந்து நாட்கள் பல ஆனதை யுத்தா உணரவில்லை.

இந்த காதல், நேசம் எல்லாம் விநாடியில் அவன் உள்ளத்திலி ருந்து கிளம்பியது என்று அவன் சொல்ல மாட்டான் தான். மெல்ல மெல்ல அவனின் ஒவ்வொரு செய்கையால் காதல் மொட்டு விரிந்து மின் வேக வேகமாக பூவாகி, காயாகி, பழமாகி பின் அந்த காதல் மொட்டு பெரிய மரமாகவே அவன் நெஞ்சில் விரிந்து கிடந்தது. உண் மையில் காதலின் வேகத்தை அதன் கனத்தை யுத்தாவால் தாங்கமுடி யவில்லை.

அவனின் மனநிலையை துளியும் உணராமல்,

"பரத்துடன் இனி சந்திப்புகள் நிகழ என்னால் அனுமதிக்க முடி யாது" என்று கண்களில் சிவப்புடன் அவளைப் பார்த்தான்.

பொறாமைமா? என் நிதினுக்குப் பொறாமை. ஆனால் அதற்கு காரணமேயில்லை. "குபுக்"கென்று அவனின் சிவந்த அதரங்கள் சிணுங்கலாய் சிணுங்கியபடி ஒரு ரகசிய சிரிப்பை மிக மிக வசீகர மாக உதிர்த்து.

முதன் முதலாக யுத்தாவின் நாணத்தை உணர்ந்தவனின் கண்கள் அவன் சிவந்த உதட்டில் படிய அவன் நெஞ்சு வெகுவேகமாக ஏறிச் சரிய, காரை சடாரென்று ஒரு திடுக்கிடவோடு நிறுத்தினான்.

புதிதாக காதலை கண்டுபிடித்த யுத்தாவின் முகம் ஒரு புதிய தேவையில் ஜொளிக்க அவன் கண்கள் அவன் கண்ணோடு கண்ணடுவ, இருவரின் கண்களும் மற்றவரின் இதயம் வரை பாய்ந்தது. யுத்தாவின் சிவந்த இதழ்கள், அவன் பார்வையின் வீரியத்தில் நாணத்தில் துடிக்க 'சட்' என்று யுத்தாவின் முகத்தை கையிலேந்தியவன் கண்களிலும் அபூர்வமான ஒளி வீச, அவன் நெற்றி, கண் என்று முகமெல்லாம் மென்மையாக முத்தமிட்டவன், நிதானமிழ்ந்தவனாக ஒரு சிறாவ மூச்சுடன் அவனின் உதட்டைச் சிறைப்பிடித்தான். அந்த முத்தத்தில் யுத்தா தன்னை முழுவதுமாக அவனிடம் தொலைத்தான்.

சில தொழுகளோ, சில நிமிடங்களோ நீண்ட நிலையிலிருந்து முத லில் மீண்டது நிதின். விரல்களில் சின்ன நடுக்கத்துடன் அவளை விலக்கியவன் கண்களில் ஆராய்தல் இருந்தது.

புது பெண்ணிற்குரிய நாணம் எங்கிருந்தோ ஒடி வந்து யுத்தாவை ஒட்டிக் கொள்ள, யுத்தா அந்நி வானமாய் சிவந்து போனான்.

நிதின் நம்ப முடியாமல் அவளைப் பார்த்தான்.

இது என்ன நாடகத்தின் ஆரம்பம்? நிலைக்குமா? தன்னையும் மீறி ஓர்வை விரவால் அவனின் சிவந்த பளபளத்த கண்ணத்தை நிமிட் டியவன், ஒரு பெருமூச்சோடு,

"யுத்தா எனக்கு வேலையிருக்கிறது. நீ முதலில் வீட்டிற்கு போ" என்றான் முன்னுமுன்னப்பாள கடின குரலில், ஒரு நெடிய பெருமூச்சுடன்.

எதற்கு என் ஆருயிர் கணவனே இந்தனை பெருமூச்சு?

இனி நம் வாழ்வில் எல்லாமே சுபமே. கவலையே படாதீர்கள் என்று பந்தோஷத்துடன் மனதில் நினைத்த யுத்தா, அதை செயலிலும் காண்பிக்க எத்தனிக்க தன் கூச்சத்தை ஒதுக்கி நிதினின் வலிய கரம் களை தொட.

"வீடு வந்துடுச்சு யுத்தா" என்றபடி அவன் அவளுக்கு சொல்ல "அதற்குள் வீடு வந்துடுச்சா?" என்று யுத்தா யோசனையுடன் வீட் டிற்குள் குதித்தோடினான்.

17

யுத்தாவின் போக்கு நீலவேணி பாட்டிக்கு

கத்தமாகப் பிடிக்கவேயில்லை.

கல்யாணமாகி விட்டால் எல்லாம் சரியாகிவி டும் என்று நினைத்தார், யுத்தாவிடம் ஒன்றுமே மாற்றத்தைக் காணோம்.

மஞ்சள் கயிறு மேஜிக் ஒன்றுமே இந்த காலத்தில் பவிக்காதா? முதலிரவு அன்றே சிவப்புக் கொடியை தூக்கியது நீலவேணி பாட் டிக்கு வயிற்றைக் கலக்கியது. என்ன சொல்லி அவளை புரியவைப் பது. அவருக்கு நெஞ்சு பிளசந்தது.

காலையிலேயே பரத்தை தேடி ஓட வேண்டுமா? என்ன பெண் இவன்? நிதின் முகத்தை நிமிர்ந்து கூட பார்க்க அவமானமாக இருந் தது நீலவேணி பாட்டிக்கு.

"என்னடா நம்ம ராமசாமியை அவர் மனைவி கத்தி எடுத்துக்கிட்டு தூர்த்துறாங்க?"
"இள்ளிக்கு அவருக்கு வெட்டிப்ப்டேவாம்"

-பி.பரவாஜிகனோடி,
கோயிலாபூண்டி

ஆயிற்று. இன்னும் மூன்று நாட்களில் ஸண்டளில் இருந்து நிதி
னின் மாமா வந்து விடுவார். அதற்குள் இவர்களுக்குள் எல்லாம் ஒத்
துப்போக வேண்டுமே. பயமாக இருந்தது அவருக்கு.

அதே நேரம் முகம் எல்லாம் சிவந்து கண்கள் மின்ன, இதழ் சிரிப்
பில் உடைப்பெடுக்க ஒடி வந்து "பாட்டி சொல்லப்பாட்டி" என்று
கட்டிப்பிடித்துக் கொண்ட யுக்தாவை கண்டு பாட்டி திடுக்கிட்டுப்
போனார்.

பரத்தைப் பார்த்து விட்டு வந்ததால் வந்த கோலமா? இங்கே நிதி
னைப் பார்த்தலே சண்டை கோழியாக அவள் சிலுப்புவதை அவர்
அறிந்தேயிருந்தான். 'பரத்' அவளை இந்த அளவு மயந்துகிறானா?

நீலவேணி பாட்டிக்கு தலை சிறுநிறுத்தது. யுக்தா பரத்தை தேடி
ஒருநம் நிலையை நினைத்தால் வயிறு பற்றி வரிந்தது. கோபத்தில் சட்
டென்று யுக்தாவை அவர் பிடித்து தள்ள, இரண்டடிகள் பின்னோக்
கித் தடுமாறி நின்ற யுக்தா கண்களைய விரித்தான்.

இத்தனை ஆண்டு அவள் பார்த்த பாட்டி, இப்படி ஒருநாளும்
அவளை விலக்கியது இல்லை. பிடித்து தள்ளியதும் இல்லை.

பேத்திரின் கண்களில் அடிபட்ட வேதனையை கண்ட நீலவே
ணிப் பாட்டிக்கு அழகை வேறு அழையா விருந்தானியாக வந்தது.
சட்டென்று சோபாவில் முகத்தை மூடியபடி அழுதார்.

உருகிப் போனான் யுக்தா.

பாட்டியின் ஏதோ கஷ்டம் இருக்கிறது என்று யுக்தா நினைத்த
வள்தான். கேட்டவள்தான் அது கம்பெனி நஷ்டத்தில் ஒருவதனால்
என்று பாட்டி பதிலும் கொடுத்திருந்தார். ஆனால் பாட்டி இப்படி
வெடித்துக் குலுங்குவதைப் பார்த்தால் யுக்தாவிற்கு ஒன்றும் புரிய
வில்லை.

"பாட்டி" என்று அந்த இரட்டை சோபாவில் அவருடன் யுக்தா
அமர்ந்தான்.

"சொல்லுங்க பாட்டி என்ன விஷயம் சொல்லுங்க பாட்டி. இப்
படி நீங்க அழறதைப் பார்த்தால் தாங்க முடியவில்லை பாட்டி." அதற்
குள் யுக்தாவிற்கு குரல் உடைந்து போனது.

"நான் என்ன சொன்னாலும் செய்யவா? புடி?" கண்ணீர் கண்க
ளுடன் நீலவேணி பாட்டி தடுமாற்றமாக கேட்க,

"கேட்பேன் பாட்டி."

"அப்ப அந்த பரத்தை மறந்து விடு"

அந்த சூழ்நிலையிலும் சிரிப்பு வந்தது யுக்தாவிற்கு.
நினைத்தால் தானே மறப்பதற்கு என்று மனதுள் நினைத்தவள்
அதை வாய்விட்டுச் சொல்லலாம் என்று தொடங்குகையில்,

"யுக்தா நீ பரத்தை மறந்து நிதினுடன் மணம் ஒத்து வாழ்ந்தால்
என் மகன்... என் மகன் உன் அத்தை பைரவியின் வாழ்க்கையில் வழி
பிறக்கும் என்று நம்புகிறேன் யுக்தா. அதனால் தான் "துடித்த உதட்டை

பற்களால் கடித்து அழுகையை அடக்கி நீலவேணி பாட்டி யுக்தா
வின் கைகளைப் பற்ற,

யுக்தா ஒன்றும் புரியாமல் அதிர்ச்சியுடன் விழிகளை விரித்தான்.
இந்த விஷயத்தில் அத்தை எங்கிருந்து வந்தான்? சட்டென்று பல கேள்
விகள் உயிர் பெற்றன. அவளின் சந்தோஷம் துணி கொண்டு துடைத்
து போல மறைந்துபோயிற்று.

"அத்தைக்கும் நிதினுக்கும் என்ன சம்பந்தம் பாட்டி? எதையும்
மறைக்காமல் என்னிடம் சொல்லுங்க?"

இவ்வளவு நாட்களாக பலமுனைகளில் நின்று யோசித்த யுக்தா,
இன்று நீலவேணி பாட்டி புதுசாக அத்தை என்று காரணத்தை நிறுத்த
வும் முற்றிலும் புரியாத விதமாக அவளின் அழகு தலை குழம்பியது.

ஆனால் பாட்டி சொன்ன கதை, அவள் கனவிலும் எதிர்பாராத
கதை. அவளால் துளியும் நம்பவே முடியாத கதை.

எல்லாம் காதல் படுத்திப்பாடு.

"யுகி இருபது இருபத்தைந்து வருசத்திற்கு
முன்னால் எல்லாம் நீலவேணி பாட்டி ரொம்ப ஸ்ட்
ரிக்ட் பாட்டி. பேசுவதற்கு கூட என் பிள்ளைகள்
பயப்படுவார்கள். அதிலும் பைரவி நான் சொன்னதை தவிர வேறு
எதையும் யோசிக்கக்கூட மாட்டான். நான் வக்கீல் படிப்பு படிப்பதற்
காக அவளை இந்தியாவிலேயே உள்ள நல்ல கல்லூரியில் சேர்க்க
ணும்னு பெங்களூரில் உள்ள 'லா' காலேஜில் சேர்த்தேன். ஓராண்ட
லில் சேர்ந்து படித்தான். எல்லாவற்றிலும் அவள் முதல் வந்தான்.
ஆனால் ஒரே ஒரு தப்பு செய்தான். என்னைப் பொறுத்தவரை அது
பெரிய தப்பு. கொஞ்சம் கூட எண்ணால் தீரணித்துக் கொள்ள முடியாத
தப்பு..." என்று நிறுத்தியவர்,

பைரவி காதலித்து விட்டான்.

யுக்தா மலைத்து விட்டான்.

"பாட்டி எனக்குத் தெரிந்தவரையில் நீங்கள் காதலுக்கு எப்போ
துமே எதிர்ப்பு சொன்னதில்லையே. பரத் காதல் என்று சொன்ன
போதும் உடனே சரி எந்திரீர்களே?"

"ஆமாம் சொன்னேன். ஏன்னா இருபது வருஷத்தில் நான் படித்த
பாடம், என் மகன் எனக்குக் கொடுத்த தண்டனையில் படித்த பாடம்.
ஒருமுறை செய்த தப்பை ஜென்மத்தில் இனி செய்யக்கூடாது என்று
நான் படித்த பாடம்."

"என் பாட்டி அத்தையோட காதலை எதிர்த்தீர்கள்?"

"அந்த காலத்தில் காதல் என்றாலே தவறான சொல் யுக்தா அவள்
என்னிடம் காதல் என்று சொன்னதும் நான் உஷாராகிவிட்டேன். உவ

கமழியாத என் செவ்வ மகளை யாரோ காதல் வார்த்தை பேசி மயக்கி என்னிடம் இருந்து டீரீக்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று நினைத்தேன். பதினொட்டு, பத்தொன்பது வயதில் என்ன தெரியும்? உவகத்தில் நல்லது கெட்டது புரியுமா? பொதுவில் காதல் திருமணத்தில் எனக்கு உடன் பாடியல்லை. காதல் என்று படிக்கிற காலத்தில் இளவயது வாலிபர்கள் பொழுதுபோக்குக்காக காதல் என்று வலைவிரிப்பதை பார்த்திருக்கிறேன். என் பைரவியும் அந்த வலையில் விழுந்து விட்டான் என்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

உடனே பைரவியின் படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்தேன். அந்தக் காலத்தில் தகவல் தொடர்பு இல்லாவிட வளர்ச்சியில்லை. வெட்டர், டெலிபோன் இதில் தான் கம்யூனிகேஷன். வெட்டர் படித்துக் கிழித்தேன். போன் எடுத்து அவன் வீட்டில் இல்லை என்றேன். எந்த முறையிலும் அவன் என் மகளை தொடர்பு கொள்ளாத வகையில் போன் போல் பைரவியை பாதுகாத்தேன். அந்நாளில் நான் செய்த காரியம் ஒரு தனி கதை யுத்தர.

என் மகளுக்கு விடித்ததையெல்லாம் அழகாக தேர்ந்தெடுத்து வாங்கி என் மகளை மெழுவிற்த என்னால் அவளுக்கேற்றபடி மாப்பிள்ளை தேர்ந்தெடுக்க முடியாதா? என்ற கர்வம் எவக்கிருந்தது. பிறகு ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக வீட்டையே சுற்றி சுற்றி வந்தான் அந்த பையன். அவனிடம் பைரவிக்கு வேறு பையன் பார்த்தாகி விட்டது. கம்மா பொழுதுபோக்காக உன்னிடம் பழகினாளாம். கல்யாணம் என்றால் நான் பார்க்கும் பையனைத் தான் திருமணம் செய்வேன் என்று சொல்லி விட்டான் என்றேன் நம்பும்படியாக. இன்னும் நிறைய விஷயத்தை இட்டு கட்டி சொன்னேன்.

உடனே அதை அவள் வாயால் சொல்ல சொல். போயே விடுகிறேன் என்றான் கோபத்தில். அவன் உன் முகம் கூட பார்க்க மாட்டான். இப்போதே வந்து கேட்டுக் கொள் என்று அழைத்து வந்து பைரவியின் அறைவின் மூன் அழைத்து சென்றேன்.

என்னால் மிகுந்த கவலையில் இருந்த பைரவி நான் அவளுக்கு வேறு திருமணம் செய்து வைக்கப் போவதை சொல்லியிருந்ததால் என்னிடம் பேசவே மறுத்தான்.

"உன்னைத் தேடி யார் வந்திருக்கிறார் பார் பைரவி" என்று நக்கலாக நான் சொல்ல,

ஏதோ நான் அவளுக்காக பார்த்திருக்கின்ற மாப்பிள்ளை என்று நினைத்து அப்படி ஒருவரை அழைத்து வருவேன் ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருந்ததால், "எனக்கு யாரையும் பார்க்க வேண்டாம். உன் மூஞ்சிரியேயே நான் முழிக்க விரும்பலை. வெளியே வந்தால் சொப்பால் அடிப்பேன். என் அம்மா சொல்றதை கேட்டு என்னிடம் பேச வந்தால் நீ பைத்தியம்" என்று கத்த.

"ஓமாத் திட்டியே பைரவி என்ன ஏமாத்திட்டியே இனி என் உயிர்

உள்ளவரை உன் முகத்தைப் பார்க்கவே மாட்டேன். உன்னையல்ல உன்னால் இந்த பெண் குலத்தையே வெறுக்கிறேன்." கண்களில் கண்ணீர் திரையுடன் நம்ப முடியாத அதிர்ச்சியில் உடல் நடுங்க அவன் பேச,

தன்னுடைய காதலனை நிறிதும் எதிர்பார்க்காத பைரவிக்கு அவள் பேசியது மெல்ல மெல்ல மூளையை எட்ட அது புரிந்து அவன் வெளியே வருமுன் அவன் சென்றே விட்டான்.

அதற்கு பிறகு இத்தனை வருடங்கள் அவள் எதற்கும் பிடி கொடுத்துப் பேசவேயில்லை. கல்யாணம் என்ற பெருமூச்செடுத்தாலே அலறி விடுவான். எனக்கு கடவுள் கொடுத்த வாழ்க்கை இது தான். அந்த வாழ்க்கையை என்னிடம் போல் வாழ விடுங்கள். இனி திருமணம் என்ற பேச்செடுத்தால் நானேயிருக்க மாட்டேன் என்று அவன் மிரட்டிய மிரட்டலில் நான் பயந்து விட்டேன். அவன் மனதை பறி கொடுத்தவனை தேடினேன். கண்டேபிடிக்க முடியவில்லை. அவனை மேலே படிக்க வைத்தேன். அந்த பையன் கம்மா பொழுதுபோக்காய் பழகியிருப்பான் உன்னிடம் என்று பலதும் பேசி அவளை மாற்ற நினைத்தேன். ஆனால் பைரவி அவ்வளவு தண்டனை அனுபவிக்கிறாள். இருவரும் ஒருவரையொருவர் மிகவும் நேசித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் பிரிந்து விட்டேனே".

"அப்போ பாட்டி நிதினின் மாமாவும் அத்தையுமா அந்த காலத்தில் ஒருத்தரை ஒருத்தர் விரும்பியது" கண்களில் யோசனையுடன் நெற்றியை கசுக்கியபடி கேட்க,

"ஆமாம் யுத்தர. கொஞ்ச தாட்கள் நிதினுடன் பழகியவுடனே எனக்குப் புரிந்து விட்டது. அவன் ஆபீசில் நிதினும் அவன் மாமாவும் நிற்பது மாதிரி சின்ன போட்டோ மேஜையில் வைத்திருந்தான்.

அப்பொழுதே மனலில் நிறைய கணக்குகள் போட்டேன். ஆனால் கணக்குகளுக்கு விடை தான் பிடிபடவில்லை. யாரிடம் போய் என்னைவென்று சொல்வேன்?

அவர் திருமணமே செய்து கொள்ளவில்லை என்று அறிந்தேன்.

"எங்க தாத்தாவை எல்லா குதிரைக்கும் பிடிக்கும்"
"என் அப்படி?"
"அவரு கொள்ளு தாத்தாவாச்சே அதான்"
-பி.பாலாஜிகேண்டி,
கேவிலாம்புண்டி.

பெண்களென்றால் மாமாவிற்கு பிடிக்கவே பிடிக்காது என்று பேச்சு வாக்கில் நிதின சொன்னது கேட்டு எணக்கு அதிர்ச்சி தான்.

அவர்கள் நாம் நினைத்துக் கூட பார்க்க முடியாதபடி வானளவு உயர்ந்த இடம் என்று சொல்வார்களே அப்படி ஒரு குடும்பம்.

ஸ்ரீராம் பெங்களூர் காலேஜில் படிக்கும் போது கூட அவருடைய அடையாளம் மறைவாகவே வைக்கப்பட்டிருந்தது. பைரவி, ஸ்ரீராம் யார் என்ன விவரம் தெரியாது. தங்களைப் பற்றி மட்டுமே பேசின ருக்கிறார்கள். இத்தனை வருடத்தில் என்னால் ஸ்ரீராமம் கண்டு பிடிக்க முடியாமல் பேனதில் காரணம் இதுதான். "

பாட்டி கதை சொல்ல சொல்ல யுக்தாவிற்கு அது நிறம் என்று உரைக்கவே சில நிமிடங்கள் ஆனது. அந்தையின் வாழ்க்கையில் இந்த தனை பிரச்சனைகள் இருந்திருக்கிறது அவளுக்குத் தெரியாமல் போனது.

"ஸ்ரீராம் மாமாவையும், அத்தையையும் தானே நீங்கள் சேர்த்து வைக்க வேண்டும் பாட்டி. எதற்காக தேவையில்லாமல் நிதினுக்கும், எணக்கும் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று ஒன்றை காவில் நின் றீர்கள்? "

இந்த கேள்வியை கேட்காவிட்டால் மண்டை வெடித்து விடும் போலிருந்தது யுக்தாவிற்கு.

"மெதுவாக நான் நிதினிடம் பழைய கதை சொன்னேன். பிரம் மித்து போய் விட்டான். பேச்சே கிளம்பவில்லை அவனுக்கு. அதிர்ந்து விட்டான். தனது மாமா காதல் தோல்வியால் திருமணம் செய்யாமல் போனார்கள் என்பது பயங்கர ஆச்சரியம். மாமா வா... என் மாமா... காதலித்திருக்கிறாரா? என்று மாறி மாறி கேட்டு வியத்து போனான்.

இருவரும் இன்னும் யாரையும் திருமணம் செய்யாமலே இருப் பது தான் இந்த காதல் கதையின் சிறப்பம்சம்.

"ஆனால் மாமா மனசில் பெண்களிடம் அத்தனை வெறுப்பு உண்டு. பாட்டி 'சட்'டென்று அத்தையைக் கொண்டு நிறுத்தினால் பிரச்சனை பெரிதாகக் கூட வாய்ப்புண்டு. மாமா கலப்பதில் யாரை யும் நம்பும் பழக்கத்தில் சிறிது காலம் சித்தம் கனவந்து ஸ்ரீராம் இருந் தது வேறு இந்தப் பிரச்சனையை மிகவும் சிரியல் ஆக்கிவிட்டது. "

"அந்த நம்பிக்கையை பாழ்படுத்தியதே தான் தானே "

"நான் இப்படிக்கேட்கக்கூடாது தான் நிதின. ஆனால் எனக்கு வேறு வழி புரியவில்லை என்று திக்கி பின் யுக்தாவை திருமணம் செய்தீர்கள் என்றால், அந்த உறவு முறையில் உங்கள் குடும்பமும் இணையும். இப்படி இணையும் பட்சத்தில் ஸ்ரீராமும், பைரவியும் நேருக்கு நேர் சந்திப்பார்கள். அதன் பிறகு இருவரையும் சேர்த்து வைப்பது குடும்பத்தின் கடமையாகிவிடும் என்று சொல்லி, "

நீலவேணி பாட்டி வாக்கியத்தை நிறுத்தாமல் தடுமாற.

" சொல்லுங்க பாட்டி " என்று சொல்லி யுக்தா ஊக்குவிக்க, நீலவேணி பாட்டியின் முகம் இரத்தக்களையை இழந்து வெளி றிட்டது என்று சொல்லி, " உன்காவில் விழுந்த மாதிரி நிதினின் கால் களில் சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து விட்டேன் "

நெஞ்சு கக்கு நூறாக உடைந்தது யுக்தாவிற்கு.

அவளை நிதின காதல் கொண்டு மணக்கவில்லை.

சில மணி நேரங்களுக்கு முன் அவன் வாழ்க்கையில் சந்தோஷத் தின் உச்சியிலிருந்தான்.

ஆனால் இப்போது...

யுக்தாவின் கண்களில் கண்ணீர் நிற்காமல் வழிந் தது. மெல்லிய உதடு அழுகையில் துடித்தது.

நிதின அவளை காதலித்து மணக்கவில்லை

என்ற விஷயம் யுக்தா தெஞ்சில் பெரிய அடிதான்.

இந்த பாட்டியின் வற்புறுத்தலில் திருமணம் செய்தி

ருக்கிறான். தன் மாமாவின் காதலை சேர்த்து வைக்க திருமணம் செய் திருக்கிறான்.

மண்ணுலகில் மனிதனின் வாழ்க்கை இறைவன் திருவினையா டல். ஆனால் அவன் உலகத்தில் எல்லாமே நீலவேணி பாட்டியின் திருவினையாடலாக அல்லவா போய்விட்டது.

பேரிடேல்ஸ் கதை போல தன் கதையில் கதாநாயகனாக நிதின வந்து விட்டானே என்று உள்ளம் பூரித்துப் போயிருந்த யுக்தா, இது ஒரு சந்தர்ப்ப கல்யாணம் தான். காரண கல்யாணம் தான் என்றபோது கண்களிலிருந்து முத்து முத்தாக கண்ணீர் இறங்கியது.

கல்யாணப் பேச்சு எடுத்தவுடனேயே பாட்டி விஷயம் இதுதான் என்று சொல்லியிருந்தால் யுக்தா மிகவும் சந்தோஷமாக முழு சம்ம தத்துடன் நிதினுடன் திருமணத்திற்கு சரி என்று சொல்லியிருந்திருப் பான்.

காதலுக்கும் பரத்திடம் கூட அவளால் கலபமாகப் பேசி இனி பரத் திருமணத்திற்கு நீ வேறு பெண் தான் பார்க்க வேண்டும் என்று தீர்மானமாக சொல்லியிருப்பான்.

சிறுவயதில் இருந்தே அவாதிதான பிரியம் அத்தையிடம் உண்டு. தான் உண்டு தன் வக்கில் தொழில் உண்டு என்று ஒரு குறுகிய வட் டத்தில் செயல்படுவர். அதாவசியமாக எந்த வம்பு தும்புகளிலும் தலைவிட மாட்டார். ஆனால் யுக்தா என்றால் தனி பிரியம் அவருக் குண்டு. காலேஜ், ஸ்கூலில் பைரவியின் பல உதவிகளால் யுக்தாவிற்கு பாபுலாரிட்டி ரேட் எகிற குதித்ததை அவளால் மறக்கத்தான் முடி யுமா?

நாடகம், நடனம் என்றால் ஸ்கிரிப்ட் எழுதி, யுக்தாவிடம்

“பல்வலின்னு
சொன்னியே டாக்டரிடம்
போய் காட்ட வேண்டியது
தானே!”

அதுக்கு
வேலையில்லாம கண்ணத்தில்
அனாதை என் மனைவி
பல்ல புருங்கிட்டா!”

-தா.முருகேசன்,
நிறுத்துவதற்கு...

இருந்து மற்ற பிள்ளைகளுக்கு
நடிப்பு சொல்லிக் கொடுப்பது, நட-
னம் ஆட கோரியோகிராபி பண்ணு-
வது, இதனால் எல்லா நாட்டிய
நாடகத்திலும் யுக்தா தான் மெயின்
ரோல். அந்த பெருமை யுக்தாவிற்கு
கிடைக்க வேண்டும் என்றே அவர்
யுக்தா எது சொன்னாலும், ஒலியப்
போட்டி என்றாலும், பரிசு அவ-
ளுக்கு கிடைத்த ஒலிய 'நீம்' பற்றி
இன்டர் நெட்டிஸ் ப்ரௌஸ்
பண்ணி டாப்பிக்குக்கு ஏற்ற
மாதிரி, டி.ரெண்டி யாகவும்,
மெஸேஜிங் சொல்வதும் போல
வும் ஒலியம் உருவாக்கி யுக்தாவை
பிரகாசம் செய்ய வைப்பார்.

பல கதைகளில் யுக்தா சிறக்க
பைரவியின் வழிகாட்டுதல் தான்
தொடக்கம் என்பதை அவளால்
மறுக்க முடியாது.

ஆனால் சில சமயங்கள் யுக்தா
யோசிப்பதுண்டு. அதை மன-
கலந்து கலகல என்று சிரிப்பதே

இவ்வையே? ஏன்? ஒருவேளை அத்தையின் கபாவமே அப்படித்
தானோ என்று முடிவு செய்திருக்கிறாள். ஆனால் இப்படி ஒரு பின்
கதை பலமாக இருக்கும் என்று களவிலும் அவள் நினைத்ததில்லை.

அத்தைக்காக உயிரை கொடு என்றால் கொடுக்கவும் யுக்தா ரெடி
தான். சந்தோஷத்துடன்.

ஆனால் காதுவற்ற நெஞ்சு வெகுவாக அலை மோதியது. இப்பொ-
ழுதும் அவள் மனம் முழுக்க நிதிஸ் நிறைந்திருந்தான். பிரதிபலிப்-
பாக அவள் மனதில் அவள் இவ்வை என்ற விஷயம் அதிர்ச்சியாக
இருந்தது. பாட்டியின் வேண்டுகோளுக்காக தன்னை நிரூபணம் செய்-
திருக்கிறான் என்பது அவளின் பெண்மைக்கு அவமானமாக இருந்-
தது.

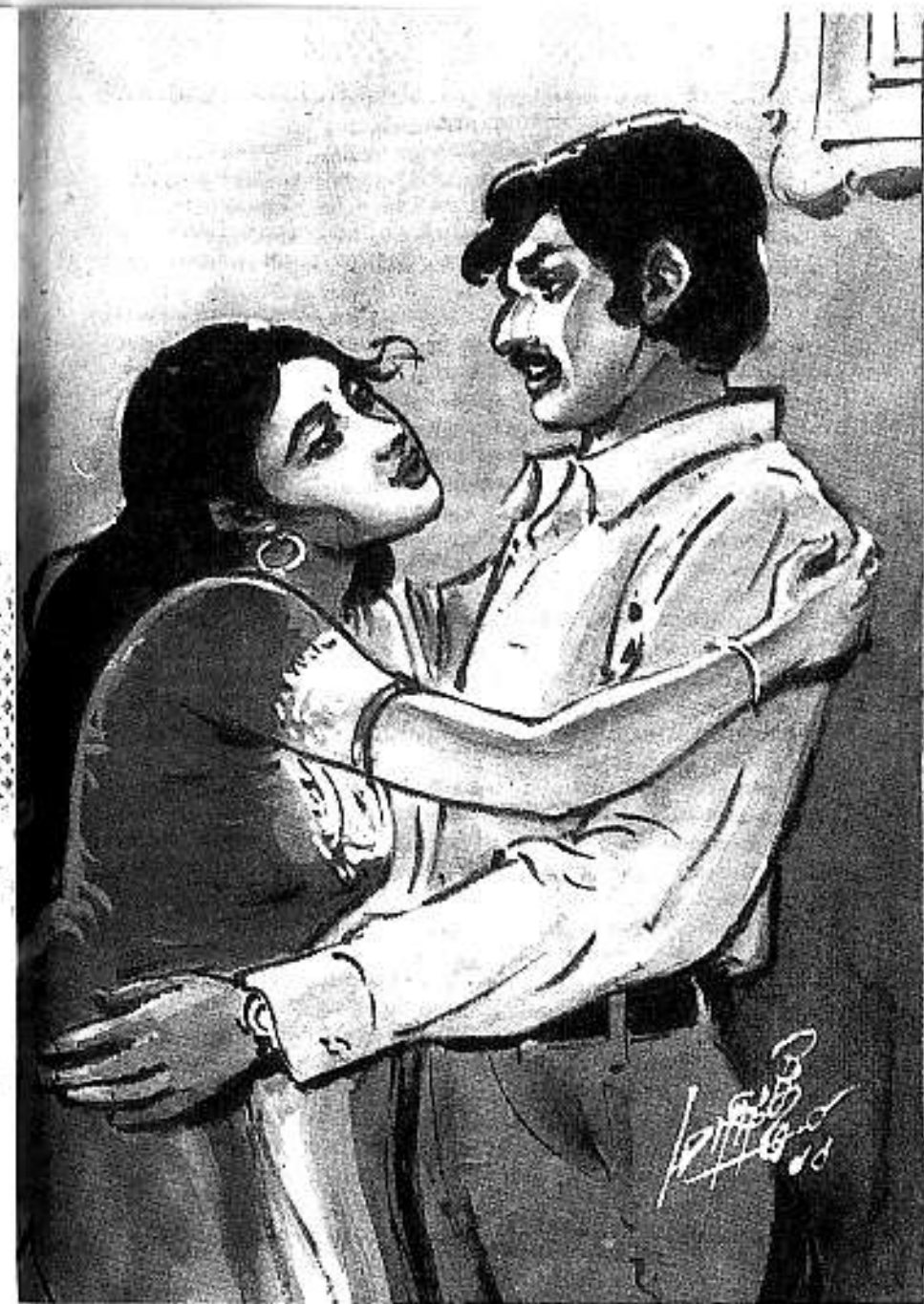
அவள் மனம் அவள் பால் சுர்க்கப்பட்ட விஷயம் அவனுக்குத்
தெரிந்தால் இன்னும் பெரிய அவமானம்.

ஏன் தெரிய வேண்டும்?

தெரியக்கூடாது...

நீர்மாளித்து விட்டான் யுக்தா.

தன் தவறற்ற மாறாக்கத்தான் பாட்டி நிதிஸ் தான் உன்னை விரும்

சுந்தர்
சுந்தர்

பிக் கேட்டான் என்று திரும்பித் திரும்பிச் சொல்லி அவனை குழப்பிவிருக்கிறார்கள் என்று யுத்தாவிற்கு புரிந்தது.

அன்று நிதினும் இரவு சீக்கிரமே வீடு திரும்பினான்.

அவன் முகம் தீவிர சிந்தனையில் இருந்தது. யுத்தாவை இந்த வளைவுடன் ஓர் எட்டு அவன் புறமாக நகர, யுத்தா பின்புறமாக நகர கண்களில் கூர்மையுடன் அவனை ஒரு தொடி பார்த்தவன் மீன் சின்ன இதழ் வளைவுடன் தன் அறைக்குள் சென்று விட்டான். யுத்தாவிற்கு ஏனோ ஏமாற்றமாயிருந்தது.

காதல் மனனவியை ஆசை தீர அணைத்துக் கொய்வான் என்று அவனும் எதிர்பார்க்கவில்லை தான். இருந்தாலும் உயிரை மாய்க்கும் விஷயத்தையும் உயிரை வாழ்விக்கும் அமுதத்தையும் கலந்து தான் இயற்கை இந்த காதலை படைத்திருக்கிறதா?

அந்தக் காலத்து காதலுக்குத் தான் எத்தனை வீரியம். காதலித்த மாமாவும், அத்தையும் நீலவேணி பாட்டியின் டபுள் கேமில் பாதிக்கப்பட்டு ஒருவரை ஒருவர் வெறுத்தாலும் இந்தனை வருடங்களில் வேறு ஒரு துணையை தேடிச் செல்லவில்லை என்பது யுத்தாவிற்கு பெருமையாக இருந்தது.

காதல் ஒருவிதப்போராட்டம் தான் போலும். ஆனால் அத்தைக்கு வாழ்க்கை முழுவதும் காதலில்லாத காதல் போராட்டமா?

யோசிக்க யோசிக்க அத்தையின் வாழ்க்கை எத்தனை சூன்யமாக போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்று புரிந்தது.

பாட்டி சொன்ன கதை, அதுவும் பாட்டியால் இத்தனை காலம் அரங்கேறியுள்ளது என்பது நம்ப முடியாமல் இருந்தது.

அன்று இரவு ராப்பாடு முடித்தவுடன் மூவரின் மாநாடு கூடியது. நிதின், பாட்டி, யுத்தா.

மூவரின் நோக்கமும், பிரார்த்தனையும் பைரவியும், ஸ்ரீராமும் ஒன்று சேர வேண்டும் என்பது தான்.

வினா வயதில் கருத்து வேறுபாட்டால் பிரிந்த காதலர்களை சேர்த்து வைப்பது எளிது. ஆனால் இத்தனை காலங்களாக மனதை மூடியே வைத்திருப்பவர்கள் மீண்டும் காதலை ஏற்பார்களா? என்று புரியவில்லை. அதுவும் இருவரும் இத்தனை வருடத்தில் வேறொரு நினைப்பு அந்த கால நிகழ்வுகள் என்று யாரிடமும் எதையுமே பகிர்ந்து கொள்ளாதது வேறு கொஞ்சம் சந்தேகத்தை வேறு கிளப்பியது.

ஆனால் நிதின் உறுதியாக இருந்தான். இருவரின் வாழ்க்கை புதிதாக இன்னும் நிறைய பொங்கும் காதலோடு தொடங்கும் என்பதில் தீர்மானமாக இருந்தான்.

யுத்தாவின் அருகில் இரட்டை சோபாவில் அமர்ந்தவன், தன் இயல்பாக யுத்தாவின் கைகளை தன்னுடைய கைகளில் எடுத்துக் கொண்டு,

"மாமா நானை மறுநாள் காலை பிளைட்டில் லண்டனில் இருந்து டைரக்ட் ஆக மும்பை வருகிறார்கள். முதலில் சொன்னையில் வேலை மிகுப்பதால் இங்கே தான் வருவதாக ஏற்பாடாகியிருந்தது. இப்போது வேறு விஷயமாக மும்பைக்கே டைரக்ட் ஆகப்போகிறார்கள்." விவரம் சொன்னான்.

தன்னுடைய கைகளை அவன் பிடிவிலிருந்து விடுவித்துக் கொய்வான் அவன் செய்த பிரயத்தனம் பலனளிக்கவில்லை. அவனின் முடிவியை உணர்ந்தவன் போல இன்னும் உறுதியாக அவன் கைகளைப் பற்றித் தொடையில் வைத்துக் கொண்டு யுத்தாவைப் பார்த்து பருவம் உயர்த்தினான்.

யுத்தாவின் இதயம் குதிரை முகம் சிவந்தது. அவனின் சின்னப் பார்வையிலேயே அவள்தன்னை உணர்ந்தான். உதட்டைப் பற்களால் கடித்த படி தன்னை அடக்க.

அதற்குள் நீலவேணி பாட்டி, "அப்பா ஏன் தானையே நீங்கள் களும் யுத்தாவாள் மும்பை கிளம்ப வேண்டியதிருக்கும் இல்வையா" வார்த்தைகள் படபடப்பாக இருந்தது.

"ஆமாம் பாட்டி, நானை மாவை பிளைட்டில் மும்பைக்கு யுத்தாவை அழைத்துச் செல்கிறேன். என்னுடைய வீட்டிற்கு இன்று தான் கல்யாண விஷயம் பற்றி சொன்னேன்."

"நிதின் ஒன்றும் பிரச்சனையில்லையே..." நீலவேணி பாட்டி பதற்றத்தில் குறுக்கிட.

"மாமாவைப் போல் நானும் திருமணம் வேண்டாம் என்று இருந்து விடுவேனோ என்று வீட்டில் எல்லோருக்கும் பயம். அதனால் திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்றதும் அம்மாவிற்கு சந்தோஷம் தான். இருந்தாலும் வருத்தம் இருக்கும் தான். ஆனால் காரணம் தான் பெரிதாக இருக்கிறதே. இப்போது அதைப் பற்றி விளக்கச் சொல்லவும் முடியாது..."

அந்த காரணம் என்ற வார்த்தை பிரயோகத்தில் நொந்து போனான் யுத்தா. அவர்களுடைய கல்யாணத்தில் 'காரணம்' மட்டும் இருந்திருக்கிறது. காதல் இல்லை. அவனுக்கு காதல் இல்லை. நெஞ்சு வேக

"நேத்து ராத்திரி என்னால தூங்கவே முடியலைடாடீ"

"ஏன் எதனால்?"

"நேத்து அநியாயமா 500 ரூபாய் வண்டிடிங்கனே... அதை நினைக்க தான்"

-பி.பாவாதி கணேஷ். கோவிலாம்புண்டி

வேகமாக ஓடி இறங்கியது யுக்தாவிற்கு. கவாசமும் துரிதமானது.

அவள் அருகில் இருந்தவன் அவளின் மாற்றங்களை உணர்ந்தான். அதன் காரணத்தை சரியாக அறியவில்லை. ஆகவே,

"எல்லாம் நல்லபடியாக முடியும் யுக்தா. உன் அதனையும் மாமாவும் ஒரே பார்வையில் ஒன்றாக ஒருமிராக ஆகி விடுவார்கள். வரலாற்றில் பொறிக்க வேண்டிய காதல் ஜோடியாகி விடுவார்கள். மூடி வைக்கப்பட்ட காதல் அடக்கி வைக்கப்பட்ட காதலுக்கு சக்தி மிக மிக அதிகம் யுக்தா" என்று அவன் வெகு தீவிரமாக கைகளை ஆட்டி ஆட்டிப் பேச அணுபவப்பட்டவன் சொல்கிறான் என்று யுக்தா மனதிலும் நன்றாக அவனை நிட்டினான்.

20

யுக்தாவிற்கு எல்லாம் மிகவும் பிரம்மிப்பாக

இருந்தது. தொடக்கமே பயங்கர ஆச்சர்யம் தான்!! மூம்பை வரப்போற்ற விமானத்தில் இருந்து இறங்கியதும் அங்கேயே தயாராக இருந்த இன்னொரு ஆழேடுகுக்கைகள் கொண்ட சிறிய ரக விமானத்தில் அவளை அழைத்துக் கொண்டு போனான். முக்கால் மணி நேர பிரயாணத்தில் அவர்கள் இறங்கிய இடம் கண்டு யுக்தா பிரம்மிப்பில் உச்சியில் இருந்தான். வார்த்தைகளுக்குள் அடங்காத ஆச்சர்யம்!!!

ஒரு உயர்த்த கட்டிடத்தில் அமைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு பாதையில் அந்த குட்டி பிளாட் இறங்கியது. சிறு குனிந்து கற்றிலும் பார்த்த யுக்தாவின் கண்கள் வெளியே தெரிந்த காட்சியை கண்டு சிலிர்த்தது. கற்றிலும் மனைகள் சூழ்ந்த இடம். நடுவே வீடுகள், அழகாக வரிசையாக கட்டப்பட்டிருந்தன. பெரிய பெரிய காலிகள், பக்கையான விளை நிலங்கள், பூங்காக்கள், உயர்த்த ஷாப்பிங் மால், நியாஸ் ஒளியில் ஒளிர்ந்த பிராண்டட் ஷாப்பிங்.... இன்னும்... இன்னும்... இது இந்தியா தானா என்ற சந்தேகத்தைக் கூட உண்டாக்கியது. அந்த தன்மை கத்தம் எல்லா இடமும்.

அழகிய விழிகள் பெரிதாக விரிய நினைவாக நிரும்பிப் பார்த்தான் யுக்தா. அவன் உதடு பதிலாக பெர்லி சிரிப்பை வரலாக உறிந்தது. "வெல் கம் டு ஸ்ரீ ஸ்டீல் சிட்டி" என்று கண்களில் மின்னல் வெட்ட பேசியவன், யுக்தாவின் முகத்தில் தெரிந்த நம்ப முடியாத பாவனையை கண்டு,

"யுக்தா, ஸ்ரீ ஸ்டீல் குரூப் கம்பெனியைப் பற்றி கேள்விப்பட்டிருக்கிறாயா?" அவனிடம் ஒற்றை புருவத்தை அழகாக உயர்த்தி கேள்வி கேட்டான்.

"கேள்விப்படுவதாவது.. ஸார் கரட்..." கண்களை விரித்தான் யுக்தா.

ஸ்ரீ ஸ்டீல் கம்பெனி, இந்தியாவின் முதல்நிலையில் இருக்கும்

கம்பெனிகளில் ஒன்று உருக்கு உற்பத்தி, மென்சிருப்பு, இரும்புத் தாது உற்பத்தி மற்றும் மின் உற்பத்தி, உள்விட்ட பல்வேறு வர்த்தக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ள கம்பெனி. சுய மின் உற்பத்தி நிலையம், இரும்புத்தாது சுரங்கம், நிலக்கரி சுரங்கம் என்று ஸ்ரீ ஸ்டீல் வளர்ச்சி அபரிதமானது. மூன்று நாள்கு தலைமுறையாக செயல்பட்டு வரும் இந்த நிதவனம் மேலும் பல்வேறு ஏற்றுமதி, இறக்குமதியிலும், நாட்டின் அண்மிய செவாவணியை கணிசமாக உயர்த்தியுள்ளது.

இந்த ஸ்ரீ ஸ்டீல் கம்பெனியில் வேலை செய்பவர்கள் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் வேலை பார்ப்பவர்களின் குடும்பங்கள் வசதியாக வாழ்வதற்கு. அங்கே ஒரு மினி மாடர்ன் நகரமே உருவாக்கியிருந்தார்கள். இந்த நகரத்தில் சர்வதேசதரத்தில் பள்ளி, கல்லூரி ஷாப்பிங் காம்ப்ளக்ஸ், பியூட்டி பார்க், ஹோட்டல் ரெஸ்டாரன்ட், கிளப், கேம்பார்க் என்று பலதும் இருந்தது நவீனமாக.

யுக்தாவிடம் வார்த்தைகளால் விவரிக்கவே முடியாத ஒரு வித உணர்ச்சி ஆக்ரமித்தது. அவளை கலங்கடித்தது.

இதைப்போல ஒரு திருப்பத்தை அவன் கணவிலும் எதிர்பார்க்க வில்லை.

அவனுடன் பழகிய இந்த நாட்களில் அவன் தானே அறிந்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய செய்திதான்! அவனுடைய பாவனையில், மென்சுகளில் கண்டு கொண்டிருக்க வேண்டிய விஷயம் தான்! ஆனால் அவன் தான் கண்ணையும், கருத்தையும் மூடிக்கொண்டு இருந்து விட்டானே!!

அவனும் முழுதாக எங்கே மறைந்தான்? தன்னுடைய செக்ஷ்விட்டி ஆட்களைப் பற்றி அவனிடம் பேசித்தான் இருந்தான். ஆனால் அச்சமயம் அது காமடி நிகழ்வு போலவல்லவா அவனுக்கு தோன்றியது.

அடிவலித்தில் அவனறியாமல் பலம் கவ்வியது.

இவனையா.... யுக்தா, ஜிக, மாங்காமடைவன், சோனக் கொல்லா பொம்மை என்று மனதில் எதையாண்டி செய்தான்?

அவன் கோமாளியாகி போனானே?

அவன் மனதில் திறைய கேள்விகள் வரிசையாக எழும்பியது. அருகில் கம்பீரமாக நின்றவனிடம் போ கூட முடியாமல், அதற்குள் அவனை வேடிக்கைப் பார்க்க ஆட்கள் நிறைய பேர் குழந்தைகள், வெள்ளே வெள்ளேயென்று டிராப்பாக தொப்பியுடன் யூனிபார்ம் அணித்து திறைய வேலையாட்கள் நின்றுகொண்டார்கள். அதில் ஒருவன் இயக்குநர் விபிண்டை இயக்க, இருவரும் கீழ்நகத்திற்குச் சென்றார்கள்.

தான்கு புறமும் கண்ணாடிகளால் ஆன விபிண்டில் டி.லி. ஓடிவது. விபி. கதவு திறந்த தொடி, நிதிவின் கைகள் சட்டென்று அவனின்

கரத்தை இறுக்கமாகப் பற்றின. புரியாமல் யுத்தா அவன் முகத்தை நிமிர்ந்துப் பார்த்தான்.

அதற்குள், விட்டின் கடிவு முழுவதுமாக நிறந்து விட்ட. அங்கு கேட்ட ஆரவாரமனை சப்தத்தில் யுத்தா கண்களை விழித்தான். விட்டின் நின்ற இடம் விட்டின் வரவேற்பறை தன்னுடைய திருமண செய்வைய அனுப்பியிருந்திருக்கிறான். வரவேற்பறை மெல்லிய இசைமொழி மொழியை இசை. கூட வேதமிழ்நாட்டின் பாரம்பரிய வரலாற்று மொழி காதல் நிறைந்தது. அரண்மனைகளில் போடப்படும் இருக்கைகள் அங்கு நிறைந்த பேசுபாட்டாக உடையணிந்து இருந்தனர்.

ஒவ்வொருவரின் முகத்திலும் ஒரு விதமான மலர்ச்சியும், கூடவே ஆராய்ச்சிப் பார்வையும் இருந்தது. நினைவில் தாய், தந்தை, தாத்தா, மாமா, தந்தை, சித்தப்பா, சித்தி என்று பெரிய உறவினர் பட்டாளமே நின்று இருந்தது.

அவனுடைய உறவினர் எல்லோரும் ஆவலாக யுத்தாவை தலைமுதல் காய்வரை பார்க்க, யுத்தாவிற்கு உன்னை நடுக்கம் உண்டாயிற்று. அதை அவன் உவந்திருக்க வேண்டும். அதை எதிர்பார்த்து நான் ஆதரவாக அவனுடைய கைகளை பற்றியிருக்கிறான்.

"கூம் யுத்தா கூம்" என்று அவனுக்கு மட்டுமே, கேட்கும்படி முணுமுணுத்து, பற்றியிருந்த அவன் கைகளை ஆதரவாக அழுத்தி வான்.

"என் மனைவி யுத்தா" என்று அவனின் தோழ்களைய தன்னோடு சேர்த்து அழைத்து, பொதுவில் எல்லோருக்குமே அறிமுகம் செய்த நிதினின் பின் "என் அம்மா, அப்பா" என்று அவன் சாயலில் இருந்தவர் களின் கால்களில் அவளையும் இழுத்துக் கொண்டு

"ஆகி வழங்குங்கள்" என்று விழுகிறான். அதே போல ஜோடியாக மெலும்புத்து பெரியவர்களுடனும் காவில் விழுந்து ஆசிரவாதம் வாங்கி கொள்ளும் பழமனத் தம்பதிகள்.

வரவேற்பறை இருவரையும் கட்டியனைத்து உச்சி முகார்த்தார்கள்

"முனைக்க முணு இலை கூட விடல. அதுக்குள் உங்க பையன்..."
"என்ன பண்ணினான்?"
"செடியைப் பியச்சப் போட்டுட்டான்..."

-எம் அசோகராஜா,
அரவக்குதிச்சப்பட்டி

பெரியவர்கள். அவர்களை உட்கார வைத்து ஆள் ஆளுக்கு மிகவும் நாகரீகமான ஆராய்ச்சி, குறும்பு விசாரணை கேள்விகளில் இறங்க, அந்த இடமே வெகு கலகலப்பாக மாறியது.

எல்லோரின் கிண்டல்களுக்கும், அழகாக அடு கொடுத்த நினைவு யுத்தா சித்தாள் சகலியமாக.

"முதலில் என்னுடைய அழைப்பு அழைத்துப் போ நிதின. பிரயாண களைப்பாக யுத்தா இருக்கிறான். புது இடம், புது உறவுகள் இல்வையா? காவை சாப்பாட்டில் எல்லோரும் சந்திக்கலாம்" என்று நிதினின் தாயார் யுத்தாவை அழைத்தாடி செல்ல, கிண்டலையனைப்படி என் எல்லோரும் மும் உடைப் பெற்று நிதின யுத்தாவை வரவேற்பறையில் மறுபக்கமாக அழைத்துச் சென்றான். அங்கிருந்த மற்றொரு விட்டில் இரண்டாவது மாடிக்குச் சென்றார்கள்.

21

"இந்த தளம் முழுவதும் தம்முடைய யுத்தா" என்று சொல்லிக் கொண்டே அவனுடைய பருக்கை அறைக்குள் நுழைந்தான் அவன்.

விட்டின் பிரம்மாண்டத்தை அளவெடுத்துக் கொண்டே வந்த யுத்தா மெல்ல அவனிடம்,

"என் உங்கனின் அடையாளத்தை என்விடம் மறைத்தீர்கள் நிதின" தனிமையில் விரல் தகவ்களைக் கடித்தாடி யுத்தா கேட்ட முதல் கேள்வி.

"உனக்கு ஸரீப்ரைஸ் கொடுக்க வேண்டும், என்னுடைய கல்யாணப்பரியாக இந்த சரீப்ரைஸ் இருக்கட்டும் என்று நினைத்தேன்" அவளையே கண் இமைக்காமல், மாட்டின் குறுக்காக கைகளை கட்டிக் கொண்டு சொன்னான் நிதின.

அந்த பதில் யுத்தாவிற்கு ஏனோ ஏமாற்றமாக இருந்தது...

என்ன எதிர்பார்த்தான்...?

"நானே காவை மாமா வண்டலில் இருந்து வருகிறார்கள். வண்டலில் நம்ம கம்பெனி டிரான்சாக்ஷன் எல்லாம் மாமாவோட கட்டுப்பாட்டில் தான் இருக்கிறது. பெரும்பாலும் மாமா தங்குவது வண்டலில் தான்" என்று அவன் அவனிடம் மனமாவை பற்றி பேசினான்.

"அன்று தேராட்டலில் நம்மை பார்த்தாரே என்ன நினைப்பார்" -வேசான அவமானக் குன்றலுடன் யுத்தா பேச.

"நம்மை பற்றி அவருக்கு நினைக்க கூட நேரம் இருக்காது"

கண்களில் கிறங்கத்துடன் சொல்ல..

அவன் பேசக் புரியவில்லை என்ற பாவனையில் யுத்தா அவனை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

"நானே மாமா வரும் அதே நேரம் பாட்டியும், நம் இருவருக்கும் விருந்து என்று சொல்லி அதைதையவும் உடன் அழைத்து வருகி

றார்கள். கடந்த ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாக பாட்டி காய்களை இந்த இவர்க்கு நோக்கி தான் நகர்த்தியிருக்கிறார்கள். மாமா, உன் அத்தையை பார்த்து விட்டு பிறகு நம்மை பார்க்கவா? கண்களுக்கு அவகாசம் இருக்கும் என்று எனக்கு தம்பிக்கையில்லை” - கண் சிமிட்டினான் இதழில் இலகுவான புன்னைகையுடன்.

“ஒருவேளை மாமாவும், அத்தையும்.... நாம் நினைத்ததுப் போன்று ஒன்றும் நடக்காமல் போனால்...”

“ஆட்டத்தின் மறுபக்கத்தின் முடிவு என்னவாகும்” என்று யோசனையுடன் யுத்தா கேட்க,

“ம் ம் ம்...” என்று தொடங்கியவன்.

“அப்படி நடப்பதற்கு சாத்தியக் கூறு மிகவும் குறைவு. எங்கள் குடும்பத்தில் காதலுக்கென்று தளிரியிடம் உண்டு யுத்தா. மனதில் ஒரு வரை வாடித்துவிட்டால் அந்த உறவு உயிர் உள்ள வரை மறையாது. அந்த நம்பிக்கையில் தான்... கண்களில் தீவிரத்துடன் நிதின பேச, தன் காதலில் கொஞ்சமேனும் யுத்தாவிற்கு நம்பிக்கையிருந்திருந்தால் அவன் பதில் கேள்வி தொடுத்திருக்கலாம்.

“உங்கள் காதல் எப்படி” என்று நிறைய விஷயங்கள் தெளிவுப் பட்டிருக்கும். யுத்தா, நிதின இருவரின் மன உளைச்சல்களுக்கும் தீர்வு காணப்பட்டிருக்கும். யுத்தாவின் மனதில் தெவிடாத என்ன சிந்தனையிருக்கிறது. அவன் தன்னை எந்த அளவு நேசிக்கிறான் என்பது புரியாமல், தெரியாமல், நிதின தன் மனதை திறக்க பயந்தான். காதல் மென்மையானது தான். மிகவும் ஜாக்கிரதையாக கையாளப்பட வேண்டிய உணர்வு. அகும்பு மலர், காய்க்க, கனிய ஒரு காலம் இருப்பது போல், காதலை அடையவும் காலம் வரும் வரை காத்திருக்க வேண்டும்.

எவ்வளவு பாடித்திருந்தாலும், பெரிய புத்திசாலியாக இருந்தாலும், பெரும் பணக்காரனாக இருந்தாலும், பிவிவஸில் புலியாகியிருந்தாலும் இந்த காதலென்ற ஒன்று நிதினின் நெஞ்சில் புகுந்து அவனை இவ்வாறாக பொல்லாத துன்பங்களுக்கு உட்படுத்தியது.

யுத்தாவின் மனதிலே பல கேள்விகள் பதில் கிடைக்காமல் கோபித்துக் கொண்டு நின்றன. அதனால் யுத்தாவால் அவனாகுமே இயல்பாகவேயிருக்க முடியவில்லை.

22

இத்தனை இராஜபோக வாழ்க்கை வாழ்பவனின் மாமாவையும், அத்தையையும் சேர்த்து வைக்க அவர்கள் இருவரும் ஏன் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்வி யுத்தாவை பெரிதும் துளைத்தெடுத்தது. இதுதான் வரையிலும் பாட்டி அதை சொன்னார்கள், பாட்டி கதை சொள்

ளார்கள் என்ற எண்ண ஓட்டத்திலேயே சிந்தனையை ஓட்ட விட்டவனுக்கு இப்பொழுதுதான் அவரின் திருமணத்தின் வீரியம் உறைந்தது.

இது என்ன கல்யாணம்?.....!!

இவர்கள் இருவரும் சேர்ந்தால்தான் அவர்கள் இருவரும் சேருவார்களா?

அது என்ன லாஜிக்?

எங்கோ லாஜிக் இடிக்கிறதே

ஏதோ பெரிய பட்ஜெட் சிரிமா பாத்தின் செட்டிங் போலிருந்தது நிதினின் அறை. அங்கிருந்த வார்ட்ரோப்பில் வெள்ளையான புத்தம் புதிய டவலை மாற்றுத்துணியோடு எடுத்தவன், அறையின் மறு பக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டினான்.

“அங்கே இன்னொரு பாத்ரூம் இருக்கு யுத்தா. உனக்கு வேண்டியது எல்லாம் இதோ இந்த வார்ட்ரோப்பில் இருக்கிறது” என்று சுட்டிக்காட்டி விட்டு அவன் செல்ல

யுத்தா உதட்டை கடித்தபடி அதே சிந்தனையோட்டத்தில் பாத்ரூமில் நுழைந்தான்.

பாட்டி நிதினின் காலில் விழுந்து, கெஞ்சி அல்லவா அவனை, அவனுக்கு மணமுடித்து வைத்திருக்கிறார்கள். ச்சே ச்சே... என்ன அவமானம். அந்த செல்தி அவன் ஜென்மத்திற்கு மறக்குமா...??

இவனுடன் இந்த அறையில் அவளால் எப்படி இருக்க முடியும்? அவளிடம் இதை பற்றி பேச வேண்டும் என்ற முடிவோடு ஷவரை திறந்தான் யுத்தா.

குவித்து உடைமாற்றிய யுத்தா எட்டியுடன் அவன்முன் நிற்க பிடிக்காமல், அவனுக்கு பிடித்தமான இளஞ்சிவப்பு நிற கார்ட்டன் சல்லாருக்கு மாற்றினான். அது அவரின் ஏற்ற இறக்கங்களை அற்புதமாக காட்சிப்படுத்துவதை உணராமல்,

அறையின் பரண்ட் விண்டோவை திறை சீலையை நீக்கிவிட்டு திறந்தான் யுத்தா. பெரிய பால்கனி, அதில் தொட்டிகளில் மலர் கண் காட்சி போல வண்ண வண்ண ரோஜாக்கள் பூத்துக் குலுங்கின. வெளியே சுற்றிலும் பச்சை பசுமையான புல்லெலி, பவலிதமான மரங்கள்.

இயற்கை.....!

இடையே ஆற்று ஓட்டத்தின் சலசலப்பு

எத்தனை அழகு

சில்லென்று முகத்தில் மோதின காற்று, காற்றோடு கலந்து வந்த சுவையான பூக்களின் வாசம், நிலா வெளிச்சம், ஓடையின் சலசலப்பு, இத்தனையும் யுத்தாவிற்கு ஒருவித மயக்கத்தை போலையை கொடுத்தது.

அழையில் வானில் நின்று, யுத்தாவை கண்சுமிட்ட மறத்துபோய்

பார்த்தான் நிதின். அவனின் கணவந்தேவதை, இதுவரை எந்த பெண்னைக் கண்டும் சலனப்படாதவன், யுத்தாவின் ஒரே பார்வையில் அவன் தலைகுப்புற விழுந்ததை அவளுக்குத் தெரியுமா?...

நிதின், யுக்தா கல்யாணன் பெயர். அந்த நகரம் முழுவதும் அதற்குள் தெரிந்துவிட வாண வேடிக்கையும், பட்டாசுமாக இரவு நேரத்தில் அந்த நகரமே விழாக்காலம் பூண்டது.

வாணத்தில் திடீரென்று சரம்சரமாக, பலவித வண்ணங்களில் இடைவிடாமல் வாணவேடிக்கை நடக்க, யுக்தாவின் அழகிய விழிகள் விரிந்தன. எதற்காக திடீரென்று வாண வேடிக்கை.....?

மனதினுள் எழுந்த கேள்வியை நிதினிடம் கேட்க திரும்பிய யுக்தா... "டமா... " என்று பேரொலியாக ஒலித்த, முதல் வெடிச்சத்தத்தை அந்த அமைதியான சூழ்நிலையில் சற்றூர் எதிர்பார்க்காததால், பதற்றத்தில் நிலைநடுமாறி விழ, நிதினின் வலிமையான கைகள் யுக்தாவை தாங்கின. அந்த திண்டலில் யுக்தாவின் முகம் சிவக்க, நிமிர்ந்து கணவனின் முகத்தைப் பார்த்தான், அவன் கண்களில் இருந்த வேட்கையில் அவன் முகம் மேலும் சிவந்தது.

அதன்பின் அந்த கைகள் அவளை விடவேயில்லை. கணவன் என்ற அடையாளத்தை கழுத்திலே தாங்கி, நெஞ்சிலும் அவனுக்கு முழுமையான இடம் கொடுத்திருந்த யுக்தா, நெஞ்சு 'படபடக்க' அவன் கைகளில் இருந்து விடுபட செய்த முயற்சிகளை, அவன் கைகளும், உதடுகளும் முறியடித்தன. அதன் ரகசிய பாஷையில் செவ்வானமாக சிவந்த யுக்தா தன்னையும் அறியாமல் அவன் நெஞ்சில் ஐக்கியமானான். அவளறியாமல், அவன் கைகள் தன்னிச்சையாக அவன் கழுத்தில் மாஸையாக மாறின. அதை உணர்ந்த நிதினின் அணைப்பு கசமாக இறுகியது.

23

மறுநாள் காலை எழுந்து வெகுநேரம் கழித்து இன்டர்காம் ஒசையில் இருவரும் வேகமாக எழுந்தார்கள். கண்களில் குறுப்புடன் நிதின் யுக்தாவை

"குருவே! இங்கே வந்துவங்க எல்லார்கிட்டேயும் மங்கலம் உண்டாகட்டும்னு அடிக்கடி சொல்லுறீங்கனோ அது பவிச்சிருக்க!"
"என்ன சொல்றே நீ?"
"தம்ம ஆசிரமத்துலே வேலை பார்த்துக்கிட்டு இருக்கிற மங்கலம், உண்டாயிட்டா குருவே!"
-என்.குணசீலன், பட்டுக் கோட்டை.

சிறைபிடிக்க, யுக்தாவை கவனவயாள் உணர்ச்சிகள் தாக்கின.

நேற்றைய இரவு, உணர்ச்சிகளின் சங்கமமா? காதுவின் சங்கமமா? என்ற கேள்வி அவளை உலுக்கியது.

காதலின் சங்கமம் என்றால் அவன் ஒருமுறை கூட காதலை பற்றி உச்சரிக்கவே மில்லையே....

"சட்" என்று கண்களில் கண்ணீர் தழும்பியது.

நிதின் நெற்றியை சுருக்கினான்.

அவன் கண்களின் கண்ணீர் அவளை கருட்டியது ஏன்? அவளை பிடிக்காமல் ஏற்றுக் கொண்டா? இந்த கண்ணீரின் அர்த்தம் என்ன? அவளை விட்டு ஒடிச் சென்ற யுக்தாவை கண்கள் இடுங்க செய்வதறி யாமல் பார்த்தான் நிதின்.

அன்று.....

ஒரு பார்வை பரிமாற்றத்தில் பைரவியும், பூராமும் சிலைகளாக மாறி விட்டனர். முகம் பலவிதமான வர்ண ஜாலங்களையும் காட்டி, உணர்ச்சி பிழம்பாடினது. சில நிமிடங்கள் நீடித்த அந்த அதிர்ச்சியிலிருந்து மீண்ட பைரவிக்கு நிற்கவும் முடியாமல் கால்கள் தொய்த்து மடங்க தரையில் சரிய "பைரவி" என்று அடித்தொண்டையிலிருந்து வார்த்தைகள் சிற மின்னலின் விரைவுடன் அவளைத் தாங்கியது பூரமா.

பூராமின் அந்த அசையில் காதலின் விரியத்தை உணர்ந்த நீல வேணி பாட்டி கண்களிலிருந்து கண்ணீர் மட்டமென்று சொட்ட, இத்தனை வருடங்களாக பெண்ணுக்கு செய்த துரோகத்தில் அழுத்தி யிருந்த இதயம், வேசாடினது. அவர்கள் இருவரையும் தனிமையில் விட்டு விட்டு மொத்த குடும்பமும் கண்களில் உணர்ச்சி மயமான கண்ணீரோடு வெளியேறியது.

அங்கே வரலாற்று காதல் கூடியது.

அத்தைக்காக சந்தோஷத்தில் உச்சியில் மிதந்த யுக்தா, கண்களில் கூரிய பார்வையுடன் நெருங்கிய நிதினைக் கண்டதும், அந்த பார்வையில், வெறுப்பையும், எரிச்சலையும் கண்டதும் திகைத்துப் போனான். அவன் கைகளில் அவளுடைய செல்போன்.

"பாத் லைனில் இருக்கிறான்" - என்று பேசியவன் பார்வையில் இருந்த கோபத்தை, குரோதத்தை, வெறுப்பை, நிதினுடனான இத் தனை நாட்கள் பழக்கத்தில் இதுவரை யுக்தா கண்டதில்லை.

நெஞ்சு திடுக்கிட்டுப் போனான்.

ஏன்?

எனின்த வெறுப்பு அவனிடம்?

திடீரென்று?

நெஞ்சு திணறிவது காரணம் என்னவென்று அறியாமல், கண்கள் கவங்க போலில், யுக்தா பேச மறுமுனையில்,

"யுக்தா, எப்படியிருக்கே? இங்கே எண்கு இப்போதுதான் நான்

செய்த உலக மகா தப்பு புரிகிறது. எத்தனை ஈ மெயில் யுனிவர்ஸிட் டுக்கு அனுப்பியும் ஈ மெயில் வரவேயில்லைவே யுத்தா? எனக்கு இப் போது வாழ்க்கையை நினைத்தால் பயமாக இருக்கிறது. அம்மாவிற்கும், தயங்குக்கும் என்ன பதில் சொல்வேன்? எத்தனை கனவுகளுடன் நான் பெரிய பட்டத்துடன் பெரிய வேலையில் ஏறுவேன் என்று கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். எல்லாத்தையும் நாசமாக்கி விட்டேன் யுத்தா" என்று கிட்டத்தட்ட அழுகையில் அவள் பேச, அவனுடைய மனநிலை உணர்ந்த யுத்தா அவளை சமாநாளப்படுத்த.

"எல்லாம் சரியாகிவிடும், பரத் கவலைப்படாதே. நடந்தது நடந்து விட்டது. அதைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டு கவலைப்பட்டால் எல்லாம் சரியாகி விடுமா? உனக்கு நஷ்டமிருக்கிறேன். இனி நடப்பது நல்லதாக தடக்கும். அதற்கு நான் பொறுப்பு". என்று யுத்தா பேசப் பேச இங்கே, நிதின் முகம் முற்றிலும் வெளிநிப் போனது.

முகம் இறக அறையை விட்டு வெளியேறினான் அவன். நூராம் ஏதோ வேலையாக டெல்லி கிளம்ப, பைரவியும் அவருடனே சென்று விட்டார். இருவரின் நெருக்கத்தையும், அன்பையும், பொருத்தத்தையும் பார்த்து, மொத்த குடும்பமே வியந்து போனது. அவர்களின் ஒவ்வொரு செய்கையிலும் 'நீயில்லாமல் நாளில்லை' என்ற உன்னதமான விஷயம் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. தீவவேணிப் பாட்டி கம்பெனி வேலை என்று சென்னை நிகும்பி விட்டார், நாட்கள் மெல்ல நகர்ந்தன.

இங்கே, யுத்தாவும் நிதினும் ஒரே அறையை பகிர்ந்து கொண்டாலும், ஒவ்வொரு திக்கில் பயணித்தார்கள். பெரிய குடும்பத்து புதுமனத் தம்பதியராக ஒரு சில வீடுகளும் இல்லை, மானிகைகளுக்கு விரும்பு உப சாரத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டதுதான்.

நிதினின் தாயார் வீட்டில் நிதின் யுத்தாவிற்காக பெரிய அளவில் ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை பார்ட்டி கொடுத்தான். வந்திருந்த அனைவரும் பெரிய பெரிய பதவியில் இருப்பவர்கள். எல்லாவற்றினும் இருவரும் மனம் ஒத்த தம்பதியராக நடந்து கொண்டார்கள்.

ஆனால் நிதின் அவனிடம் பேசுவதை குறைத்தான். நிதினை கண்களால் பார்ப்பது கூட மிகவும் அரிதான விஷயமாகிப் போனது.

அவன் எப்பொழுது தூங்குகிறான், போகிறான் என்று கூட யுத் தாலால் சொல்ல முடியாமல் போனது. காவையில் எழுக்கையில் பக்கத்து படுக்கையின் கருங்கல் அவன் வந்த போலதை உணர்ந்தும், அவ்வளவுதான்.

இந்த கண்ணாடும்பி விளையாட்டு ஏன்? ஏன்? யார்? என்று மனதில் யோசித்தவளுக்கு ஏன் என்று யுத்தாவிற்குப் புரியவில்லை.

இங்கே பரத்தின் புலம்பல்கள் கொஞ்சம் அதிகமாக இருந்தன. இடையிடையே சொல்போலில் அவனுடைய எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பலத்திசு, மேலே வேறு என்ன செய்வது என்று யுத்தாவிடம் டிம் கல் சொல்தான்.

நிதின் தாய், தந்தை மற்றும் அந்த கூட்டுக் குடும்பத்து உறவினர்கள், எல்லோரும் தோழமையுடன் பழகினார்கள். சொல்லப் போனால் அவளை ராஜகுமாரியாக உணர்வைத்தார்கள்.

அன்று அவளுக்கு ஒரு பெரிய 'பொக்கே' விவப்பு ரோஜாக்களை கமந்து கொண்டு வந்தது பரத்.

'தாய்க்கல்-பரத்' என்ற வார்த்தைகளை தாங்கியபடி அந்த வார்த்தைகளில் 'பரத்' திறகு மீண்டும் படிப்பதற்கு அந்த யுனிவர்ஸிட்டி அழைப்பு விடுத்து விட்டதை யுத்தா உணர்ந்தான்.

வேலையாட்களின் உதவியுடன் அவன் அறைக்குள் பொக்கே வந்த சமயம் நிதினும் உடன் இருந்தான். 'பொக்கே' எய்க் கண்டதும் ஒற்றை புருவத்தை உணர்ந்திய நிதின் அதில் பரத் என்ற பெயர் தெரிந்தவுடன் அவன் முகம் கடினமாகியது. இடுங்கிய கண்களுடன் யுத் தாவை நிமிர்ந்து பார்த்தான். நெஞ்சம் கருக்கென்று கருங்கியது. காரணம் யுத்தாவின் முகத்தில் தெரிந்த மலர்ச்சி.

விவப்பு ரோஜாக்களை பரிசளிக்கும் அளவுக்கு யுத்தா அவளை அனுமதித்திருக்கிறான்? பரத்தின் பெயரைக் கண்டதும் அவன் முகத்தில் மலர்ச்சி! அவனால் தன்னை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவே முடியவில்லை.

தன்னை முழுமையாக ஆக்கிரமித்த யுத்தா? அவளை கொல்லாமல் கொன்று புதைத்து விட்டான். மலர் கொத்து கொடுக்கும் அளவுக்கு இன்னும் அவன் தொடர்பு இருப்பது அவளைக் கடுமை வாகப் பாதித்தது.

நிதினிடம் பேசுவதற்கு காரணங்களை யோசித்துக் கொண்டிருந்த யுத்தா, பூக்களை உதவிக்கு அழைத்துக் கொண்டான்.

"பரத், எத்தனை அழகான...." என்று நிதினை இம்சிக்கவே மிரடத் தவிர்த்து இதழ் வளைவுடன் பேசத் தொடங்க.

தன்னை மீது கோபத்தில் வேகமாக அந்த பொக்கையேயை தட்டி விட்டு யுத்தாவை எரிப்பது போன்ற உக்கிரத்துடன் பவர்த்து விட்டு, வேகமாக ஒன்றும் போனால் நகர்ந்தான்.

நிகைத்துப் போனான் யுத்தா.

ஆதிமனிதனின் கோபம் நிதின் முகத்தில் கண்டு யுத்தா பயந்து போனான். இது பண்பட்ட மனிதனின் நடவடிக்கை இல்லையே... என்று பித்துப் பிடித்ததுபோல் நின்றுான்.

ஆனால்... ஏன்? இவ்வளவு கோபம்? அவன் மீது ஏன்? எந்த அளவுக்கு அவன் மீது வெறுப்பு இருத்திருத்தான். அவன் பேச.. பேச... அந்தப் பூக்களையும் வீசி எறித்து விட்டுப் போலான். அவன்

இங்கே இருப்பது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லையா?

அவள் பெயரில் ஒரு சொட்டு அபிமானமும், மரியாதையும் கூடவா... கிடையாது. இதில் காதல் இல்லையே என்று அவள் தலிப் பது கேலிக் கூத்தல்லவா?

அவளின் தற்போதைய நிலைதான் என்ன? அவனுக்குப் பிடிக்கா தவணாக, பாரமாக அங்கே அந்த அறைக்குள் நிற்பது நெருப்பில் நிற்பது போல் அவளை எரித்தது. இந்தனை வெறுப்பா அவள் மேல்?

அத்தையும், மாமாவும் ஒன்றாக சேர்ந்த பிறகே அவன் போகவில்லை. நிறைய மாறுதல்களை அவளால் உணர முடிந்தது. அவளை நிறைய சந்தர்ப்பங்களில் அவன் அவாய்ட் செய்திருக்கிறான். நேற்று நடந்த சம்பவம் கூட ஒரு காட்சியும் பிசங்காமல் நினைவில் மோதியது.

24

வீட்டின் முப்பது பேர் அமர்ந்து பார்க்கக்கூடிய நேரம் தியேட்டரில் சம்பத்தில் திரைக்கு வந்து வெற்றிகரமாக ஓடிக் கொண்டிருக்கும் தமிழ் திரைப் படம் திரையிடப்பட்டது.

வீட்டில் நிதினின் அத்தை, கித்தப்பா, பெரி யப்பா, பிண்ணைகள் எப்பொழுதும் ஏதாவது குறும்பு பண்ணுவதில் குறியாக இருப்பவர்கள். அதிலும் நிதினையும், யுத்தாவையும் வார்த்தைகளாலே முகம் சிவக்க வைப்பார்கள். படம் பார்க்க பின்புறம் ஓரமாக நிதின் அமர்ந்துவிட்ட, யுத்தா அவளைத் தாண்டி உட்புறமாக அமரவேண்டும். அப்படி அமரப் போனவனை நிதினின் பெரியப்பா பெண் யுத்தா முதுகில் தெட்டித்தனை, அவள் அப்படியே நிதினின் மடியில் விழுந்தாள்.

"நிதின் தல்வ வல் ஸ்டோரி. யுத்தாவை மடியிலேயே வச்சிட்டு பார். நாங்க கண்டுக்கவே மாட்டோம்" என்று கண் அடித்து விட்டு அவன் முன்புற சீட்டில் போய் அமர்ந்துவிட்ட.

ரோஜாப்பூ குவியலாக மெத்தென்று அவன் மேல் கண்ணம் செம்

"தலைவரே... உங்களுடன் ஒண்ணாப் பாச்சுதா சொல்லி, ஒருத்தர் உங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார்..."

"பாச்சுதே ஒண்ணாவது தான்... இதில் ஒண்ணாப்பாச்சுவனா?"

பெய் சொன்னாலும் பொருத்தான சொல்லச் சொல்லுய்யா அந்த ஆணை!"

-எம். அசோகராஜா, அரங்குநிச்சிப்பட்டி.

மையுற, விலக நினைத்தவளை அவள் விவக்கிய விதம் அவளுக்கு அவமானமாக இருந்தது. அவன் அறியாமல் கன்றி சிவந்த முகத்தை மலுபுறம் திரும்பி தன்னை நினைப்படுத்திக் கொள்ள அவளுக்கு கணி சமான நேரம் தேவைப்பட்டது.

கடவுளே...

அந்த நொடியில் அவளுக்கு விழிப்பு வந்தது...

அத்தையும், மாமாவும் ஒன்று சேர்வதற்காக அவளை திருமணம் செய்தவனுக்கு, அந்த காரியம் கலபத்தில் நிறைவேறி விட்டதில் அவர்களின் திருமணம் ஒரு தேவையற்ற நிகழ்வாகி போயிற்றோ.. மூச்சு முட்டுவது போல இருந்தது யுத்தாவிற்கு. உடனே பாட்டியிடம் போக வேண்டும். அவர் மடியில் முகம் புதைக்க வேண்டும் என்று அவரின் அருகாமையை, அவர் தரும் பாதுகாப்பை தேடி மனம் விரைய

எவ்வளவு வேட்டாக அவளுக்கு விஷயம் புரிந்திருக்கிறது. இனி நிதினுக்கு அவள் தேவையில்லையே, பல விஷயங்களில் அவன் அவ னுக்கு அனை உணர்த்திவிருக்கிறான். அவளுக்குத்தான் புரியும் மவநி லையில்லை. தாளாகவே புரிந்து விலகுவான் என்று நினைத்திருப் பாணா? நெற்றி பொட்டில் வினவ அழுத்தியபடி சோபாவில் பொத் தென்று விழுந்தாள் யுத்தா.

நிலவேணி பாட்டி...

பாட்டி...

என்று ஏக்தாவின் மனம் அழுதையில் குமுறியது. பாட்டியின் பாதுகாப்பு மனம் தேடியது அன்று நிறைய யோசித்தாள் யுத்தா.

ஆக மாமாவின் காதலை சேர்க்க வேண்டும் என்ற ஒரு காரணத் திற்காக திருமணம் புரித்தவனாயிற்றே

தேவையில்லாத தொல்லை என்று நினைக்கிறானோ?

அவன் முகம்தான் பல நூறு கதைகளையாட்சியாக சொல்கிறதே.

அவன் அங்கே இருப்பதா போவதா?

டைவோர்ஸ் கேட்பானா?

பிடிக்காத கல்யாணத்தில் பலவந்தப் படுத்தி விட்டார்கள் என் பாணா?

கடவுளே.

பாட்டி....

என்னென்ன கொன்று விட்டார்களே...

கண்கள் மீண்டும் குளம் சொட்ட அதற்குள் செல்போன் மணிய டிக்க எடுத்தவள் பரத் இரைய தொண்டையைச் செருமியபடி 'ஹலோ' என்றாள் யுத்தா.

"யுத்தா... யுத்தா....." - என்று சத்தோஷமாக கூச்சலிட்டான்.

"கங்கராட்ஸ் பரத். 'பொக்கே' காலையில் கிடைத்தது. உளக்கு போன் பண்ணலானு நினைச்சேன் நீயே போன் தெய்யறே" - கவு

டப்பட்டு வருவித்த குறுகலான குரலில் யுத்தா பேச

"ஐ யம் ஸோ ஹாப்பி" யுத்தா.. நானையே யு.எஸ். கிளம்புகிறேன்.. பாம்பே வந்துதான் யு.எஸ். கிளெட்டிங் பிளைட் எடுக்கிறேன். நாம மீட் பண்ணலாம்"

"ஏப்போர்ட் பக்கத்தில் 'சூர்' ரெஸ்டாரெண்டில் மீட் பண்ணலாம். உனக்கு வந்தனை மணிக்கு யு.எஸ். பிளைட், எத்தனை மணிக்கு நீ பாம்பே வந்து சேருவே"

அவள் பதில் சொல்ல இரவு 7 மணிக்கு அவளை ரெஸ்டாரெண்டில் மீட் பண்ணுவதாக சொன்னாள் யுத்தா.

பரத்திற்காக கொஞ்சம் சந்தோஷப் பட முடிந்தது.

அவளால் அதாவசியமாக பரத்தின் படிப்பு, எதிர்காலம் எல்லாம் பாழாகிவிடுமோ என்ற குற்றகுறுகுறுப்பு அவளை சங்கடத்திலாக்கி விருந்தது.

25

அன்று காலையில் வீட்டில் சுமங்கலி பூஜை

பெரிய அளவில் நடைபெற்றது. யுத்தா பூஜை வேளாமத்தில் ஒரு மணிநேரத்திற்கு மேலாக அமர்ந்து சோர்ந்து போயிருந்தான். அதன் பிறகு வந்திருந்த சுமங்கலிகளுக்கு, பட்டுமுட்டை வெற்றிலை பாக்கு, வெள்ளி வியர்க்கு என்று அவள் கையால் கொடுக்கச் சொன்னார்கள். அதை, பெரிய அதை என்று அவனுடைய சுற்றத்தார் எல்லாரும் சொன்னதை இனிய முகமாக செய்துமுடித்த யுத்தா இறுதியில் மிகவும் களைத்துப் போனான்.

கொஞ்சநாட்களாகவே அவனுக்கு எளர்ஜி வெவல் குறைந்து விட்டது போல இருந்தது. வப்பொழுதும் படுக்கையில் படுத்துக் கொள்ளலாம் போல உடம்பு வலித்தது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக பாட்டியின் நினைப்பு அடிக்கடி நெஞ்சில் கூடியது. போதாதற்கு அழுளை வேறு அழையா விருந்தாவிராக முகம் காட்டியது. அவளை சாப்பிட வைக்க விட்டுப் பெண்கள் போராட வேண்டியிருந்தது. இவை அவைக்கையும் சுண்டும் காணாதது போல செல்லும் கணவனை நினைத்தால் இன்னும் அழுளை வந்தது.

மாலை வழக்கத்துக்கு விரோதமாக சிக்கிரமாக வீடு வந்த நிதின், யுத்தா என்ற பிரஜை அறையில் இருப்பதை சற்றும் கண்டு கொள்வாமல், அந்த பெரிய பால்கனியின் புல் படுக்கையில் நடந்து ரோஜாக் களை நோட்டம் விட்டான். ரோஜாவின் பட்டாண இதழ்களை விட அவனுடைய யுத்தா மென்மையானவன் என்ற நினைப்பு அவனை பெருமூச்சிட வைத்தது. சிறு கண்களால் யுத்தாவை கவனித்தான்.

சுமங்கலின் நினைப்பும் அவன் மேல்தான் இருந்தது. மலர்களின் மேல் அவனுக்கு கொள்ளைப் பிரியம் என்பது யுத்தாவிற்கு தெரியும். அந்த பிரியத்தில் ஒரு சதவீதமேனும் அவன் மேல் கை வைக்க மாட்

டானா?... ச்சே எவ்வளவு கீழ் இறங்கி போய் விட்டோம் என்று அவளுக்கு வெறுப்பாக இருந்தது.

தன்னை மிளிர் நிதானத்திற்கு வந்த யுத்தா, பரத்தை சந்திக்க நானா பாம்பே சென்டர் செல்ல வேண்டும். காலையில் நிதின் கிளம்பும் போது கூட கிளம்பினால் வசதியாக இருக்கும். நிதினுடன் கொஞ்சம் நேரம் அருகில் இருக்கும் சந்தோஷமாவது கிடைக்கும் என்று நினைத்துக் கொண்டு உதட்டை கடித்துக் கொண்டு பேசினான்.

"நானா பரத் வருகிறான்" என்றான் மொட்டையாக. அவன் அருகில் வந்தாலே பாதி வார்த்தைகளுக்கு மேல் யுத்தாவிற்கு மறந்து போகிறது.

வருடிக் கொண்டிருந்த சிவப்பு ரோஜாவின் மேலிருந்து விரல்களை நீக்கி, யுத்தாவை நிமிர்ந்து பார்த்த நிதின், அவளின் பேச்சில் தெற்றியை கருக்கினான்.

"அவனைப் பார்க்க நானா நான்..." யுத்தாவை பேசி முடிக்க விடவில்லை அவன் வார்த்தைகளில் உஷ்ணத்துடன் சிறுத் தொடங்கினான்.

"முட்டான்... எத்தனை தைரியம்...? எத்தனை தைரியம்...? பரத்திடம் நீ போக நான் அனுமதிப்பேன் என்றா நினைத்தாய்? நான் என்ன சோவக் கொல்லை பொம்மை என்று நினைத்தாயா? உன் வித்தைகளையெல்லாம் கை கட்டி வேடிக்கை பார்ப்பதற்கு. இடியட்... மூளை வில்லை உனக்கு...? முட்டான்? மடச்சி?" - நெற்றி நரம்புகள் எல்லாம் கோபத்தில் புடைத்தன, அவனுக்கு.

இத்தனை திட்டுகிறான், போகச் சொல்கிறானா? இருக்கச் சொல்வானா? கண்களை கரித்தது அவனுக்கு. முந்திய யுத்தா என்றால் அவன் இவ்வளவு பேசியதற்கு பதிலுக்கு பதில் கொடுத்திருப்பான். ஆனால் அவன் மனம் காதலுற்றதிலிருந்தே, அவனுடைய சித்தனை சக்தி, புத்திசாலித்தனம் எல்லாம் கொஞ்சம் பின் தங்கித்தான் போயிற்று. அவனா முட்டான், ஆமாம் முட்டானேதான். அவன் மேல் காதல் வயப்பட்ட அவன் முட்டானில்லாமல் புத்திசாலியா? யுத்தா

"பொண்ணை கண் கலங்காமே பார்த்துக் குங்களனு யாப்பின்னாக்கிட்டே என்னுது தப்பாப் போச்சு!"

"ஏன்?"

"கண் கலங்காமே இருக்க டிபிளைய வித்துட்டான் மாப்பிள்ளே! இப்போ தொடர் பார்க்க முடியாமே என் பொண்ணு கண்கலங்கி நிக்கிறா!"

-என்.குணசீலன், பட்டுக் கோட்டை

வின் பலவீனமான உடம்பு தன்னாய்வு. தலை சுற்றுவது போல் நிதித் துறை கண்களில் இரண்டு இரண்டாகத் தெரிந்தான்.

பதில் பேசாமல் யுக்தா கண்கள் செருக, நின்ற கோலத்தில் நிதித் துறை "யுக்தா...." என்று பதட்டத்துடன் அருகில் பாய்ந்து அவன் தோள் களை தொட்டாள்.

நினைவிழந்து யுக்தா விழவும் இவளைத் தன் கைகளில் எந்தினான் அவன்.

அந்த மானிகை வண்ண வண்ண விளக்குகளால் சில மணி நேரங்கள் ஒளிவிதி நின்று.

மயங்கி விழுந்த யுக்தாவை பரிசோதனை செய்த டாக்டர் சொல் விவிட்டு சென்ற செய்தி விட்டிருந்தவர்களை குழப்பமாக்கியது.

பல வருஷங்களுக்கு பிறகு வாரிசு குழந்தை என்ற சந்தேகம் அவர்களுக்கு. ஒரு சாம்பல்யுத்தின் வாரிசு பிறக்க போகிறது என்ற தழுக்கடிக்காத குறையாக நியூஸ் எல்லாருக்கும் பரவியது.

எப்பொழுதும், எதற்கும் பார்க்கி வைத்து விழா கொண்டாடும் பழக்கமுள்ள குடும்பம் என்பதால், மறுநாள் இரவு நண்பர்கள், உறவினர்களுக்கு பார்ட்டி, நகரில் வசிப்பவர்களுக்கு விருந்து என்று கலப்பானது அந்த மானிகை.

ஆனால்....

சம்பந்தப்பட்ட இருவரின் மனமும் பல்வேறு உணர்ச்சிகளால் தாக்கப்பட்டது.

மெத்தைமீல் முகம் கவிழ்ந்து கண்ணீரில் தனைந்த யுக்தாவை மிரண்டு போய் பார்த்தான் நிதின். டாக்டர் சொன்ன செய்தியில், ஒற்றை புருவம் உயர்த்தி நம்ப முடியாத ஆச்சர்யம் காட்டியவன் முகம், பின் வர்ண ஜாலங்களை காட்டி மலர்ந்து போனது. சந்தோஷத்தை தனிமையில் யுக்தாவிடம் பகிர்ந்துக் கொள்வதற்காக டாக்டரை தாய், தந்தையர் விசேஷமாக கவனிப்பதை கவனித்து விட்டு, வந்தவனுக்கு அதிர்ச்சிதான்.

இனி இருவருக்கும் இடையில் எந்த கருத்து வேறுபாடுகள் வந்தாலும், பக்குவமாக யுக்தாவிற்கு புரிய வைக்க வேண்டும் என்று எண்ணியவன், அவளின் அழகை கோலம் கண்டு மிரண்டு போனான். அழகைக்கவலை மூடிவிட்டு நிதின் வந்ததும் எழுந்து உட்கார்ந்து கண்ணீரை அழுத்த துடைத்தவன் ஒரு முடிவோடு நிதினை நிமிர்ந்து பார்த்தான்.

அவளின் அழகையில் செய்வதறியாது திகைத்து, சிலை போல் நின்றான் அவன்.

அவனின் தோற்றத்திற்கும் தவறான அர்த்தத்தை கூறித்தும் கொண்டு அதற்கும் வேதனைப்பட்டான் யுக்தா. அவனிடம் பேச அவனுக்கு அவ்வளவு கஷ்டமாக இருக்கிறதா? வாழ்க்கை விளைபாட்டின் அடிப்படை போ விருப்பு, வெறுப்புக்களோடு விளையாடுவது

தான், அதில் தான் வாழ்க்கையின் கவாரியமேயிருக்கிறது. ஆனால் எப்பொழுதும் வெறுப்புகளோடு மட்டும் விளையாடிக் கொண்டிருந்தால்...?

தொந்துப் போனான் யுக்தா.

லேசாக தொண்டையை செருமியபடி.

"லாரி... நிதின்... நானே பாட்டியிடம் நாளை போக வேண்டும் என்று நினைந்த சபயம் இப்படி ஒரு... நியூஸ்... இதனால் நான் உங்களை இந்தப் பந்தத்தில் பிடித்து வைப்பேன் என்று பயப்பட வேண்டாம்."

அவனிடம் பேச நினைத்ததை கோர்வைவாக பேச முடியாமல் நெஞ்சு வலிந்தது.

"ஸ்டாப் இட்... யுக்தா.

என்ன பேசுகிறோம் என்று புரிந்து தான் பேசுகிறாயா?" நிதினான் அவன்.

"புரிந்துதான் பேசுகிறேன் நிதின்.

பாட்டி தன் மகனுக்கு நல்லது செய்வதாக நினைத்து நமக்கு தேவையில்லாத திருமணத்தை கொஞ்சமும் யோசிக்காமல், முடித்து வைத்து விட்டார்கள். அதற்காக நாம்..."

யுக்தா பேச பேச, முஷ்டி இறுக அவளுக்கு முதுகு காட்டி நின்றான் நிதின். அவன் கண்களில் அடிபட்ட காயம், முகத்தை யாரோ பலமாக அறைந்தது போல இறுகிப் போனான். அந்த இறுக்கத்துடன்...

"பரத்திடம் உனக்கு அவ்வளவு காதலா?" என்று அவன் கேட்ட வார்த்தைகளில் வெப்பம் தகித்தது.

"பரத்திடம் காதலா? எனக்கா...?" வாய் பிளந்து யுக்தா கேட்ட கேள்வியில் வேகத்துடன் திரும்பினான் நிதின். அவன் பேச்சில் அவன் நெஞ்சில் சிறிய நம்பிக்கை துளிர்ந்தது. அது தந்த தைரியத்துடன்,

"இன்று இதற்கு ஒரு முடிவு கட்ட வேண்டும் யுக்தா. நம்

"ரெண்டு நாளை நேரண்டல் வேண்டுமாய்
சாப்பாடு எடுத்திட்டு வந்து
சாப்பிடுவேனா சொல்லியே எங்கேடி
உன் வீட்டுக்காரர்?"
"எங்கிட்டே கோபிக்கக்கூடாது
அவங்க அம்மா வீட்டுக்குப்
போயிட்டாரு!"
-என்.குணசீலன். பட்டுக்கோட்டை

"என்னது! உனக்கு ஒரு கஷ்டம் வந்ததப்போ உன் உறவினர்கள் எல்லோரும் வந்தாங்களா?"

"ஆதான் என் கல்யாணத்துக்கு வந்தாங்களோ?"

-ஆக்சி ருத்தாரமணி. பெங்களூர்

வாழ்க்கை இப்படி உப்பு சப் பற்று செய்வ தான் அனும திக்க முடியாது. உனக்கு என் மேல் விகுப்பம் என்று தெரிந்த பின்புதான் உன்னை என்னவளாக்கி கொண்டேன் யுத்தா. நீ என்னுடையவன். ஆ ஆர் மைன். ஆனால் இப்பொழுது நீ பரத் பரத் என்று எப்பொழுதும் அவன் நினைவாகவே இருத்தாய்...? நான் தேற்றுவீட்டேனா யுத்தா?

என் கனாக்கு தப்பா? நான் தவறிழைத்து விட்டேனா? நான் உன்னை நோக்கி எடுத்து வைக்கிற ஒவ்வொரு அடியும், சரியானது என்ற என் கல்யாம் தவறா?"

யுத்தாவிற்கு அவன் பேசக் குள்ளும் தெனிலாக புரியவில்லை. ஆனால் புரிந்த ஒரே விஷயத்தை கேள்வியாக வினாள் துடிக்கும் இதயத்துடன்.

"பாட்டியின் கட்டாயத்

திற்கு அவ்வவா என்னை மணந்தீர்கள்?"

"பாட்டியின் கட்டாயம்..." புருவத்தை உயர்த்தினாள் நிதின். "இந்த பரத் விஷயம் சொல் யுத்தா. உனக்கு அவளை மறக்க முடியாதா? - அவள் கேள்வி சாதாரணமாக தெரிந்தாலும் அதில் இருந்த வலியை முதன் முதலாக யுத்தா உணர்ந்தான்.

"மீனா முழுவதும் நீங்கள் திறைத்திருக்கும் போது, அவளை நினைக்க தேரமிருந்தால் தானே மறப்பதற்கு" - கோபத்தின் மெல்ல முனங்கலாக யுத்தா முணு முணுக்க.

"கம் ... அகெயின்" - ஒன்றை சொல்லாத பதட்டத்துடன் தலையை கோதியபடி அவன் சொல்ல,

அவளின் பதட்டத்தை அவளின் பெண்மை "ரட்" என்று வாகவமாக புரிந்து கொண்டது. அது அவளுக்கு யானை பஸ்தைக் கொடுத்தது. முகம் சூரியனை கண்ட தங்கத் தாமரையாக நகருத்தது. இந்த வதிரியத்தில்,

"ஐ அம் இன் லல் நிதின். உங்களை உயிரை விட அதிகமாக

தேசிக்கிறேன்.. இது தெரியாமலா அன்றிரவு நீங்கள், என்னை..." அதற்கு மேல் பேச முடியாமல் முகம் சிவந்து போனது யுத்தாவிற்கு. கண்கள் தழுத்துப் போயின.

நம்ப முடியாமல் கண்கள் ஜொவிக்க மனைவியை பார்த்தான் நிதின். அடுத்த தொடி யுத்தா அவளின் கைகளில் இருந்தான். அவள் முகமெங்கும் கண் மூடித்தனமாக முத்தமிட்டு அவளை மேலும் சிவக்க வைத்தாள் நிதின். அந்த முத்தங்களில் அவன் சொல்லாமலேயே அவன் காதல் யுத்தாவிற்கு புரிந்து போனது. பூரித்துப் போனான். உலகத்தைவே அடிமைப் படுத்தி விட்டதுப் போன்ற சிலிர்ப்பு.

"உன்னை மிகவும் ஆசைப்பட்டு மடக்கி மனம் செய்தவன் நான் யுத்தா" - அவன் காது மடல்களில் உதட்டை அழுத்தி அவன் பேச, கூச்சத்துடன் அவன் முகம் பார்த்தான் யுத்தா.

"பாட்டியல்லாகட்டாயம்..."

"இல்லை யுத்தா, இதில் பாட்டி அம்பு மட்டும் தான். எய்தவன் நான்" - சிருங்காரமாக சிரித்தபடி அவன் பேச, யுத்தாவின் முகம் இளிய குழப்பத்தில் விகித்தது.

"உன்னை முதன் முதலாக நான் பார்த்தது ஒரு சின்ன போட்டோவில். அன்றே என் நெஞ்சில் பவமாக விழுந்து விட்டாய். உன் பாட்டியை நான் சந்தித்த சமயம் "ஹார்ட் அட்டாக்". அவருடைய பெட்டியில் மருத்துகள் ஏதேனும் இருக்கிறதா என்று சோதனை போட்டதில், பார்த்தது உன்னுடைய போட்டோ. உண்மையில் அதனாலேயே பாட்டி எனக்கு பிரியமானவர்களாவார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகள் செய்யு, அவர்களை என் தொடர்வியேயே வைத்திருந்தேன்.

என்ன பிராப்தம் என்றாலும், என்ன லிசேஷம் என்றாலும் என்னிடம் சொல்லிவிட்டு செய்யுமளவுக்கு என் நட்பை வலுப்படுத்தி யிருந்தேன். அந்த பரத் விஷயமும் பாட்டி என்னிடம் சொல்லிய போது, அதிர்ச்சியாக இருந்தது. சின்ன வயதில் பெண்ணுக்கு என்ன கல்யாணம். இருப்பத்து மூன்று. இருபத்தி நான்கு வயது தான் கல்யாண வயது என்று பாட்டியிடம் ஏற்றிவிட்டேன். அதனால் உன்னை காத்திருக்க சொன்னார்கள். பரத் படிப்பை முடித்து விட்டு வரட்டும் என்று சொல்லச் சொன்னேன்."

நிதின் பேச பேச அவன் கை வளையில் சோபாவில் அமர்ந்து கேட்ட யுத்தாவிற்கு சொல்லவே முடியாத இளிய அதிர்ச்சி.

"உங்கள் கம்பெனி மீட்டிங் என்று ஒருமுறை வரவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அங்கே உன்னை சந்திக்க போகிற ஒரே காரணத்திற்காக என்னுடைய அத்தனை புரோக்கிராமங்களையும் கேஸ்ஸல் செய்து விட்டு வந்தேன் யுத்தா. என்னில் ஏதோ ஒன்று உன்னிடம் சரணாகதி ஆகியிருந்தது. ஏன்? எப்படி? நேரித்தது என்று எனக்கு புரிய வேயில்லை.

